



57. SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV SLOVENIJE 2023

RAZVOJ BADMINTON KLUBA KUNGOTA

OD MALEGA REKREATIVCA DO VELIKEGA ZMAGOVALCA

RAZISKOVALNO PODROČJE: ZGODOVINA

Raziskovalna naloga

Avtorice učenke 9. razreda:

Danaja Klampfer, Chiara Šket in Urška Šerbinek

Mentorica: Mari Karnet, prof.

Osnovna šola Kungota

Zg. Kungota, april 2023

Vsebina

1 POVZETEK	3
2 ZAHVALA.....	3
3 UVOD	4
3.1 OSNOVNI NAMEN IN CILJI RAZISKOVALNE NALOGE	5
3.2 RAZISKOVALNA VPRAŠANJA	5
3.3 PREDVIDENA NOVA SPOZNANJA	6
3.4 METODOLOGIJA DELA	6
4 IZVOR IN RAZVOJ BADMINTONA.....	7
5 USTANOVITEV BK KUNGOTA	11
6 POMEMBNI AKTERJI BADMINTON KLUBA KUNGOTA	17
7 REKREATIVNA DEJAVNOST	21
8 TEKMOVALNA DEJAVNOST	27
8.1 ZLATO OBDOBJE BK KUNGOTA.....	27
8.2 USPEHI MLADIH TEKMOVALCEV	31
9 BADMINTON TABORI	49
10 OD MALEGA REKREATIVCA DO VELIKEGA IGRALCA	55
11 ZAKLJUČEK	71
12 VIRI IN LITERATURA	74
PRILOGA 1.....	78
PRILOGA 2.....	80

SEZNAM SLIK:

Slika 1: <https://images.badminton-zveza.si/files/Diploma22050090KersnikMaja.pdf> (21. 12. 2022)

Slika 2: <https://images.badminton-zveza.si/files/Diploma22050090KersnikMaja.pdf> (21. 12. 2022)

Slika 3: rekreativci BKK, od leve proti desni: Edi Roj, Špela Zajko, Nada Stropnik, od desne proti levi: Igor Stropnik, Boštjan Kodrič, Kronika BKK v zasebni lasti Igorja Stropnika.

Slika 4: BKK Turnir družinskih dvojic 2013, Zgornja Kungota, dostopno januar 2014, tretje mesto je s svojim očetom dosegel Aljaž Pungartnik, ki je danes uspešen igralec v klubu in vodi badminton krožek za otroke v OŠ Kungota, dostopno na <https://photos.app.goo.gl/Pp9oj59oMFnw8G8a7> (21. 2. 2023).

Slika 5: Mladi igralci BKK prvič na mladinskem turnirju v Friedrichshafenu 2022, fotografija v zasebni lasti Igorja Stropnika.

Slika 6: Reklamni plakat za tradicionalni turnir v organizaciji BKK, digitalno shranjeno gradivo Janeza Stajnika.

Slika 7: Plakat letošnjega DC turnirja, dostopno na spletni strani BKK, 20. 2. 2023.

Slika 8: Igralci s svojimi trenerji BK Kungota na DP do 15 let v Zg. Kungoti, 2006, fotografijo posredoval Janez Stajnko.

Slika 9 in 10: Alen Roj in Tina Kodrič na Državnem prvenstvu v Zg. Kungoti, 2.–3. februar 2013, v zasebni lasti Janeza Stajnka.

Slika 11: 1. turnir 2006/2007, U-11 in U-17 BIT, na zmagovalni stopnički Mateja Polc in Žiga Bec v dvojicah, 5. 10. 2007, povzeto iz galerije fotografij BKK, dostopno na [https://photos.app.goo.gl/xnYt1JtDsMugojik9\(22. 2. 2023\)](https://photos.app.goo.gl/xnYt1JtDsMugojik9(22. 2. 2023))

Slika 12: 3. turnir U-11, BK Kungota, 2010, dostopno na [https://photos.app.goo.gl/sAeUQnkzLCBAxUfX8 \(20. 2. 2023\)](https://photos.app.goo.gl/sAeUQnkzLCBAxUfX8 (20. 2. 2023)).

Slika 13: mala badmintonistka v pripravljenosti, 3. turnir U-11, BK Kungota, 2010, dostopno na [https://photos.app.goo.gl/sAeUQnkzLCBAxUfX8 \(20. 2. 2023\)](https://photos.app.goo.gl/sAeUQnkzLCBAxUfX8 (20. 2. 2023)).

Slika 14: otvoritev 58. Državnega prvenstva v Zg. Kungoti, otvoritveni nagovor predsednika BKK Janeza Stajnka, 31. 1. 2015, fotografija dostopna na [https://photos.google.com/share/AF1QipM0NyG4h-ayFgm \(22. 2. 2023\)](https://photos.google.com/share/AF1QipM0NyG4h-ayFgm (22. 2. 2023)).

Slika 15: Mark Koroša in Aljaž Pungartnik sta na 66. DP v Zg. Kungoti igrala dvojice in dosegla drugo mesto, 6. in 7. 2. 2023, foto BKK.

Slika 16: Prvi badminton tabor v organizaciji BKK v Zg. Kungoti, majhne deklice so se razvile v velike igralke in zmagovalke, Kronika BKK v zasebni lasti Igorja Stropnika.

Slika 17: organizatorji, udeleženci in starši otrok, ki so preživeli nepozaben počitniški teden z badmintonom in pestro paleto aktivnosti, avgust 2001, Kronika BKK v zasebni lasti Stropnik Igorja.

Slika 18 in 19: zadovoljni udeleženci in izvajalci badminton tabora 2003 v organizaciji BKK na zelenici pred OŠ Kungota, Kronika BKK v zasebni lasti Igorja Stropnika.

Slika 20, 21: vikend tabori so imeli raznoliko vsebino, spanje na ležalkah, spoznavanje gasilstva, BKK vikend tabor, avgust 2013 in 21. avgust 2015, dostopno na [https://photos.app.goo.gl/JJURwoHNcw2F8xTG6 \(20. 2. 2023\)](https://photos.app.goo.gl/JJURwoHNcw2F8xTG6 (20. 2. 2023)).

Slika 22, 23: badmintonski vikend so za otoke izvajali odrasli igralci BKK, 21.–23. 08. 2015, dostopno na [https://photos.app.goo.gl/aBqWPrPiBjU6sAi68 \(20. 2. 2023\)](https://photos.app.goo.gl/aBqWPrPiBjU6sAi68 (20. 2. 2023)).

1 POVZETEK

Šport je dejavnost, ki človeka spremlja skozi dolga stoletja zgodovine, daljne in bližnje. Nas je zanimala bližnja preteklost športnega fenomena v Zg. Kungoti, ki se je začel na koncu devetdesetih let 20. stoletja. Otroci so se v našem kraju lahko vključevali v različne športne dejavnosti, ki so se izvajale v okviru šolskih in občolskih dejavnosti. Izven šolskega okolja so bile najodmevnejše dejavnosti strelski šport, košarka, nogomet in badminton. Prav slednji je v zadnjih dvajsetih letih v kraju sprožil pravi fenomen, saj so se otroci in odrasli množično odločali za igranje badmintona. Na osnovi navdušenja posameznikov je bil ustanovljen Badminton klub Kungota (BKK), ki je doživel hitro rast in uspehe mladih igralcev na tekmovanjih. Z menjavo generacij in s spreminjanjem odnosa med deležniki, ki so soustvarjali zgodbo o uspehu, se je delo v klubu spremenilo. Ena izmed raziskovalk se redno rekreira v klubu, zato smo se odločile, da raziščemo razvoj BKK, saj je po našem mnenju bil najuspešnejši klub v občini Kungota. Izjemno pomembno vlogo so odigrali zagnani posamezniki, ki so bili sami predani športu in hkrati so svoje otroke želeli popeljati v svet športa. Njihov cilj je bil povezati ljudi v gibanje za zdravje telesa in veselje duha. Vztrajnost in pozitivni odnosi med ljudmi so male rekreativce vodile do velikih zmagovalcev. Ugotovile smo, da se je igra badmintona v Zg. Kungoti začela množično širiti po letu 2000. Višek je dosegla v obdobju od 2005 do 2015. Presenetili so nas podatki o množičnosti igranja in izvajanju rekreativnih turnirjev. BKK je zašel v krizo v dveh letih Covida, saj se je športna dvorana zaprla za rekreativce, tekmovalci pa so razen nekaj izjem presahnili. Trenutno so v klubu tri skupine: skupina A, ki je namenjena tekmovalcem, skupina B, v kateri se znajdejo otroci, ki se z badmintonom prvič srečujejo ter skupina rekreativcev, v katero se vključujejo odrasli, ki imajo željo po intenzivni in dinamični igri. Ocenjujemo, da se BKK obetajo boljši časi, saj se je leta 2022 v klub vrnilo več nekdanjih igralcev, oblikoval se je nov upravni odbor z navdušujočo svežo energijo. Morda se obetajo stari časi, ko se bo prihodnost preobrazala v preteklost.

2 ZAHVALA

Raziskovanje smo izvajali s pomočjo različnih ljudi. Skozi raziskovalno pot nas je vodila naša mentorica, Mari Karnet, ki je naša učiteljica zgodovine in geografije. Knjižničarka v OŠ Kungota, Mateja Vdovič, prof. slovenskega jezika, je izvedla lektoriranje naloge. Milena Lozar, nekdanja pomočnica ravnatelja v OŠ Kungota, je bila zapisničarka in članica upravnega odbora BKK od ustanovitve do leta 2019, zato nam je posredovala bogato dokumentacijo kluba, ki jo

je vestno arhivirala na svojem naslovu. Hkrati nam je posredovala osebne kontakte – telefonske številke oseb, ki so pri snovanju in ustvarjanju klubskih rezultatov odigrali najpomembnejšo vlogo. Z osebnimi izjavami, intervjuji so nam veliko informacij podali: Edi Roj, eden izmed trenerjev v klubu; predsedniki in podpredsedniki kluba Igor Stropnik, Janez Stajnko, Zmago Lozar, Marko Herman. Janez Stajnko nam je posredoval zbirnik podatkov o uspehih tekmovalcev v digitalni obliki in fotografije iz nekdanjih spletnih strani kluba. Zanimive informacije so nam na osnovi vprašalnika za intervju preko spleta posredovali nekdanji uspešni tekmovalci: Alen Roj, Žiga Bec, Urška Polc, Tina Kodrič Adler, Aljoša Beber, Maja Martinez, Marcel Kukovec. V živo smo intervju izvedli še z rekreativnim igralcem Aljažem Gorgijevim. Vsem se iskreno zahvaljujemo za čas, vedenje in znanje, ki ste nam ga predali. Za nas je bilo druženje prijetna in poučna medgeneracijska izkušnja. Iskrena hvala tudi staršem za spodbudo in podporo pri naših urah zgodovinskega raziskovalnega dela. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam na kakršen koli način uspeli pomagati in spodbuditi nastanek naše naloge.

3 UVOD

Gibanje in šport, početi nekaj, kar nam je v veselje in zadovoljstvo in hkrati nuja za zdrav način življenja. Šport je zagotovo prisoten med ljudmi, odkar se je človek gibal, si pridobival dobrine za preživetje, se ob tem trudil, zabaval in čutil sprostitve telesa. Danes nam šport pomeni različne oblike gibanja, dejavnosti za krepitev telesa in preživljanje prostega časa. Že stare civilizacije so skrbele za krepka telesa, dobro fizično pripravljenost in se navduševale nad najbolj spretnimi, najmočnejšimi in najhitrejšimi posamezniki v družbi. Skozi stoletja razvoja civilizacij so ljudje izumljali raznovrstne aktivnosti telesa in oblikovali različne športne discipline.

Na pobudo Evropske komisije se vsak zadnji teden v septembru že od leta 2015 izvaja teden športa, za spodbujanje športa in telesne dejavnosti. Ker smo tudi same raziskovalke vpete v rekreativni šport, smo letošnje raziskovanje namenile uspešnemu športnemu klubu v domačem kraju. Izhajamo iz podeželskega okolja, kjer so ljudje stoletja skrbeli za obdelovanje zemlje, pridelavo hrane in manj časa posvetili načrtnemu sprostivnemu gibanju za zdravo telo. Vendar so bili otroci zmeraj igrivi in polni energije, želje po drugačnem gibanju, po igri z žogo, ki se je v naših krajih pojavila v 20. stoletju. Na začetku 20. stoletja so se pojavili zametki telovadnih društev Sokol in Orel v Svečini in Juriju ob Pesnici. Po drugi svetovni vojni je

socialistična družba poudarjala pomen športnih aktivnosti in povezovanja mladih v mestu in na podeželju. Rojevala so se mnoga telovadna društva DTV Partizan po Sloveniji, tudi v naših krajih: Svečina, Zg. in Sp. Kungota, Jurij ob Pesnici. Vaška mladež se je navduševala nad nogometom, namiznim tenisom, streljanjem z zračno puško, košarko. Veliko športnih aktivnosti otrok se je odvijalo v osnovni šoli znotraj obveznega pouka in dodatnih krožkov. Otroci so se udeleževali šolskih, medšolskih, območnih tekmovanj, se preizkušali v svojih sposobnostih in se ob tem veselili lastnih uspehov. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja so se v DTV Partizan v Zg. Kungoti najbolj posvečali nogometu in košarki, še zlasti, ko je bila na začetku sedemdesetih let zgrajena nova osnovna šola in večja šolska telovadnica z urejenim igriščem. Vzgajali so se pravi športniki, ki so resnično uživali v različnih oblikah gibanja in uživali v športnih dejavnostih. Zavedali so se svojega sproščenega otroštva, ki so ga želeli ustvariti tudi za svoje otroke. Verjetno se je prav iz teh vzgibov rodil Badminton klub v Zg. Kungoti, nuditi otrokom veselje v gibanju in jih odvrniti od morebitne pasivnosti in nezdravih dejavnosti.

3. 1 OSNOVNI NAMEN IN CILJI RAZISKOVALNE NALOGE

Namen raziskovalnega dela je bil predstaviti razvoj BKK in dokazati pomembno vlogo posameznikov, ki so bili akterji dela v klubu in protagonisti v manjši podeželski občini. Naš cilj je bil tudi, da ugotovimo in ocenimo preplet deležnikov v nekem določenem času in prostoru, ki pomembno vplivajo na družabno življenje in kvaliteto bivanja krajanov. Na primeru BKK smo dokazali, kako pomembna je motivacija, predanost, vztrajnost, dobra organizacija in strokovno sistematično trenersko delo pri vzgoji športnika v zadnjih dvajsetih letih hitrega razmaha badmintona. Namen raziskovanja je bil, da dokažemo pomen medgeneracijskega povezovanja za ustvarjanje pozitivnih odnosov v prvih dveh desetletjih 21. stoletja. Naša naloga nakazuje razlike med športnimi aktivnostmi otrok v času socialistične Jugoslavije in kapitalistične Slovenije, kar je že nastavek za naslednjo raziskovalno nalogo. Glavni namen našega raziskovanja je bil pridobivanje veščin dela z različnimi zgodovinskimi viri iz nam bližnjega zgodovinskega časa in njihovo kritično presojanje ter vrednotenje.

3.2 RAZISKOVALNA VPRAŠANJA

Preden smo začele z raziskovalnim delom, smo si zastavile naslednja raziskovalna vprašanja:

- Od kod izvira badminton, kdaj in kako se je razvijal?
- Kdo so bili ustanovitelji Badminton kluba v Zg. Kungoti?
- Kakšno vlogo so imeli posamezni člani kluba pri razvoju dejavnosti?
- Kako je badminton v domačem kraju postajal popularen?
- Kako je BKK postal prepoznaven v širši regiji in Sloveniji?
- Kako je bilo možno v zelo kratkem času doseči vrhunske rezultate?
- Kako je BKK vplival na življenje otrok in odraslih v kraju?
- Kakšna je bila dinamika dela tekmovalne in reaktivne dejavnosti kluba?
- Zakaj se je odnos staršev do otrokove dejavnosti v klubu spreminjal skozi čas?
- Kako so badmintonisti doživljali otroška in mladostniška leta vpeti v treninge, turnirje, zmage in poraze ter izobraževanje?

3.3 PREDVIDENA NOVA SPOZNANJA

Predvidevale smo:

- da bomo iz literature spoznale, da je badminton mlada športna disciplina,
- da so v BKK delovali protagonisti športa v Zg. Kungoti,
- da je število članov v BKK na začetku naraščalo, kasneje upadlo,
- da so bili družabni odnosi in uspehi tekmovalcev v BKK odvisni od posameznikov,
- da je danes v klub vključenih manj otrok kot pred dvajsetimi leti,
- da je danes v Zg. Kungoti badminton manj popularen kot pred dvajsetimi leti.

3.4 METODOLOGIJA DELA

Naše raziskovanje je potekalo s pomočjo različnih metod dela. O zgodovini badmintona smo se podučile s pomočjo osnovne literature, brskale smo tudi po spletu, zbrale in preverjale smo zgodovinska dejstva. Največ raziskovalnega dela smo opravile s preučevanjem dokumentarnega gradiva BKK (zapisnike upravnega odbora in skupščin, letne programe, letna poročila, vabila na turnirje in družabne dogodke, biltene), ki ga v zasebni lasti hrani Milena Lozar, za obdobje od 2000 do 2019, dolgoletna članica upravnega odbora in zapisničarka kluba. Raziskali smo tudi dokumentarno gradivo BKK, ki je hranjeno v digitalni obliki v zasebni lasti dolgoletnega predsednika kluba Janeza Stajnika (2005–2015) ter digitalno gradivo pri sedanjem predsedniku Marku Hermanu za čas po letu 2016. Brskali smo tudi po prvotni spletni strani

(Boštjan Kodrič) in sedanji spletni strani (Patrik Riboli) BKK. Na razpolago smo imeli šolske kronike OŠ Kungota (2000–2011), kjer smo spremljali uspehe badmintonistov na osnovnošolskih ekipnih državnih tekmovanjih ter uspešno organizirane badminton tabore, ki jih je BKK vrsto let prirejal v sodelovanju z osnovno šolo in občino Kungota. Uporabljale smo tudi zapise in fotografsko gradivo v Kroniki BKK, ki je v zasebni lasti Igorja Stropnika, prvega predsednika kluba in Kroniko občine Kungota, kjer smo spremljale razglasitve rezultatov najuspešnejših in perspektivnih športnikov leta ter naj klubov občine od 2000 do 2018. Informacije o dejavnostih BKK je redno spremljala novinarska ekipa Občinskega glasu občine Kungota in časopis Večer, revije smo imeli dostopne v šolski knjižnici. Z metodo intervjuja smo želele pridobiti doživljajske informacije, z intervjuvanci doživeti »duh časa« (četudi ta čas ni daleč nazaj, je za nas vendarle zgodovina, saj je BKK bil ustanovljen deset let pred našim rojstvom), zato smo nekatere intervjuje izvedle v živo in napravile avdio posnetke in jih kasneje zapisale. Intervjuje z nekdanjimi tekmovalci smo izvedle preko spleta. Od enajstih poslanih vprašalnikov smo prejele sedem izpolnjenih, enega smo izvedle v živo. Ker smo se prve sistematično lotile raziskovanja o razvoju BK v Zg. Kungoti, menimo, da bo naša raziskovalna naloga dobrodošlo sprejeta v naši občini in klubu.

4 IZVOR IN RAZVOJ BADMINTONA

Prve oblike badmintonu so se pojavile že 2000 let pr. n. št. na Kitajskem. To je bilo v času vladanja cesarja Huangti-ja. Tisti badminton, rekli so mu di-džiandzi, ni bil prav nič podoben današnjemu. Lopar je bila kar odprta dlan, žogica pa kovanec, v katerega so vpeli dve peresi.

V 14. st. so na Japonskem igrali igro oibane. Igrale so jo ženske. Njihova žoga je bilo sadje, ki so ga obdajala fazanja peresa. Pri tej verziji so že imeli loparje. Bili so leseni in podobni današnjim loparjem za namizni tenis. Na eni strani je bila slika njihovega najdražjega, zato s to stranjo niso smele igrati.

V 16. st. se je na Kitajskem pojavila še ena oblika badmintonu, ki je bila bolj popularna kot nogomet. Imenovali so ga ti-jianci. V Koreji pa so poznali indiaci podobno igro današnji le, da so jo igrali z nogami.¹ V Mehiki se je razvila igra, ki je bila zelo podobna badmintonu. Za

¹ Woodvar Mike, Izobraževanje trenerjev badmintonu, trenerski priročnik 1. stopnja, str. 7.

žogico so uporabljali gumo, v katero so bila vdelana ptičja peresa. Lopar je imel obliko podkve, napet pa je bil z usnjenimi jermeni. V Evropi so stari Grki imeli podobno igro badmintona, in sicer s kovancem, na katerega so privezali gosja peresa.²

V Evropi se je približek badmintona prvič pojavil v Franciji. Kralj Franc I. (1515–1547) se je zelo navduševal nad tem športom. Najprej se je igra imenovala coquantin, so pa jo izpopolnjevali in ji najprej spremenili ime na Jeu volant. Pri tej različici je žogica narejena iz plute in kokošjih peres. Kasneje so dodelali rekvizite. Žogici so dodali še črna peresa, tako da so bila izmenično bela in črna. Takrat so to igro poimenovali picandeu. To igro so igrale dvorne dame. Cilj igre je bil žogo udariti čim višje. Igralke se naj ne bi premaknile s stojnega mesta. Določen je bil tudi udarec, s katerim so udarjale, in sicer backhand. Najboljša v svojem času je bila Kristina Švedska.³



Slika 1: <https://images.badminton-zveza.si/files/Diploma22050090KersnikMaja.pdf> (21. 12. 2022)



Slika 2: <https://images.badminton-zveza.si/files/Diploma22050090KersnikMaja.pdf> (21. 12. 2022)

V Angliji, v mestu Badminton, kar je bilo takrat v grofiji Gloucestershire, se je ta igra začela izpopolnjevati in dobivati obliko današnjega badmintona. Leta 1870 je Beaufortski vojvoda igro, ki so se jo angleški oficirji igrali v Indiji v mestu Poona, predstavil svojim gostom. Igra se je imenovala kar po mestu. Ko je vojvoda to predstavljal, je nasprotnike ločil z mrežo. Leta 1887 so določili prva okvirna pravila in igra se je hitro razširila. Že prej leta 1877 so Angleži ustanovili prvi klub in ga poimenovali Bath Badminton Club. To igro so najprej igrali samo višji sloji in ni bila mišljena kot šport ampak kot družabna igra. Badmintona takrat niso ravno spodbujali kot šport. Niti jim ni bilo tako pomembno. Pomembnejša je bila moda za to igro.

² Maja Kersnik, Zgodovinski razvoj badmintona, Razvoj badmintona, str. 16, dostopno na <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?lang=eng&id=18237>, 4. 4. 2023.

³ (<https://nitai.splet.arnes.si/video/zgodovina-badminton/>), 15. 2. 2023.

Moški so oblekli frake in cilindre, ženske so nadele klobuke vseh barv, obleke z dolgimi vlečkami ter ogrinjali. Danes si tega ne moremo predstavljati, tekmovalci danes oblečejo čim lažja in oprijeta oblačila, da jih ne bi motila pri igri.⁴

Okoli leta 1893 so ustanovili prvo badmintonsko zvezo, s katero so dokončno potrdili, da je ta igra res priznana kot šport in jo imenovali Badminton Association of England. Iz tega kluba so v istem letu po Angliji natrosili še 12 drugih klubov. Ko so klubi že nekaj časa trenirali svoje igralce, so se želeli pomeriti še z drugimi klubi in nastalo je prvo prvenstvo All England Championships leta 1899, ki so ga izvedli v enem dnevu. Z leti je to preraslo v neuradno svetovno prvenstvo za posameznike in dvojice, ki so se ga udeleževali vsi najboljši igralci in je še danes med najuspešnejšimi turnirji. Sledilo je ustanavljanje badmintonskih zvez v drugih državah: Nemčija, 1902 (Der Bad Homburg Badminton Club), Škotska, 1907. 5. 6. 1934 – Anglija, Nemčija, Irska, Danska, Francija, Škotska, Kanada, Nizozemska, Nova Zelandija, Wales – ustanovijo mednarodno zvezo za badminton (International Badminton Federation – IBF), prvi predsednik je bil Sir George Thomas Bart. 1967 – Evropska badmintonska zveza – European Badminton Union (EBU).⁵

Prve tekme v badmintonu so se začele na začetku 20. stoletja, 1903 – prvi mednarodni dvoboj med Irsko in Anglijo; 1948/49 – moško ekipno svetovno prvenstvo Thomas Cup (The International Badminton Championship Cup); 1956/57 – žensko ekipno svetovno prvenstvo, Uber Cup (The Ladies International Badminton Championship Challenge Cup); 1968 – prvo evropsko prvenstvo za mešane ekipe, demonstracijski šport na olimpijskih igrah v Münchnu. Od leta 1977 je potekalo svetovno prvenstvo vsaki dve leti in od leta 1992, od olimpijskih iger v Barceloni, je badminton olimpijski šport.⁶ V današnjih časih sta se izoblikovali še dve različici badmintona. Beachminton, ki se je pojavil leta 1997 in se igra na pesku, kar je omogočilo igro zunaj, hkrati pa so morali izboljšati žogico in jo narediti odporno proti vetru. Druga različica pa je speedminton, ki je tudi bolj namenjen za igro zunaj. Žogica je težja in bolj prilagodljiva vetru, lopar pa je ožji in podolgovrat, zato je bolj podoben loparju za skvoš. Igra je malenkost hitrejša in pri določenih gibih spominja na skvoš ali tenis.⁷

V azijskih državah, predvsem na Kitajskem, v Indoneziji in Koreji, je badminton nacionalni

⁴ <https://nitai.splet.arnes.si/video/zgodovina-badmintona/>, 15. 2. 2023.

⁵ Prav tam.

⁶ http://www.badminton-ljubljana.si/sl/Svetovna_zgodovina_badmintona/, 21. 12. 2022.

⁷ <https://sl.wikipedia.org/wiki/Badminton>, 21. 12. 2022.

šport. Nič nenavadnega torej ni, da na velikih tekmovanjih in tudi na olimpijskih igrah na stopničkih stojijo predvsem njihovi igralci. V Evropi je igra doživela razmah nekje od srede osemdesetih let naprej, najbolj priljubljena pa je prav gotovo na Danskem.⁸

Badminton se igra v petih različnih disciplinah: moški in ženske posamezno, moške in ženske dvojice, mešane dvojice. Badminton je tako individualna kot ekipna športna panoga. Zanimivi in razburljivi so dvoboji pri tesnih izidih, kjer o zmagovalcu odločajo malenkosti. Največja zabeležena hitrost badmintonske žogice presega 300 km/h, kar je hitreje kot najhitrejši začetni udarec (servis) pri tenisu in se pojavlja redno pri tekmah na vrhunskem nivoju. Pri igri dvojic se pogosto zvrsti 40–50 udarcev v 20 sekundah.⁹

V Sloveniji se je badminton začel pogosteje pojavljati po drugi svetovni vojni. 1955. leta so se začele organizirane vadbe in resnejša tekmovanja. V državo je badminton prišel tako, da so v tovarni Elan začeli proizvajati žogice in loparje po nemškem zgledu. Prvi klub je bil ustanovljen leta 1956 pod vodstvom ŠD Papirničar v Vevčah v Ljubljani. Prvi igralci badmintona v Sloveniji so bili Janez in Danče Pohar, Tomaž Pavčič, Vida Leskovar in ostali. To so bili tudi prvi koraki najstarejšega Slovenskega badminton kluba, ki še deluje (BK Olimpija Ljubljana). Prvo tekmovanje za naslov prvakov Slovenije je bilo 1958.¹⁰

Na letni konferenci Teniške zveze Slovenije, 10. junija 1962, je bil ustanovljen samostojni Odbor za badminton Slovenije, katerega član je bil tudi Evgen Titan iz Murske Sobote. BZS je bila oktobra 1965 sprejeta v Mednarodno badmintonsko zvezo (IBF), 20. aprila 1968 pa v Evropsko badmintonsko zvezo (EBU). Leta 1972 je Janeza Poharja zamenjal Matjaž Zaletel.¹¹

Bronasta kolajna Lučke Križman je pomenila samo eno in to je zlato obdobje slovenskega badmintona. Skupaj z Metro Kovač sta se udeležili članskega prvenstva na Dunaju leta 1974, kjer sta se med ženskimi dvojicami uvrstili na četrto mesto. Moške dvojice prav tako niso zaostajale. Jugoslovanska reprezentanca je dvakrat zmagala na ekipnem tekmovanju za »Zlato pero« (»La Plume d Or«), in sicer v Laussani (Švica) in v Bruslju (Belgija), končno pa je leta 1975 na Wembleyu v dvorani Empire Pool zavihrala tudi jugoslovanska zastava. Med enega največjih posamičnih uspehov v nekdanji Jugoslaviji sodi zmaga Gregorja Berdena na mednarodnem prvenstvu Francije leta 1978 – tekmovanju, ki je bilo prvič organizirano že leta

⁸ Maja Kersnik, Zgodovinski razvoj badmintona, Razvoj badmintona, str. 20, dostopno na <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?lang=eng&id=18237>, 4. 4. 2023.

⁹ Prav tam.

¹⁰ <https://www.badminton-zveza.si/stran/13-Zgodovina%20badmintona%20v%20Sloveniji>, 21. 12. 2022.

¹¹ Maja Kersnik, Zgodovinski razvoj badmintona, Razvoj badmintona, Prvo republiško in državno prvenstvo, str. 30–32, dostopno na <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?lang=eng&id=18237>, 4. 4. 2023.

1908.¹²

Sama osamosvojitve Slovenije leta 1991 ni prinesla veliko sprememb k razvoju badmintona, saj so že staro jugoslovansko skupino sestavljali slovenski igralci. Po osamosvojitvi se je badminton začel razvijati dosti širše kot le v tekmovalnem smislu. Do leta 1991 so badminton igrali po klubih, ki so za svoje termine treningov dobili prostore v raznih telovadnicah po osnovnih in srednjih šolah. Kmalu pa se v Sloveniji prične gradnja večjih športnih centrov, ki so v svoje prostore vključevali tudi igrišča za badminton. Organizacija v klubih je bila odlično organizirana. Prav tako so začeli nuditi možnosti za igranje ljudem, ki so želeli igrati samo za rekreacijo in zabavo. Tudi uspešnejši igralci so bili pripravljeni nuditi individualne ure.¹³

Doslej smo Slovenci imeli dve uvrščeni badmintonistki na olimpijado: Maja Tvrdy (2008) in Maja Pohar (2012).¹⁴

Badminton je izredno hiter šport, zanj je potrebna dobra eksplozivnost, bliskoviti refleksi in koordinacija oči in rok. Dokaz, da je badminton res zelo hiter šport, je igranje v dvojicah, kjer se v 20 sekundah zgodi 40–50 udarcev žogice. Badminton zahteva vrhunsko usposobljenost. V povprečni igri, ki traja 20 minut naredi igralec najmanj 350 sprememb smeri in udari žogico približno 400-krat.

5 USTANOVITEV BK KUNGOTA

»Mnogi so igrali badminton na travnikih, dvoriščih, tudi na makadamskih cestah ali asfaltiranih ulicah, v mestih in brez mreže. Šteli so udarce in manj, kot je pihalo, bolje so igrali in vračali žogico. Igrali so z lesenimi loparji, pri tretjem udarcu sta se sintetična nitka in lanena vrv razdvojili. Nekateri so nehali igrati, nekaj časa je vladalo zatišje, odrasli so. Potem pa se je spet začelo govoriti o badmintonu, ampak ne na ulicah temveč v dvorani. Na trg so prišli pravi loparji in pernate žogice. Spet se je prebudilo navdušenje za badminton. V Zg. Kungoti se je začel badminton.«¹⁵ Organizirana vadba badmintona se je v Zg. Kungoti začela v sklopu DTV Partizan. Iz reklamnega letaka smo ugotovili, da je bil prvi tečaj badmintona organiziran 15. 9.

¹² Maja Kersnik, Zgodovinski razvoj badmintona, Zlata leta slovenskega badmintona, str. 34, 35, dostopno na <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?lang=eng&id=18237>, 5. 4. 2023.

¹³ (Maja Kersnik, Zgodovinski razvoj badmintona, Organiziranost badmintona v Sloveniji po letu 1991, 8.2 Množičnost badmintona v Sloveniji, str. 41–42, dostopno na <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?lang=eng&id=18237>, 5. 4. 2023.

¹⁴ <https://www.badminton-zveza.si/stran/13-Zgodovina%20badmintona%20v%20Sloveniji>, 21. 12. 2022.

¹⁵ Lozar M., Fenomen badminton, Občinski glas, 2008, št. 2, str. 13.

1998 v telovadnici osnovne šole v Zg. Kungoti. Pobudnik prvega tečaja badmintona v Zg. Kungoti je bil Edi Roj, ki je k sodelovanju privabil trenerja BK iz Maribora, Martina Dovra. Vodil je začetni uvajalni tečaj 5-krat po 2 uri. Uradna registracija sekcije badmintona znotraj DTV Partizan je zabeležena 25. 10. 1999, pri Badminton zvezi Slovenije je bil klub registriran 27. 6. 2000. V začetku je imel klub 15 članov.¹⁶ Po štirih mesecih je bilo v klubu 40 članov. Po letu resnega in zavzetega dela pa so se začeli otroci in rekreativci udeleževati tekmovanj. Leta 2000 se je članstvo povečalo še za 50 članov, potem jih je bilo že 140. Šolska telovadnica v Zg. Kungoti je bila premajhna za izvajanje hitro rastoče rekreativne dejavnosti kluba. Predsedstvo BK se je odločilo za najem hale Hlade v Zg. Kungoti, kjer so bila igrišča za igranje tenisa.¹⁷ V zapisih kronike kluba smo zasledili podatek o najemu dvorane; v četrtem letu delovanja je klub podpisal pogodbo za najem igrišč v hali Hlade v vrednosti 1.800.000 SIT za eno leto (7.511.26 €). Nova igrišča so omogočala odlične pogoje za treninge, tekmovanja in turnirje, na njih se dejavnosti BK Kungota odvijajo še danes.

Edi Roj in Igor Stropnik sta bila pobudnika za ustanovitev BK Kungota (BKK); bila sta prva trenerja mladih z ustreznim znanjem in izpitom. Začeli so v telovadnicah osnovnih šol v Zgornji (dve igrišči) in Spodnji Kungoti (eno igrišče). Krožek badmintona se je izvajal tudi v Osnovni šoli Sladki Vrh. Z resnimi treningi, natančno usmerjenimi v dvig kvalitete igranja badmintona, so v klubu začeli marca leta 2000 za osnovnošolske otroke 2-krat tedensko in za člane 4-krat tedensko. Do poletja 2000 so si trije člani kluba pridobili ustrezno znanje in so postali vaditelji badmintona. V mesecu decembru 2000 so že organizirali turnirje, kjer je sodelovalo 22 članov. Organiziran je bil turnir za mlajše in starejše učence, za člane in članice, mali družinski turnir in turnir družinskih dvojic za prehodni pokal. Ker je bila populacija zainteresiranih otrok zelo velika, se je izkazalo, da ima BK Kungota potencialno uspešne igralce. Oblikovali so A, B, C in D skupine. A in B sta bili tekmovalni skupini, C in D pa za otroke rekreativce. Začeli so tekmovali in dosegali so vrhunske dosežke tudi na državni ravni. V klubu so vzgojili zlato generacijo – generacijo velikih igralcev in zmagovalcev.¹⁸

Namen ustanovitve BK v občini Kungota je bil aktiviranje rekreativcev ter vključitev čim več občanov v ta šport. V klubu so hoteli pomagati staršem, da bi bili otroci zaposleni s športom in čim manj »na ulici«. V letu 2000 je klub štel 89 članov. V njem je bilo tudi veliko mladih, kar je bilo vodstvu kluba v velik ponos. Izpeljali so 37 članskih turnirjev. Odrasli rekreativci so se

¹⁶ Stropnik Igor, Kronika BK Kungota.

¹⁷ Lozar M., Badminton klub Kungota praznuje, Občinski glas, 2009, št. 5, str. 27.

¹⁸ Stropnik I., Kronika BK Kungota.

udeleževali turnirjev po Sloveniji, Marko Svaguša se je uvrstil med 50 najboljših v državi, Špela Zajko na 6. mesto in Nuša Bezek na 9. mesto v vzhodni regiji. V Zg. Kungoti so pripravili 2. državni turnir dvojic, kjer je sodelovalo 20 družin.¹⁹ Da bi postal klub še prepoznavnejši, je član kluba Boštjan Kodrič oblikoval in postavil prvo spletno stran. Kronološko je urejal in arhiviral klubsko dogajanje in rezultate tekmovalcev. Nastajale so bogate spletne strani, s kakršnimi se niso mogli ponašati mnogi klubi v Sloveniji. Poleg dobrih tekmovalnih rezultatov je tudi to pripomoglo k prepoznavnosti kluba v širšem prostoru. Leta 2000 je BK Kungota bil prvič razglašen za najboljši športni klub leta občine Kungota.²⁰

Ustanovni občni zbor, ko se je BK Kungota odcepil izpod okrilja DTV Partizan, je bil 26. 10. 2003. Iz besedila zapisnika lahko razberemo, da je vlogo predsednika kluba nadaljeval Igor Stropnik, vlogo podpredsednika je prevzel Zmagor Lozar. Sestanku sta prisostvovala častna člana, Martin Dover, trener BK iz Maribora in takratni župan občine Kungota, Jožef Karner. Na sestanku so povedali, da se na igriščih kluba giblje kar okoli 200 badmintonistov, kar pomeni, da je klub pripravljen na samostojno pot. Predsednik BK Igor Stropnik je nanizal najpomembnejše poudarke o delovanju kluba v času DTV Partizan od jeseni 1998 do jeseni 2003. Povedal je, da so bili začetniki badmintona v Zg. Kungoti Edi Roj, Martin Dover in on sam ter da je sekcija v okviru DTV Partizan sprva delovala rekreativno. Določili so tudi, da vloga zakonitega zastopnika kluba pripada Igorju Stropniku in da sedež kluba ostaja na istem naslovu. Določili so višino članarine za leto 2004, ki je znašala 10,43 € za otroke, 12,51 € za člane in 20 € za družine.²¹ 26. 10. 2003 je skupščina BK Kungota sprejela Pravilnik BKK, saj so z njim želeli uresničiti vse skupne interese članov, zaradi interesov ljudi, ki so se želeli rekreirati z badmintonom. Glavni nameni kluba so še danes takšni, kot so bili na začetku; skrbeli so za množično igranje badmintona, vključevanje čim večjega števila šoloobveznih otrok, s čimer so želeli odtegniti otroke prostemu in brezciljnemu pohajkovanju po kraju in neaktivnostim doma. Skrbeli so za razvoj badmintona v kraju, organizacijo in sodelovanje na športnih dogodkih v kraju, za organizacijo tekmovanj ter z dejavnostmi pridobivali prihodke. Temeljni cilji kluba so se izkazovali v organiziranju tečajev, predavanj, izobraževanj, tekmovanj, potovanj, počitniških dejavnosti za mlade, usposabljanju igralcev v vrhunskega

¹⁹ Prav tam.

²⁰ Lozar M., zapis februarja 2023.

²¹ BKK, Zapisnik ustanovnega občnega zbora BK Kungota, 26. 10. 2003.

športnika, pomoči mladim športnikom na poti razvoja ter izvajanju množičnih prireditev za rekreativce.²²

Član kluba je lahko bil vsakdo, ne glede na to ali je bil državljani Republike Slovenije ali tujec, sprejeti je moral zapisana pravila v dokumentu. Vsakdo je lahko izpolnil pisno pristopno izjavo in plačal članarino. Če se je v klub včlanil otrok, ki še ni dopolnil sedmega leta starosti, je moral zanj izjavo podpisati starš ali zakoniti zastopnik ter plačati članarino. Razlika v dolžnostih in pravicah med ostalimi polnoletnimi člani je bila, da imajo mlajši člani pravico do predlogov in posvetovanj, nimajo pa pravice biti voljeni v organe društva. Za svoje dosežke so prejeli pohvale in priznanja ter nagrade.

Pravice članov kluba so bile:

- lahko volijo in so izvoljeni v organe kluba,
- sodelujejo pri delu kluba,
- nastopajo na tekmovanjih doma in v tujini glede na dosežene kvalifikacije ter primerno vedenje,
- za svoje delo prejemajo nagrade, pohvale in priznanja,
- seznanjeni so s problemi, potrebami BK,
- od kluba dobivajo potrebno pomoč v skladu z zmožnostmi,
- imajo vpogled v delo kluba in delo njegovih organov,
- morajo biti informirani o delu kluba,
- sprožajo vprašanja o odgovornosti članov organov kluba.

Dolžnosti članov kluba so bile:

- spoštujejo statut, pravilnike, druge akte in sklepe organov kluba,
- nastopajo na tekmovanjih, za katera jih določi upravni odbor oziroma njegove komisije in za katera stroške krije klub,
- aktivno sodelujejo v skupnih akcijah kluba in s svojim delom prispevajo k uresničevanju ciljev in nalog kluba,
- spoštujejo enakost vseh članov in se ravna po načelih dobre volje in poštenja ter mirnega reševanja sporov,
- skrbijo za objekte, opremo in drugo lastnino kluba,
- redno poravnava članarino in druge finančne obveznosti do kluba,

²² BKK, Pravila badminton kluba Kungota, Nameni, cilji in naloge kluba, stran 2/11, 26. 10. 2003.

- s svojim ravnanjem ne škodujejo interesom in ugledu kuba ali badmintona nasploh.

Dogovorili so se, da bodo pravila BK Kungota na voljo v elektronski obliki na internetnih straneh BKK.²³

Društvo je imelo in še ima svojo stampiljko okrogle oblike, njen premer je 3,5 cm, krog v sredini krasi badminton žogica, pod njo sliko dopolnjuje napis BADMINTON KLUB KUNGOTA.²⁴

Delovanje BKK od ustanovitve naprej je bilo razdeljeno na tekmovalno in rekreativno področje. Tekmovalni del je bil v domeni trenerjev, med njimi so bili tudi nekdanji tekmovalci badmintona, ki so si pridobili ustrezno strokovno podlago, in tekmovalcev, ki so se z rednimi treningi pripravljali na turnirje in druga tekmovanja doma in v tujini. Rekreativni del so tvorili tisti igralci badmintona, ki so ta šport gojijo kot skrb za čim boljšo fizično kondicijo svojega telesa. Oboje je združevalo srečevanje na različnih družabnih in športno družabnih dogodkih, ki jih je klub organiziral zaradi povezovanja, gojenja dobrih odnosov, medsebojnega spoštovanja in razumevanja. Mednje sodijo: srečanja med klubi (Kungota–Medvode), dobrodelni badminton turnir s spremljajočimi celodnevnimi aktivnostmi v okviru Rotary kluba Maribor, smučanje na Pohorju, igranje bowlinga, kolesarjenje, klubska piknika, turnirji z družabno noto in božično-novoletni ples.²⁵

Slednji je bil sprva večkrat obogaten s srečelovom za pridobitev dodatnih sredstev za izvajanje trenerskih in turnirskih dejavnosti kluba. Z letaka, ki ga je izdal BK Kungota, smo ugotovili, da so prosili za darovane dobitke in tako posredno pomagali pri vzgoji mladih športnikov. Odlični rezultati mladih športnikov so dokazali, da so postali vse pomembnejša imena v državnem merilu. Zato je klub želel mladim nadarjenim tekmovalcem omogočiti čim boljše pogoje za njihovo napredovanje.²⁶

Po osamosvojitvi BK Kungota oz. ločitvi od DTV Partizan 2003 je bilo mogoče ugotoviti intenziven polet mlade skupine tekmovalcev osnovnošolskih otrok. S svojimi uspehi so na turnirjih vedno bolj presenečali. V tem letu so se udeležili 16 turnirjev. V nedeljo, 23. 11. 2003, je potekal turnir 2. slovenske badminton lige v Zg. Kungoti. Sodniki na turnirju so bili domači

²³ Pravila badminton kluba Kungota, Članstvo, stran 3/11, 26. 10. 2003.

²⁴ BKK, Pravila badminton kluba Kungota, splošne določbe, stran 1/11, 26. 10. 2003.

²⁵ Lozar M., članica Upravnega odbora BKK, zapisnikarica 1999–2019, zapis nastal februarja 2023.

²⁶ BKK, Letak DTV Partizan, 27. 11. 2003.

člani kluba: Darjan Polc, Tatjana Topolovec, Janez Stajnko, Vlado Bec. Sodili so tudi otroci, če je bilo potrebno, in to tisti, ki v soboto niso igrali na tekmovanju do 15 let.²⁷

12. 2. 2004 je potekalo državno prvenstvo v badmintonu osnovnih šol, organizacijo je izvedel Edi Roj v hali Hlade v Zg. Kungoti. Milena Lozar, rekreativka in dolgoletna zapisničarka kluba, je pripravila vloge za sponzorstvo za državno prvenstvo do 13 let, sojenje sta prevzela Zmago Lozar in Andrej Juršič.²⁸

BK Kungota je organiziral 4. turnir BZ Slovenije do 11. leta. Mladi tekmovalci so se 2004 udeležili tekmovanja v Nemčiji. Trenerji so pripravili predlog, komu bi klub pomagal pri udeležbi, kdo je tisti, ki si udeležbo zasluži, do naslednjega sestanka so se tudi osebno pogovorili s starši o možnostih udeležbe posameznikov. Igor Stropnik je pripravil okvirni finančni izračun potovanja v Nemčijo in udeležbe na tekmovanju.²⁹ Tečaji za trenerje so potekali iz praktičnega in teoretičnega dela. V klubu so se dogovorili za tri potencialne kandidate, ki so bili Edi Roj, Boštjan Kodrič in Igor Stropnik.³⁰ BK Kungota je bil 15. 5. 2004 organizator Državnega prvenstva BZ Slovenije do 13 let. Prvenstvo je potekalo v športni hali Hlade v Zg. Kungoti. Udeležili so se ga najboljši mladi igralci badmintona do 13 let v Sloveniji. Med njimi je bilo kar nekaj imen na samem vrhu tudi iz Zg. Kungote. Zato so se tega prvenstva še posebej veselili, saj je bila to izvrstna priložnost za predstavitev dela in truda BK Kungota, njegovih igralcev in seveda kraja samega ter Občine Kungota. To pa je bila hkrati tudi priložnost za promocijo podjetij, ki so sponzorsko pomagala izvesti pomembno prireditev.³¹

Organizacijo in izvedbo turnirjev so člani BK Kungota izvajali zelo skrbno in natančno. Kulturni program so na začetku izvajali folkloristi iz podružnične OŠ v Sp. Kungoti pod vodstvom Nade Stropnik; v narodnih nošah so ob prihodu pozdravili udeležence in prav tako sodelovali pri podelitvi medalj, vlogo glavnega sodnika je prevzel Zmago Lozar, vodja tekmovanja je bil Tone Roškar. Janez Stajnko je s posebnim računalniškim programom omogočil projiciranje športnih in končnih rezultatov v dvorani sami. Na koncu tekmovanja so tekmovalci prejeli spominske majice s svojim imenom. Teden dni pred državnim prvenstvom (DP) so se člani predsedstva ponovno sestali zaradi dokončnih priprav. Edi Roj je do sestanka pripravil spisek stvari, na katere se je bilo treba spomniti pred DP. Zmago Lozar se je poskušal povezati z novinarjem Večera in z Radiem City. Medijska podprtost je bila za promocijo BKK

²⁷ BKK, Zapisnik 1. sestanka UO, 19. 11. 2003.

²⁸ BKK, Zapisnik sestanka predsedstva BK K, 2. 2. 2004.

²⁹ Prav tam.

³⁰ Prav tam.

³¹ BKK, Letak DTV Partizan, BK Kungota, 9. 2. 2004.

izjemno pomembna.³² BK Kungota v letih delovanja ni kupil nove opreme za vsakega posameznega tekmovalca, poskrbel je za nakup dveh novih preprog za badminton igrišče. Kaj hitro za tem se je nabava opreme izboljševala; na sestanku so ugotovili, da so igrišča trda in da je za varnost igralcev pomemben nakup pene pod preprogo. Dogovorili so se, da igralcem, ki trenirajo in plačujejo igrišča do začetka priprav za naslednjo sezono znižajo cene treningov (s 7,92 € na 6,25 €, s 7,09 € na 5,42 €, s 5,00 € na 3,75 €). Določili so, da te cene veljajo, če se igralci odločijo za paket petih ur, če se pa odločijo za paket desetih ur, se cene še znižajo.³³

6 POMEMBNI AKTERJI BADMINTON KLUBA KUNGOTA

Igor Stropnik se je v svojem življenju veliko in resno ukvarjal z različnimi športi. Zanimali so ga mnogi, v katerih se je tudi preizkusil. V času osnovne šole so fantje – sošolci v Zg. Kungoti (Zmago Glunec, Mirko Fluher, Zmago Simonič, Zlatko Klobučar, Miro Potočnik, Bojan Potočnik ...) veliko prostega časa preživeli na šolskem igrišču. Vsakodnevno po pouku so igrali košarko in nogomet. Od 5. razreda osnovne šole je Stropnik treniral košarko v okviru DTV Partizan v Zg. Kungoti. Jurij Leitgib je bil v šestdesetih in sedemdesetih letih 20. stoletja učitelj telesne vzgoje v Osnovni šoli Zg. Kungota, kasneje je postal tudi ravnatelj šole. Prav tako je vodil DTV Partizan in fante treniral košarko. Igor Stropnik je Jurija Leitgeba opisal kot trenerja, ki je živel in delal za fante in košarko. Treniral jih je zastonj, staršem ni bilo treba plačevati članarine za otroke v klubu in ne trenerskega dela. 1973. leta je bila v Zg. Kungoti zgrajena nova osnovna šola, ob njej lepa telovadnica in igrišče. Bili so ustvarjeni pogoji za košarko in nogomet. Košarka je bila v tedanji Jugoslaviji zelo popularna, saj je bila jugoslovanska košarkarska liga zelo močna z zagnanimi mladimi košarkarji. Otroci so z veseljem navijali in igrali košarko. Fantje so v Zg. Kungoti imeli treninge trikrat čez teden, ob vikendih jih je Jurij Leitgeb vozil v Maribor in okoliške kraje na tekme. Ni jim bil le trener, zanje je skrbel kot starš, z lastnim denarjem jim je kupoval sendviče in napitke. Stropnik je Leitgeba opisal kot najboljšega trenerja, povedal je: »Bil nam je mama in ata, učitelj telesne vzgoje, trener. Zaslužen je, da smo fantje imeli lepo športno otroštvo.«³⁴ Jurij Leitgeb je 1995. leta prejel priznanje za delo v športu v občini Kungota.³⁵ V DTV Partizan v sekciji za košarko so bili vsi zelo povezani. Fantje so ves čas igrali košarko, po pouku, pred treningi, po treningih, časa za

³² BKK, Zapisnik 3. sestanka predsedstva BK Zgornja Kungota, 12. 4. 2004.

³³ Prav tam.

³⁴ Stropnik I., intervju izvajan 18. 11. 2022 v OŠ Zg. Kungota.

³⁵ Arhiv občine Kungota, Bilten Športnik leta občine Kungota, 2018.

učenje in domače naloge jim je ves čas primanjkovalo. S košarko se je Igor Stropnik ukvarjal petnajst let.

V času srednje šole je Igor Stropnik deset let treniral mali nogomet. V času gimnazije se je ukvarjal z igro šaha kar pet let. Kasneje, ko je odrasel, je izvajal krožke na osnovni šoli v Zg. Kungoti in poučeval otroke. S tenisom se je začel ukvarjati pred tridesetimi leti in še zdaj aktivno igra.

V zrelem obdobju svojega življenja se je temeljiteje lotil badmintona, ki ga danes ne igra več, saj je dinamična igra za njegovo zdravje preveč zahtevna. Nad profesionalnim badmintonom se je navdušil ob ogledu badminton tekme na televiziji. S prijateljem Edijem Rojem sta se preizkušala v igri badmintona in se povezala z Martinom Dovrom, poznavalcem in trenerjem badmintona iz Maribora. Igor Stropnik se je prvič resneje rokoval z badmintonom na tečaju 15. 9. 1998, ki ga je izvajal Martin Dover. Na tem tečaju se je zelo izkazal in takoj vzljubil badminton. Martin Dover je Stropnika zelo vzpodbujal v igri ter ga nagovarjal, da bi ustanovil badminton klub v Zg. Kungoti. Vztrajno je obiskoval tečaje in naredil izpit za vaditelja, trenerja in za tem pričel voditi rekreacijo za otroke v osnovni šoli.³⁶

Edi Roj: »Odkar vem za sebe, sem rad imel žogo. Doma na Kozjaku smo imeli improvizirano igrišče za nogomet. Izkoristili smo vsak prosti trenutek in se podili za žogo. V otroštvu sem imel željo trenirati nogomet pri naraščajnikih NK Maribor, vendar ni bilo možnosti zaradi stroškov, dela doma na kmetiji in prevoza. Tudi koš smo si naredili doma. Pozimi smo smučali na bližnjem hribu, tako je bilo kar pestro. V času gimnazije sem bil v šolski ekipi za nogomet, s sošolci smo se dobivali tudi na košarkarskem igrišču.«³⁷ V osnovni šoli je bil v atletskem krožku, telovadnem, roketnem. V 3. ali 4. letniku gimnazije je začel razmišljati o delu športnega pedagoga. Nogomet je ostal njegova številka ena. Poleg nogometa se je rekreativno ukvarjal s tenisom v času študija v Ljubljani. Za tenisom je sledil badminton, ki ga je spoznal med študijem. Badminton se je začel približevati nogometu. Vsaj deset let je bil predsednik kluba Partizan.³⁸ Edi Roj ni bil le v otroštvu navdihujoč športnik, temveč se je izobrazil za profesorja športne vzgoje in svoje strokovno znanje nadgrajeval z dodatnim strokovnim izobraževanjem na področju badmintona, nogometa, košarke, odbojke, rokometu. Po krajši zaposlitvi v Osnovni šoli Kungota se je zaposlil in še zmeraj dela s srednješolsko mladino na Srednji gradbeni šoli in gimnaziji v Mariboru. Veliko krat je vodil in organiziral srednješolska

³⁶ Stropnik I., intervju izveden 18. 11. 2022 v OŠ Zg. Kungota.

³⁷ Roj E., zapis december, 2022.

³⁸ Lozar M., Kdor malo govori, veliko naredi, Občinski glas 2009, št. 8. str. 5.

tekmovanja na področju nogometa, košarke, odbojke in rokometa. Poznan je po izjemnem trenerskem delu s srednješolsko mladino, saj je s svojimi ekipami sodeloval na področnih in državnih tekmovanjih. Ves čas je ostal povezan z osnovnošolskimi otroki v Zg. Kungoti, saj jih je uvažal in kasneje treniral v badmintonu.

»Glede na to, da sva bila z Igorjem Stropnikom brez večjih trenerskih izkušenj, so se nama trenerji iz drugih klubov čudili, da sva z otroki dosegala dobre rezultate. Seveda pa to ni bilo odvisno samo od naju, imela sva to srečo, da sva delala s tako nadarjeno generacijo, rekli smo ji kar »zlata generacija«. Vsi po vrsti so bili zelo zavzeti na treningih. Ni bilo naključje, da so bili ti otroci tudi zelo zavzeti za delo v šoli. Prav tako je bilo pomembno, da so ti otroci imeli vso podporo staršev. Le-ti so pridno pomagali pri prevozih otrok na tekmovanja, pri pripravljanju domače dvorane za tekmovanje, pri pripravi in izvedbi badminton taborov. Vesel in ponosen sem, da sem bil del lepe in uspešne zgodbe badmintona v Zg. Kungoti.«³⁹ Edi Roj je 1998. leta prejel priznanje za delo v športu, ki mu ga je podelila občina Kungota.⁴⁰

Zmago Lozar je v svojem življenju izvajal različne športne aktivnosti. V času osnovne šole je igral košarko. Bil je član šolske reprezentance. Kasneje je za rekreacijo vozil kolo, bil je v skupini kolesarjev v svoji delovni organizaciji – Tovarni tirnih vozil Boris Kidrič v Mariboru. Za kolesarjenje je kasneje navdušil tudi svojega sina in ženo. Kolesarstvo je njegova najdlje trajajoča rekreacija, še zmeraj kolesari pri svojih 72 letih starosti. Ni bil član nobenega kolesarskega kluba, ampak je kolesaril individualno in v manjših skupinah s prijatelji. Ker je v Osnovni šoli Kungota delovala planinska sekcija, katere član je bil njegov sin, sekcija pa je vključevala tudi starše otrok, sta z ženo začela planinariti. V krogu družine in prijateljev je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja osvajal hribe in visokogorje, tudi po poteh Slovenske transverzale. Z ženo sta pohodništvu zvesta še danes, pogosto zahajata na Pohorje, ki ga letno obiščeta več kot sedemdesetkrat. Že več let sta vključena v program Pohorje moj hrib. V devetdesetih letih 20. stoletja se je začel ukvarjati z badmintonom, ki ga je izvajal do svojega sedemdesetega leta. Lozar Zmago je bil vodja rekreativne dejavnosti članov BK Kungota 1999–2020, vsa leta delovanja v BK Kungota tudi podpredsednik kluba.⁴¹

Milena Lozar se ni nikoli čutila športnice v pravem pomenu. V zgoraj zapisanih športnih aktivnostih se je našla predvsem, ker ji je bilo udejstvovanje z možem in s sinom ljubo in je napolnjevalo njeno in njihova življenja. Badminton pa jo je od vsega omenjenega na začetku

³⁹ Roj E., zapis december, 2022.

⁴⁰ Arhiv občine Kungota, Bilten Športnik leta, 2018.

⁴¹ Lozar Z., zapis nastal novembra 2022.

badmintonske evforije v kraju najbolj pritegnil. Igrala ga je že pred možem. Nekaj let je trajalo spogledovanje z loparjem in žogico, a so bile bolečine v rami in roki zaradi hitrosti in eksplozivnosti udarcev prehude, da bi igranje trajalo še naprej. Opustila je treninge, ostala pa je aktivna pri delu kluba.

Zaposlena je bila v OŠ Kungota, zato je postala stalna in kar sama po sebi umevna vez med klubom in šolo, med klubom in občino ter različnimi mediji, za katere je pisala in pošiljala poročila o dogajanjih v klubu, četudi marsikdaj niso bila objavljena (Večer, POP TV, Radio Maribor, Radio Slovenske gorice).

Kot je že povedano v uvodu, je bila v klubu vse do leta 2019 zapisnikarica. V OŠ Kungota je o klubu informirala učence in kolektiv, posredno pa tudi starše in krajanke, s pisanjem šolske kronike in Šolske tablice, mesečnega informacijskega lista za starše; šolski radio in časopis Granit, ki jima je bila mentorica, sta poročala o uspehih učencev članov BKK; na občinskem nivoju pa je badminton približevala krajanom s pisanjem člankov in poročil v Občinskem glasu. Redno je sodelovala tudi na taborih mladih badmintonistov kot mentorica pravljičnega in novinarskega krožka, kot urednica obeh taborskih revij, spremljevalka otrok na taborih; vodila je badmintonske prireditve, napovedovala na turnirjih in DP.⁴²

Janez Stajanko je v pogovoru povedal, da se je doslej ukvarjal z zelo različnimi športi, predvsem rekreativno. V osnovni šoli je bila njegova glavna igra 'med dvema ognjema', kasneje še nogomet in košarka, plavanje v Kopališču TAM, pozimi pa smučanje. V srednji šoli je v Potapljaškem klubu Maribor pričel z vadbo potapljanja, nato pa še s kolesarjenjem pri Kolesarskem klubu Branik. Malo manj kot štiri leta je treniral tudi borilne veščine pri Karate klubu Budokai v Mariboru. Med študijem je nadaljeval s kolesarjenjem, predvsem pa z vodnimi športi. S potapljanjem se je ukvarjal 25 let, tudi z jadranjem na deski (windsurf), ki mu je sredi svojih štiridesetih let dodal še deskanje na vodi (wakeboarding, vejkanje) in kmalu še deskanje s padalom (kiteboarding, kajtanje). Smučanju se je seveda pridružil oziroma ga je skoraj izrinilo deskanje na snegu, snowboarding. Z badmintonom se je pričel ukvarjati pred približno dvajsetimi leti, igra ga še danes. V tem času je opravil tudi izpit za sodnika in vaditelja badmintona, ob tem pa je tudi mednarodni inštruktor kajtanja oz. jadrnanja s padalom. Načeloma se še vedno ukvarja z vsemi omenjenimi športi, kolikor mu to pač dopuščata čas in zdravje. V Zgornji Kungoti se je ukvarjal izključno z badmintonom oziroma individualno rekreativno tudi s kolesarjenjem. Vključil se je v BK Kungota. Z badmintonom se je bolj resno srečal v sezoni

⁴² Lozar M., zapis nastal februarja 2023.

2002/2003. Iskal je šport, s katerim bi se v domačem kraju lahko ukvarjala njegova otroka (Jan in Nika). Odločila sta se za badminton, za kar nobenemu ni žal. Igro so poznali tako kot večina – rekreativni 'piknikton' na domači trati ali parkirišču, s poceni in pogojno uporabnimi loparji ter zmečkanimi plastičnimi žogicami iz športne trgovine. V klubu je aktivno deloval od leta 2004. V začetku je to pomenilo pomoč pri organizaciji klubskega dela, tekmovanj, poletnih taborov, pri delu s financami in prevozu otrok na turnirje. 2005 je sledilo obdobje, ko je prevzel vodenje BK Kungota.⁴³ Stajnko je BKK vodil izjemno uspešno vse do leta 2015. Vsa leta kasneje in še danes je podpredsednik BKK.

7 REKREATIVNA DEJAVNOST

V kategoriji rekreativcev so lahko sodelovali člani stari nad 18 let. Zaradi velikega interesa krajanov za igro badmintona in želje pobudnikov rekreacije, da bi jim šport množičneje približali, je bila registracija samostojnega BK Kungota 2003 zelo dobrodošla. Mnogim je badminton predvsem popestril tedenski ritem življenja. Vsak torek in četrtek zvečer od 20.00–22.00 ure je bil čas rezerviran za rekreativce badmintoniste. Temu je več kdo podrejal svoj življenjski ritem. Badminton je zavzel pomembno mesto v življenju Zgornje Kungote.⁴⁴ Posebnih treningov za rekreativce ni bilo. S svojimi izkušnjami sta pomagala predvsem Igor Stropnik in Edi Roj, ki sta si na fakulteti za šport pridobila naziv trenerja badmintona. V začetku treninga je bilo pol ure namenjene za spoznavanje badmintonskih pravil in načinov igranja (udarci, gibanje po igrišču, postavitve na igrišču, posebnosti igranja posameznikov in dvojic, serviranje, sprejemanje servisa itd.). V nadaljevanju so igralci igrali v glavnem v dvojicah zaradi pomanjkanja prostora, ker je le tako lahko igralo čim več oseb. Za konec rekreacije je sledilo počasno ohlajevanje, razgibavanje, raztezanje mišic in sproščanje. Več let so na rekreaciji pridobivali izkušnje, vidno rastli v različnih tehnikah igranja, seveda, v okviru svojih psihofizičnih sposobnosti. Najpomembnejši cilj vseh rekreativcev je bil, da so krepili svoje fizično telo, ohranjali psihofizične sposobnosti, z gibanjem sproščali stres iz telesa. Sčasoma so se zavedali, da z gibanjem zadovoljujejo tudi svoje potrebe po druženju in družabnem udejstvovanju. Po vsaki rekreaciji je sledil klepet, zlasti moških rekreativcev ob pijači.⁴⁵ Zmago Lozar je rekreativno skupino začel voditi takoj po ustanovitvi kluba leta 2003 in jo je vodil do

⁴³ Stajnko J., zapis nastal novembra 2022.

⁴⁴ Lozar M., zapis nastal februarja 2023.

⁴⁵ Lozar Z., zapis nastal novembra 2022.

leta 2020. V klubu je nehal delovati malo pred svojim sedemdesetim rojstnim dnevom. Rekreativne aktivnosti v klubu so močno okrnili predpisi ob izbruhu corone, zato so se tudi stiki med člani kluba zrahljali, pojavila so se razhajanja v usmeritvah in delovanju kluba.

Število rekreativnih igralcev je v obdobju od 2003 do 2015 neprestano večalo, kasneje je članstvo začelo upadati. Zmeraj je bilo nekoliko več moških kot žensk, leta 2015 je bilo v igro rekreacije vključenih 36 moških in 27 žensk. Večina je bila Kungočanov, posamezniki so prihajali tudi iz Šentilja, Sladkega Vrha, Ceršaka, Pesnice, Maribora, Ruš.⁴⁶

Badminton za rekreativce je najprej potekal na dveh igriščih v OŠ Kungota. S preselitvijo v Športno halo Hlade so se povečale možnosti igranja na štirih igriščih, kasneje celo na šestih in osmih. Hkrati je tako lahko igralo 32 rekreativcev. Večkrat se je dogajalo, da vsi niso imeli prostora na igrišču, ker je bil obisk rekreativcev tako številčen.

Število rednih rekreativcev članske skupine BK Kungota⁴⁷

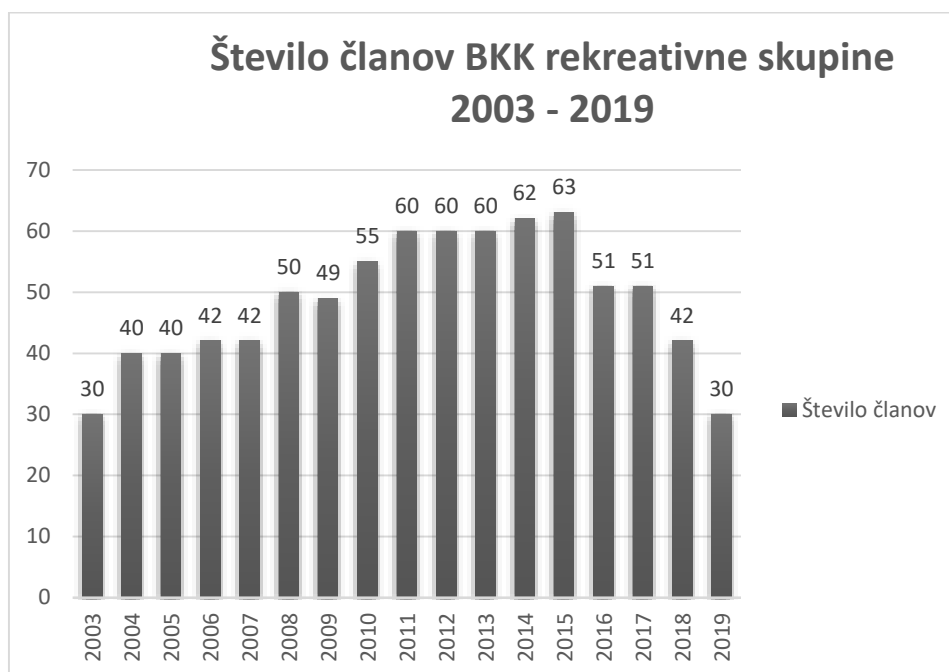


Diagram št. 1: Število članov rekreativne skupine BKK v obdobju 2003–2019.

⁴⁶ Lozar Z., osebna dokumentacija vodje rekreativne skupine BKK.

⁴⁷ Prav tam.



Slika 3: rekreativci BKK, od leve proti desni: Edi Roj, Špela Zajko, Nada Stropnik, od desne proti levi: Igor Stropnik, Boštjan Kodrič, Kronika BKK v zasebni lasti Igorja Stropnika.

Začetki so bili usmerjeni samo v igranje badmintona. Kasneje so začeli z organiziranim učenjem različnih badmintonskih tehnik. Pokazala se je potreba po organizaciji klubskih turnirjev in druženju. Pripravljali so piknike, praznična srečanja. Pogoj za rekreativno igranje je bilo članstvo v klubu, polnoletnost, plačana letna članarina, v katero je bilo vključeno tudi spoznavanje z badmintonskimi pravili in tehnikami igranja in igranje samo v času organizirane rekreacije in izven nje (sobota, nedelja), ter mesečna »igralnina«. Kar nekaj od rekreativcev je bilo staršev otrok, ki so aktivno trenirali in tekmovali v badmintonu, kot že rečeno, so bile to odrasle osebe, polnoletne, ki so si badminton izbrale za ohranjanje fizične kondicije in druženje tudi izven igranja tega športa (druženje po rekreaciji, udeležba na piknikih, turnirjih, prazničnih srečanjih itd.). Edini obveznosti članov sta bili poravnana članarina in mesečna »igralnina«. Nekaj rekreativcev je vedno pomagalo tudi pri organizaciji in izvedbi turnirjev in državnih prvenstev ter družabnih srečanj, vendar to ni bila obveza, temveč dobra volja posameznikov. Dokler so starši imeli v klubu otroke tekmovalce, je bila naklonjenost omenjenemu prostovoljnemu delovanju v klubu večja. K širjenju rekreativne skupine je najbolj pripomoglo resno klubsko delo, odgovorno delo vodstva kluba, zadovoljstvo rekreativcev, ki se je ustno prenašalo na krajane; zelo dobro klubsko vzdušje, ki je raslo z izjemnimi rezultati tekmovalcev, nezanemarljiva pa je bila skrb za družabno življenje članov, rekreativcev in ostalih. Vrhunec rekreativne skupine se je najbolj kazal v sezoni 2010–2011, ko je rekreacija štela od 200 članov BK Kungota kar 60 do 70 rednih rekreativcev. Zanimanje za badminton je rastlo samo po sebi zaradi vseh uspehov in zanesenosti v klubu. Razen ustnih informacij posebnih reklamnih

aktivnosti za vključitev v rekreacijo niso izvajali. Močna vez so bili uspešni mladi tekmovalci, ki so ponesli poznavanje kluba po Sloveniji in izven meja, njihovi starši pa so bili člani rekreacije. Privabljale so tudi družabne aktivnosti v klubu. To je trajalo dobrih 15 let, do 2015. Zaradi upada števila tekmovalnih otrok v klubu, je upadlo tudi zanimanje staršev rekreativcev za udejstvovanje v njem. Najboljši tekmovalci so zaključili srednjo šolo, maturirali, začeli študirati, torej so odrasli, pritoka mlajših otrok iz osnovne šole, ki bi se redno posvečali treningom, ni bilo.⁴⁸

Sodelovanje rekreativcev je potekalo predvsem z BK Branik, BK Medvode, BK Ravne na Koroškem. Najtesnejše sodelovanje je bilo z BK Medvode. Srečevali so se na medsebojnih turnirjih, organizirali obiske krajev, skupno kolesarili, se družili na družabnih večerih, se obveščali o aktivnostih in se vabili na posamezne dejavnosti klubov. V stik so prihajali preko osebnih poznanstev Igorja Stropnika, Martina Dovra, svoje pa so naredila tudi tekmovanja otrok, ki so izjemno hitro večali prepoznavnost kluba v Sloveniji. Prednost tovrstnega sodelovanja je bilo širjenje osebnih poznanstev, prepoznavanje širitve badmintona kot vse bolj prodirajočega športa, za katerega se zanima vse več mladih, čeprav materialno ni podkrepjen in je manj popularen kot nekateri drugi športi. Rekreativci badmintonisti so spletli vezi, ki so prerasle športne okvire. »V Medvodah je potekal turnir za rekreativne igralce badmintona v dvojicah. 6. decembra je Badminton klub Medvode že tretjič izvedel tak turnir. Turnirja se je udeležilo 110 rekreativcev iz Slovenije, prišli pa so tudi iz Hrvaške. Iz BK Kungota se je udeležilo 27 rekreativcev. Na tekmovanju so lahko tekmovali ženske in moške dvojice ter mešane dvojice. BK Medvode in BK Kungota sta to namenila tudi prijateljskemu druženju. Badmintonisti so domov prinesli kar nekaj medalj za najvišja mesta.«⁴⁹ Znotraj kluba so bili organizirani: rekreativna Trump liga, enkrat letno turnir Kungota Open, v prvih letih redno srečanje z BK Branik iz Maribora in z BK Medvode, tekmovanje v malih (otroci) in velikih dvojicah (otroci in starši), tekmovanje ob kostenjem pikniku, Big krof turnir (ob pustu v maskah) za odrasle, udeležba rekreativcev na vaških igrah ob občinskem prazniku, tekmovanje članov ob zaključku sezone (junij). Pripadnost klubskih rekreativcev se je kazala pri organizaciji državnih prvenstev. Večer pred državnim prvenstvom ob 22.30, ko so rekreativci končevali s treningi, je bilo treba pripraviti halo za naslednji dan. Namestiti je bilo treba igralne preproge, priključiti ozvočenje, postaviti sodniške mize, oglasno tablo, mreže in obesiti zastave.

⁴⁸ Lozar Z., zapis nastal novembra 2022.

⁴⁹ Lozar M., Medvode 2008, Občinski glas, 2008, št. 5, str. 27.

Zjutraj pa je moralo biti vse pripravljeno za dogodke. Državno prvenstvo je praznik športov in praznik badmintona.⁵⁰



Slika 4: BKK Turnir družinskih dvojic 2013, Zgornja Kungota, dostopno januar 2014, tretje mesto je s svojim očetom dosegel Aljaž Pungartnik, ki je danes uspešen igralec v klubu in vodi badminton krožek za otroke v OŠ Kungota, dostopno na <https://photos.app.goo.gl/Pp9oj59oMFnw8G8a7> (21. 2. 2023).

Najboljši rekreativci po besedah Zmaga Lozarja so bili Helena in Andrej Juršič, Darja in Darijan Polc, Sonja in Tone Roškar, Nada Stropnik in Igor Stropnik, Andreja Štifter, Zoran Halič, Edi Kraner, Boštjan Fras, Edi Adler, Bojan Zgubič, Janez Stajnko, Marko Herman. Zmago Lozar se je udeleževal in tekmoval na turnirjih Kungota–Medvode, Kungota–Branik, opravil je tudi izpit za sodnika, zato se je udeleževal tekmovalnj po Sloveniji kot sodnik. Ves čas v delovanju BKK je bil v upravnem odboru kluba kot vodja rekreacije vedno tudi član odbora. Na sestanke odbora kluba so prihajali tudi trenerji tekmovalnih skupin. Dejavnosti so izvajali v okolici Kungote in v prostorih Športne hale Hlade v Zgornji Kungoti. Nanje so povabili celotno klubske članstvo, vabili so tudi častne člane kluba, poskrbeli so, da so bile dejavnosti primerne za otroke in odrasle in s tem utrjevali medsebojne prijateljske vezi in skrbeli za dobro vzdušje v klubu. Gojili so pripadnost klubu, ki se je pri otrocih najbolj izkazala pri navijanju in spodbujanju igralcev na tekmah in turnirjih, pri odraslih v pripravljenosti za

⁵⁰ Lozar M., Fenomen badminton, Občinski glas, 2008, št. 2, str. 16.

klub nesebično žrtvovati svoj prosti čas in svojo energijo.⁵¹ Za zaključek sezone 8. 6. 2007 je bilo organizirano srečanje članov kluba za popestritev družabnega življenja in spoznavanje novih in starih članov. Odgovorna je bila Alenka Šoštarich, pomagal ji je Zmagu Lozar.⁵² Milena Lozar nam je potrdila, da so se takšni zaključki sezon odvijali vsa leta obstoja BKK.

Zavedali so se, da je zgolj igranje badmintona premalo za utrjevanje dobrih klubskih odnosov. Nekateri družinski člani niso igrali badmintona, so jih pa želeli pritegniti v klubsko življenje, zato so na te družabne dejavnosti prihajali, sprva kot družine, kasneje, ko so otroci odrasli, so se odzvali le starši. Med člani so tako krepili prijateljske vezi, ki so nekatere ostale trdne vse do danes.

Badminton klub je bil v Zg. Kungoti zelo prepoznaven, saj je bil vrsto let tudi najboljši športni klub v občini Kungota. Prav tako je po njegovi zaslugi ime kraja postalo prepoznavno po vsej Sloveniji, seveda med badmintonisti pa tudi sicer, po zaslugi odličnih posameznikov tekmovalcev pa tudi v tujini (Avstrija, Švica, Nemčija itd.) predvsem po zaslugi tekmovalnega dela kluba BK Kungota in organizaciji mednarodnega turnirja Kungota Donut Cup. Badmintonisti so prispevali k širitvi športnega udejstvovanja mnogih krajanov, predvsem otrok in njihovih staršev, to je bila pomembna povezava za delovanje kluba. Otroci in mladostniki so s tem napolnjevali svoj prosti čas, si čas znali dobro razporejati in povečini bili tudi dobri učenci. Badminton jih je krepil, poskrbel za večjo odgovornost njihovih dejavnosti, odtegnil jih je od preživljanja časa na ulici, pomagal jim je prepoznavati odgovorno ravnanje, tkanje prijateljskih vezi, premagovati vzpone in padce. Klub je z leti pridobival na ugledu, zato so nanj krajanje gledali pozitivno.

Zmagu Lozarju je delovanje v klubu pomenilo predvsem ohranitev fizične kondicije, zadovoljstvo v rasti klubskega življenja in pomembno mu je bilo druženje s člani kluba. Ljudi v klubu so povezovale predvsem vrednote, kot so prijateljstvo, požrtvovalnost, tekmovalnost v pozitivnem smislu, priznavanje uspešnosti drugih in želja po razvoju kraja in njegovi prepoznavnosti. Odnosi med člani kluba so se verjetno spremenili zaradi družbenih sprememb in odhoda nekaterih glavnih nosilcev aktivnosti in prepoznavnosti kluba (menjava generacij tekmovalcev). Starostna in spolna sestava članov pa ni imela posebne vloge. Ker rekreativci niso tekmovali, je težko govoriti o dosežkih. Njihovi dosežki so predvsem povezovanje ljudi in družbe ter druženje. O klubu danes ni sodil, saj ni vključen in s klubom nima stikov. Dokler je

⁵¹ Lozar M., zapis nastal februarja 2023.

⁵² BKK, Zapisnik sestanka UO BKK, 5. 3. 2007.

bil še aktiven član, je spremljal tekmovanja in dogodke, sedaj jih ne spremlja več. Ni mu poznano, kako je rekreativni šport razširjen danes, a si želi, da bi bil prepoznavnejši vsaj pri nas v Sloveniji. Meni, da se badminton in tenis zelo razlikujeta. Po načinu igranja je badminton zahtevnejši, saj je to eksploziven, izjemno hiter šport, ki zahteva po njegovem mnenju hitrejšo odzivnost in večjo vzdržljivost.⁵³

8 TEKMOVALNA DEJAVNOST

8.1 ZLATO OBDOBJE BK KUNGOTA

Prizadevanje Igorja Stropnika, da je v Kungoti pognal »magnetni badminton klub«, ni ostalo neopaženo v širši skupnosti. Leta 2001 je bil dobitnik priznanja za delo na področju športa v občini Kungota.⁵⁴ Uspešno delo z mladimi se je odražalo na državnem prvenstvu 2001, ki je bilo prva udeležba BK Kungota na tovrstnem tekmovanju. Otroci so posegali po najvišjih rezultatih, v kategoriji do 11 let: Tina Juršič, Tina Kodrič, Aljoša Beber, Žiga Stropnik posamezno in v dvojicah. Leta 2002 je generacija 11-letnikov na državnem prvenstvu pobrala vsa najvišja odličja. Na državnem prvenstvu do 11 let je BKK osvoji 13 medalj – državni prvaki v dveh kategorijah. Na državnem prvenstvu do 13 let – 2 medalji.⁵⁵ Konec maja 2002 se je osem tekmovalcev BK Kungota prvič odpravilo na 35. mladinski turnir v Friedrichshafen v Nemčiji.⁵⁶ Osvojili so dve medalji. BKK je bil ponovno proglašen za športni klub leta 2002 občine Kungota.

⁵³ Lozar Z., intervju zapisan novembra 2022.

⁵⁴ Arhiv občine Kungota, Bilten Športnik leta občine Kungota.

⁵⁵ Stropnik I., kronika BK, Poročilo aktivnosti BK Kungota 2001, 2002.

⁵⁶ Stropnik I., letak 35- Int. Bodensee-Jugendturnier 2002.



Slika 5: Mladi igralci BKK prvič na mladinskem turnirju v Friedrichshafenu 2022, fotografija v zasebni lasti Igorja Stropnika.

V štirih letih se je klub z malo sredstvi uspel razširiti in dokazati, "da se lahko v športu tudi z malo denarja veliko doseže." Recept za uspeh je bil sodelovanje, predanost in vztrajno sledenje svojim ciljem. Z otroki je delalo deset vaditeljev prostovoljcev, težje jim je bilo pridobiti profesionalne trenerje badmintona, kar je bilo povezano s finančnimi sredstvi.⁵⁷ Po sedmih letih vodenja BK Kungota se je Igor Stropnik odločil, da odstopi z mesta predsednika. V upravljanje je prevzel Športno dvorano Hlade, kjer je BK Kungota imel v najemu igrišča za vadbo in treninge. Kasneje je bil Stropnik izvoljen za župana občine Kungota, ki jo je vodil v času od 2006 do 2018. Še zmeraj je ostal aktiven sodelavec v klubu. Ker je Stropnik z neizmernim zagonom in s svojim povezovalnim delom pognal delovanje BKK iz nič do vse večje popularnosti in prepoznavnosti v kraju in na turnirjih po Sloveniji, je bilo zelo pomembno, v katero smer se bo klub razvijal v bodoče. Pomembno je bilo vprašanje, kdo bo v nadaljevanju vodil klub, ki je bil na začetku vzpenjajočih rezultatov mladih tekmovalcev.

Dogovarjali so se, da bi potencialni novi predsednik lahko bil Edi Roj, Janez Stajnko bi lahko skrbel za finančne zadeve, za družabno dogajanje v klubu bi lahko skrbela Tone Roškar in Zmagor Lozar.⁵⁸ Navedeni pogojniki se niso popolnoma izpolnili. Edi Roj je nadaljeval s trenersko funkcijo in ni želel prevzeti vodenja kluba. Na skupščini BK Kungota je bil za predsednika izvoljen Janez Stajnko, sedež BK Kungota je ostal na naslovu Plintovec 5h, 2201

⁵⁷ Zorenč P., Vse več zanimanja mladih, Večer, 14. 8. 2003, str. 23.

⁵⁸ BKK, Zapisnik 4. seštevka predsedstva BKK, 21. 6. 2005.

Zgornja Kungota.⁵⁹ Janez Stajnko je v obdobju 2005 do 2015 vodil BK kot izjemno uspešen predsednik. Tudi potem, ko se je odselil iz občine Kungota v Rače, je še opravljal funkcijo predsednika kluba. Stajnko se je zavedal pomembnega poslanstva, ki ga je BK imel od samega začetka: »Otrokom Kungote in širše regije omogočiti športno preživljanje prostega časa, vzpodbujati družinsko igranje badmintona ter tako ustvariti čimbolj množično vsegeneracijsko skupino z badmintonom povezanih ljudi, njihovim članom s strokovnim delom omogočiti doseganje vrhunskih tekmovalnih rezultatov in povečati prepoznavnost badmintona v našem širšem okolju.«⁶⁰ Glavne spremembe, ki jih je uvajal so se nanašale na vodenje kluba, upravljanje s financami kluba in zagotavljanje ustreznih pogojev za mlade tekmovalce (strokovno usposobljeni trenerji) ter njihovo sofinanciranje s strani Ministrstva za šolstvo in šport (MŠŠ). Glavni izziv je bil in je še vedno, povečati prepoznavnost tega športa in kluba tako med najmlajšo populacijo kot med generacijami srednje in višje starosti. Badminton je namreč naravnost idealen šport za vse starosti in za vse nivoje znanja, od začetnikov do vrhunskih igralcev. Največja lepota tega športa je, da lahko igrata začetnik in mojster tega športa in pri tem še vedno lahko oba maksimalno uživata. Tega pri večini drugih športov ne moremo videti. Dodaten, morda še večji izziv je bil spraviti otroke (in odrasle) iz stanovanj, stran od digitalnih vsebin in zaslonov, v družbo sebi enakih vrstnikov, kjer so se lahko naučili, da je digitalna izkušnja precej drugačna od realnosti. Osnovni namen delovanja v klubu je bil omogočiti zdravo ter zanimivo, zabavno, športno preživljanje prostega časa. Če so udeleženci pokazali zanimanje še 'za kaj več', so jim poskušali omogočiti kvalitetne športne treninge in doseganje tekmovalnih dosežkov. Generator 'zlate dobe' tekmovalnega in rekreativnega badmintona v Kungoti je bilo povezovanje in solidarnost celih družin, ki so bile vključene v klub. V začetnem obdobju se je več družin odločilo svoje otroke usmeriti v ta šport. Po letih vztrajnega dela je prišlo obdobje, ko je majhen badmintonski klub iz popolnoma neznanega kraja, pred nosom uveljavljenih klubov iz večjih mest pričel odnašati naslove državnih prvakov v vseh otroških in mladinskih kategorijah. Temelj za 'zlati dobiček badmintona' v Zg. Kungoti je bila povezanost in prepoznavnost tega športa med ključnimi deležniki: OŠ Kungota – delo z najmlajšimi, krožki, prepoznavnost športa, starši in učitelji – podpora otrokom in vzpodbujanje, priznanje, pomoč pri organizaciji in izvedbi tekmovanj, priprava igrišč, druženje v obliki rekreacije, občinske strukture – pomoč pri financiranju delovanja kluba, zasebniki v kraju – sponzoriranje, donacije, ugodnosti pri najemu igrišča za vadbo, panožna zveza – pomoč in izkušnje pri organizaciji tekmovanj. Člani kluba so bili zelo prepoznavni. BKK je imel v kraju

⁵⁹ BKK, Zapisnik skupščine Badmintonskega kluba Kungota, 9. 10. 2005.

⁶⁰ Stajnko J., izjava november 2022.

v času 2003–2013 zelo pozitivno vlogo in so bili vsi v kraju na dosežke in člane kluba ponosni. Krajanje so na klub gledali zelo pozitivno, klub ni bil deležen kakršne koli diskreditacije. Veliko zaslug za uspešnost kluba so imele družine otrok, ki so v klubu trenirali in starši sami so se v klubu rekreirali ter sodelovali pri pripravi turnirjev in različnih dejavnosti kluba (Stropnik, Roj, Lozar, Kodrič, Juršič, Polc, Roškar, Beber, Brlič, Adler, Stajnko ...) Samo s pomočjo rekreativcev pod vodstvom Zmaga Lozarja jim vsega tega ne bi uspelo doseči. Stajnko je poudaril, da je ponosen na dolgotrajno ter uspešno sodelovanje vseh omenjenih deležnikov.⁶¹

BK Kungota je leta 2007 imenoval župana Igorja Stropnika za častnega člana BK Kungota z vsemi pripadajočimi pravicami in dolžnostmi. BKK je podelil Občini Kungota in OŠ Kungota plaketo za dotakratno podporo in sodelovanje.⁶² Jeseni 2009 je BK Kungota praznoval 10. obletnico delovanja. Jubilej so proslavili s slovesnostjo v dvorani kulturnega doma v Zgornji Kungoti 27. 11. 2009.⁶³

Velik pomen za uspešne rezultate tekmovalcev je imela trenerska ekipa. Klubu sta se pridružila Aleš Forjan, ki je 2005 diplomiral na Fakulteti za šport v Ljubljani, smer športno treniranje, izbrani šport badminton,⁶⁴ in Jožef Kuprivec Dodo. Skupino A so odlikovala ekipni duh, močna tekmovalna podpora drug drugemu in želja po uspehu. Pri svečanem dogodku je bil prisoten tudi predsednik Badmintonske zveze Slovenije, Dane Alič, ki je povedal, da je klub zrastel. Prav tako so podelili zahvale za pomoč pri razvoju kluba. Priznanja je prejelo tudi 11 tekmovalcev, ki so v letih od 2001 osvojili več kot 35 naslovov državnih prvakov.⁶⁵ Na praznovanju 10. obletnice kluba je bil prisoten tudi Martin Dover, častni član BKK. Pomenljive so besede iz njegovega nagovora, da klub res dosega vrhunske rezultate, toda članstvo se naj zaveda, da uspehi ne morejo rasti v nedogled. Samo tako dolgo, kot bodo v klubu združene moči vseh dejavnikov: vodstva, trenerjev, tekmovalcev, rekreativcev in staršev, bo šlo navzgor. Ko bo popustil en člen, ko bo prišlo do generacijskega preloma kateregakoli deležnika, bo sledil upad uspehov in zaton kluba.⁶⁶

Ker so tekmovalci konstantno dosegali visoke rezultate na tekmovanjih, je BKK imel zmeraj večjo finančno skrb za zagotovitev ustreznih sredstev za dobre pogoje treningov. Leta 2010 se je odprla nova in lepo urejena telovadnica pri Osnovni šoli Kungota, katere lastnik je občina

⁶¹ Stajnko J., zapis intervjuja novembra 2022.

⁶² BKK, Zapisnik sestanka UO BK Zgornja Kungota, 15. 11. 2007.

⁶³ BKK, Zapisnik sestanka UO BKK, 17. 9. 2009.

⁶⁴ Lozar M., zapis nastal februarja 2023.

⁶⁵ Lozar M., Badminton klub Kungota praznuje, Občinski glas št. 9, 2009, str. 28.

⁶⁶ Lozar M., zapis nastal februarja 2023.

Kungota. Cena za najem igrišča v telovadnici Osnovne šole Kungota je bila določena in ni je bilo možno nižati. Dogovorili so se, da se bo za najem prostorov za tekmovanja in treninge treba pogovoriti z županom občine. Kot »navaden« klub se je tudi BKK srečal s pomanjkanjem financ z naraščanjem in izboljševanjem rezultatov igralcev. Največji problem je postal, da se starši igralcev, ki so vstopali v klub, niso bili pripravljeni tako intenzivno vključevati v prostovoljno delo in podporo s prevozi in dodatnim delom, s pripravo tekmovanj. Klub je do tedaj poudarjal, da je zelo pomembna povezanost staršev s klubom, skupna igra otrok, staršev in pomoč staršev pri vožnjah otrok na tekmovanja.⁶⁷ Pojavil se je problem z odhodom »zlate generacije« in pomanjkanjem novih članov ter višanjem stroškov kluba. V klub so želeli pritegniti čim več otrok in staršev, zato so v šoli ponovno začeli z badminton krožkom za najmlajše. Sonja Štelcl je 2010 na skupščini kluba predstavila finančno poročilo kluba; ugotovila je, da je imel klub vedno manj sredstev za treninge, da je upadalo število donatorjev in sponzorjev. Zato so sklenili, da se morajo skupaj s starši odločiti, kakšen klub si želijo.⁶⁸ Sčasoma se je vedno bolj kazal upad na določenih dejavnikih, predvsem pripravljenosti za vključenost in sodelovanje staršev, šole, mlajših generacij, kar je privedlo do stagnacije v klubu. Janez Stajnko je povedal, da mu je delovanje v klubu pomenilo neke vrste izpolnitev dolžnosti aktivnega krajana, prispevek k dosežkom, ki so bili dokaz upravičenosti in potrditev dobrega dela vseh njih, ki so kadarkoli delovali v klubu. Ogromno je bilo prostovoljnega dela, odrekanja, učenja, poslušanja, prilagajanja, sodelovanja, sprejemanja in dajanja znanja, časa in materialnih ter nematerialnih virov. Nikoli doslej mu ni bilo žal za nič, kar je v tem smislu prispeval, tako k uspešnosti kluba, kot prispevek k zdravemu preživljanju prostega časa mladih in odraslih v kraju. Danes o klubu meni, da se vsi sodelujoči (navkljub res neugodni situaciji zadnjih let – pandemija, upad članstva in zanimanja) maksimalno trudijo za ponoven vzpon in status, kot ga je imel klub pred dvema desetletjema. Pri tem računajo na pomoč in sodelovanje vseh že omenjenih deležnikov, ki so prispevali k začetnemu razvoju in uspehu kluba.⁶⁹

8.2 USPEHI MLADIH TEKMOVALCEV

Klubske tekmovalci so se udeleževali množice tekmovanj, tako na rekreativni kot na tekmovalni panožni ravni. Domača tekmovanja so potekala po Sloveniji, tam, kjer so delovali najmočnejši klubi: Ljubljana, Medvode, Lendava, Mirna, Slovenj Gradec, Ptuj in seveda Zgornja Kungota.

⁶⁷ BKK, Zapisnik 15. sestanka UO BKK, 29. 6. 2010.

⁶⁸ BKK, Zapisnik Volilne skupščine BKK, 14. 12. 2010.

⁶⁹ Stajnko J., zapis intervjuja novembra 2022.

Mednarodna tekmovanja so potekala pri nas v Sloveniji, Avstriji, Srbiji, Nemčiji, na Madžarskem, Češkem, Hrvaškem, Slovaškem, Portugalski.

V Zgornji Kungoti so doslej organizirali na desetine ligaških tekmovanj pod okriljem Badmintonске zveze Slovenije (BZS), tako v otroški in mladinski kot članski konkurenci. Marca 2023 nameravajo ponovno organizirati tradicionalni, tokrat jubilejni X. DONUT CUP, otroški in mladinski mednarodni turnir v badmintonu.

Kar trikrat zapored so ob veliki pomoči občinskih struktur ter OŠ Kungota organizirali tudi člansko Državno prvenstvo v badmintonu.



Slika 6: Reklamni plakat za tradicionalni turnir v organizaciji BKK, digitalno shranjeno gradivo Janeza Stajnka.



Slika 7: Plakat letošnjega DC turnirja, dostopno na spletni strani BKK, 20. 2. 2023.

Redno so se udeleževali najpomembnejšega mladinskega turnirja v tem delu Evrope, to je INTERNATIONALES BODENSEEJUGENDTURNIER v kraju Friedrichshafen ob Bodenskem jezeru. V zlati dobi BKK so njihovi tekmovalci tam posegali po najvišjih mestih v vseh kategorijah. Najuspešnejši tekmovalci v klubu so bili Tina Kodrič, Tina Juršič, Urška Polc, Mateja Polc, Špela Roškar, Nika Stajnko, Alen Roj, Aljoša Beber, Nejc Juršič, Aljaž Roškar, Žiga Bec, Žan Klime, Žiga Stropnik ...

Klub se je financiral iz prispevkov posameznikov, donacij in sponzorstev pridobljenih na državnih razpisih za sofinanciranje športa. Dodatna finančna pomoč je bila izražena tudi v obliki zagotavljanja možnosti treninga ter krožkov v objektih v javno-zasebni partnerski lasti.

Dejstvo, da je bil dolga leta klub proglašen za Športno ekipo leta v občini, člana kluba Tina Kodrič in Alen Roj sta bila večkratna športnika leta v občini Kungota, dokazuje, da je bil BKK vzoren. Največji dosežki kluba so osvojeni najvišji naslovi (državni prvaki, podprvaki, medalje) v vseh kategorijah: U11, U13, U15, U17, U19 in članskem nivoju. Najmlajša državna prvakinja v zgodovini v članski kategoriji je z 18. leti postala Tina Kodrič. Zmage in stopničke so njihovi člani dosegali na mednarodnih turnirjih v mladinskih kategorijah, njihov najuspešnejši član doslej, Alen Roj, je nastopil tudi v mednarodnem okolju, kjer je posegal po najvišjih in vidnih uvrstitvah. V mladinskih kategorijah je bil serijski državni prvak. Ob tem je potrebno omeniti, da so v 'zlatih časih' badmintona v Kungoti, v finalih mladinskih prvenstev in tekmovanjih mnogokrat med sabo igrale njihove članice in člani, kar pove vse o takratni premoči 'zlate generacije'.⁷⁰



Slika 8: Igralci s svojimi trenerji BK Kungota na DP do 15 let v Zg. Kungoti, 2006, fotografijo posredoval Janez Stajnko.

⁷⁰ Prav tam.



Slika 9 in 10: Alen Roj in Tina Kodrič na Državnem prvenstvu v Zg. Kungoti, 2.–3. februar 2013, v zasebni lasti Janeza Stajnka.

Od 2005 do 2012 je bil klub na vrhuncu. Privoščili so si državnega prvaka v badmintonu, Miha Košnika, ki je poučeval učence in trenerje, da so lahko trenirali otroke. Kasneje so zaposlili prvega profesionalnega trenerja, Aleša Forjana, ki so ga plačevali s pomočjo Ministrstva za šolstvo in šport.

2005 se je že izkazalo, da so mladi tekmovalci postali vedno boljši, zato so se pojavile potrebe po bolj izkušenih trenerjih, saj je bila težavnost na tekmovanjih vedno večja. Otrokom so želeli priskrbeti najboljše trenerje, kot sta bila Aleš Forjan in Miha Košnik, ki bi služil kot vrhunski trener.⁷¹ Dokončna trenerska postavitev leta 2005 je bila sledeča: skupina A – Edi Roj, Miha Košnik; skupina B – Igor Stropnik in Janez Stajnko, skupina C – Boštjan Kodrič, skupina D – Tone Roškar in Vlado Bec, skupina E – Špela Zajko.⁷² Na sestanku je Igor Stropnik izrazil željo po rahlem zvišanju plačila trenerjev. Dogovorili so se, da bodo igralci skupine A in B treninge plačevali v višini 20 € na mesec, igralci selekcije C in D pa bodo plačevali 15 € mesečno. Dorekli so še, da če v družini dva otroka trenirata badminton, se višina plačila za drugega otroka

⁷¹ BKK, Zapisnik 4. sestanka predsedstva BKK, 21. 6. 2005.

⁷² BKK, Zapisnik 5. sestanka predsedstva BK Zgornja Kungota, 3. 9. 2005.

zmanjša za 4 €. Treningi so trajali šestdeset minut, trenerja A in B skupine sta prejela približno 6 € na uro, vsi trenerji drugih skupin pa okoli 5 €. ⁷³

Iz ocene dela trenerjev po posameznih skupinah je bilo moč sklepati, da so že po dveh mesecih intenzivne vadbe mladi tekmovalci psiho-fizično napredovali in izboljšali tehnike igre. V skupini Edija Roja so se tekmovalci izboljšali, njihova kvaliteta sistematičnega dela se je takrat povečevala. Igor Stropnik je o svoji skupini povedal, da imajo treninge 5-krat na teden skupaj s trenerjem Jožefom Koprivcem. Pohvalil je intenzivno delo otrok v skupini C2 in njihovo tekmovalno naravnost. Treninge so imeli 2-krat na teden, otroci so bili stari 8 let. Boštjan Kodrič je povedal, da bo rezultate možno videti šele po turnirju 19. 11. 2005. Tone Roškar je vodil skupino D, ki je bila na začetku sezone zelo polna, ob odhodu 8 igralcev v višjo skupino, jih je bilo v skupini D še zmeraj 22. ⁷⁴

Vsako delo mladih v klubu je bilo vzgojno. Starši so se pri vpisu otroka v klub sami odločili ali čutijo, da bo otrok varno in kvalitetno preživel svoj čas. Špela Roškar, ki je pri desetih letih začela igrati badminton zaradi druženja s prijatelji, zabave in rekreacije, si takrat ni predstavljala, da se bo ta dejavnost razvila v resno tekmovalno treniranje. ⁷⁵ Starši tekmovalcev so izvajali delež prevoza na tekmovalna ali sami krili stroške prevoza otrok na turnirje izven domačega kraja. Morali so poskrbeti, da je vsak otrok – igralec badmintona pridobil zdravniško potrdilo o njegovih psihofizičnih sposobnostih. ⁷⁶

Pri takšni predanosti in vztrajnosti mladih rezultati niso zaostajali, 2005 so si sledili uspehi, na katere je bil klub zelo ponosen. Rezultati na državnem prvenstvu so bili: v kategoriji do 11 let – 1 medalja, do 13 let – 6 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah do 15 let – 10 medalj, državni prvaki v eni kategoriji, do 17 let – 4 medalje. Na državnem osnovnošolskem prvenstvu Slovenije je ekipa dosegla 1. mesto za OŠ Kungota. Zasluge za šolski rezultat so bile od klubskih trenerjev in treningov. Na mladinskem turnirju v Friedrichshafnu so osvojili eno zlato in eno srebrno medaljo. BKK je organiziral državno prvenstvo do 13 let in do 15 let v Zg. Kungoti. Dve članici kluba sta se uvrstili v kadetsko državno reprezentanco. BKK je bil ponovno proglašen za športni klub leta občine Kungota. ⁷⁷

⁷³ Prav tam.

⁷⁴ BKK, Ocena dela v klubu zadnja dva meseca ob koncu 2005.

⁷⁵ Lozar M., Badmintonisti, Občinski glas, 2008, št. 5, str. 27.

⁷⁶ BKK, Zapisnik sestankov UO BK Kungota, 13. 11. 2005.

⁷⁷ Stajnik J., zbirnik podatkov BK Kungota, posredovano novembra 2022.

Trenerji so se zavedali pomembnosti sodelovanja s starši tekmovalcev. Jožef Koprivec Dodo je zapisal, da je pomembno, da delo z mladimi poteka po skupinah različnih kategorij. V skupini do 11 let je imel 8 do 10 tekmovalcev, ki so se 2007 udeleževali turnirjev za jakostno lestvico. Predlagal je, da čim prej skličejo sestanek s starši otrok skupine C in D ter jih seznani z aktivnostmi in klubskim življenjem. Starše je na sestanek povabil malo pred koncem treninga njihovih otrok in jih poskušal čim bolj vključiti v dejavnosti kluba.⁷⁸ Z anketami so med starši mladih igralcev badmintona poizvedovali ali se bodo udeležili začetnega ali nadaljevalnega tečaja.⁷⁹ Pomembna je bila tudi skrb kluba za primerno opremo za fizične priprave tekmovalcev, zlasti za skupino A je bilo potrebno nabaviti rekvizite, kot so medicinke, uteži, drog in elastične vrvi.⁸⁰ Dobavitelj športne opreme je bil Miha Košnik z žogicami Trump, ki so bile obvezno v uporabi na treningih in turnirjih.⁸¹ BK Kungota je redno vlagal v izobraževanje vaditeljev in trenerjev za delo z mladimi tekmovalci. Upravni odbor kluba je ugodil prošnji Boštjana Kodriča za plačilo šolnine za trenerja mladih.⁸² V času rasti klubskih dejavnosti in zmeraj večjih potreb po sofinanciranju priprav mladih tekmovalcev je bilo zelo pomembno, da je predsednik kluba, Janez Stajnik, znal pridobiti sponzorska sredstva.⁸³ Največji podporniki BKK so bili Občina Kungota, NKBM in starši.⁸⁴

Izjemni rezultati tekmovalcev BK Kungota so se vrstili vsa leta od 2006 do 2016. V tem obdobju sta bila med najuspešnejšimi badmintonisti Tina Kodrič, ki je bila kar deset let zapored proglašena za športnico leta občine Kungota, in Alen Roj, ki je prejel naziv športnika leta v občini Kungota 2006 in od 2009 do 2016.⁸⁵

BKK je v teh letih ustanavljal badminton krožke na različnih osnovnih šolah, kar je bilo zelo pomembno za odkrivanje in vzgojo podmladka za nadaljevanje uspehov v klubu. 2006 je začel delovati krožek v OŠ Pesnica, 2007 so ustanovili krožke v OŠ Kamnica, OŠ Draga Kobala, OŠ Franca Rozmana Staneta in OŠ Poljskava.⁸⁶ Aleš Forjan, poklicni trener BK Kungota, je bil prepričan: »Klub namreč želi pridobiti čim večje število otrok, ki jih zanima badminton. S tem bi povečal svojo »bazo«, ki je nujno potrebna za nadaljnji razvoj kluba.« Pod njegovim

⁷⁸ BKK, Zapisnik sestanka UO BKK, 5. 3. 2007.

⁷⁹ BKK, Zapisnik sestanka UO BKK, 22. 4. 2009.

⁸⁰ BKK, Zapisnik Izredni sestanek UO BKK, 5. 1. 2006.

⁸¹ BKK, Zapisnik sestanka UO BKK, 16. 3. 2006.

⁸² BKK, Zapisnik sestanka UO BKK, 5. 4. 2006.

⁸³ BKK, Zapisnik sestanka UO BKK, 29. 11. 2006.

⁸⁴ Kodrič B., Od loparčka do reprezentance, Občinski glas, 2008, št. 2, str. 15.

⁸⁵ Arhiv občine Kungota, Bilten Športnik leta občine Kungota, 2018.

⁸⁶ Stajnik J., zbirnik podatkov BKK, zapis posredovan novembra 2022.

vodstvom so se v BK Kungota odločili, da so v sezoni 2007/2008 dodali k ponudbi tudi tečaje badmintona za odrasle. Izpeljana sta bila dva začetna tečaja, v mesecu februarju pa je stekel tudi nadaljevalni. Odziv je bil dober.⁸⁷

Vodstvo BK Kungota je bilo izredno zadovoljno z dosežki najboljših mest in medalj vseh starostnih skupin na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Člani kluba so bili prav tako vključeni v kadetsko in mladinsko reprezentanco Slovenije, s katerima so na tekmovanjih pokazali moč, napredek, trud. Dokazali so, da je BK Kungota vreden hvale, kar dokazujejo konkretni rezultati za leto 2006: na državnem prvenstvu do 13 let – 2 medalji, do 15 let – 7 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah, do 17 let – 3 medalje, do 19 let – 5 medalj, članskem ekipnem prvenstvu skupine B – 1. mesto. Državno osnovnošolsko prvenstvo Slovenije – 1. mesto OŠ Kungota. Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje – dve zlati medalji, ena srebrna medalja. BKK je bil v Kungoti organizator državnega prvenstva do 15 let, razglašen za športni klub občine Kungota.

Rezultati za 2007: na državnem prvenstvu do 11 let – 7 medalj, do 13 let – 2 medalji, do 15 let – 11 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah do 17 let – 9 medalj, do 19 let – 5 medalj, državni prvaki v eni kategoriji. Državno osnovnošolsko prvenstvo Slovenije – 1. mesto OŠ Kungota. Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje – sedem medalj, ena zlata medalja. Mednarodno ekipno tekmovanje do 15 let, Češki Krumlow, Češka – 1. mesto.⁸⁸

Uspehi so se nadaljevali na Evropskem prvenstvu v badmintonu v turškem Istanbulu. BKK je bil športni klub leta občine Kungota. Rezultati so bili v veliki meri povezani z odličnim delom trenerja Aleša Forjana, ki je bil pri klubu zaposlen. BKK je bil organizator državnega prvenstva do 15 let v Zg. Kungoti. Izvedli so organizacijo priprav za kadetsko reprezentanco Slovenije. Štirje člani kluba so bili vključeni v kadetsko reprezentanco Slovenije.⁸⁹

⁸⁷ Lozar, M., Fenomen badminton, Občinski glas, 2008, št. 2, str. 13.

⁸⁸ BKK, Stajnko J., zbirnik podatkov BKK, 2007.

⁸⁹ BKK, Stajnko J., zbirnik podatkov BKK, 2008.



Slika 11: 1. turnir 2006/2007, U-11 in U-17 BIT, na zmagovalni stopnički Mateja Polc in Žiga Bec v dvojicah, 5. 10. 2007, povzeto iz galerije fotografij BKK, dostopno na <https://photos.app.goo.gl/xnYt1JtDsMugojik9> (22. 2. 2023).

»Zlata« generacija je bila ekipa petih igralcev badmintona (Tina Kodrič, Mateja Polc, Tina Juršič, Alen Roj, Aljoša Beber), ki je več let zapovrstjo osvajala naslove državnih prvakov in prejela naslov ekipa leta v občini Kungota leta 2006. Štirje izmed njih so bili v Istanbulu 2007 igralci državne reprezentance ekipnega evropskega prvenstva do 17 let.

Tini Kodrič se je badminton močno zasidral v življenje. Na njeni športni poti ji je najbolj pomagala družina. Zadnji dve leti ji je ob strani stal fant Adler. Finančno so jo podpirali tudi sponzorji. Brez njihove podpore ne bi zmogla.

Urška Polc je s treningi začela v drugem razredu OŠ. Treningi so ji pomenili rekreacijo in sprostitev, skozi leta je začela trenirati resneje. Ko je začela obiskovati srednjo šolo, je vse postalo še težje, zato se je odločila, da bo badminton nehala trenirati resno, saj je imela še druge cilje, ki jih je želela uresničiti in so ji bili pomembnejši.

Tini Juršič je bil badminton ena izmed glavnih dejavnosti. Na začetku sezone je imela zelo dobre rezultate tudi na mednarodnih turnirjih, to ji je dalo še dodaten zagon. Na igrišču se je posvetila igri, svoji nasprotnici nikoli ni dovolila, da podre njeno mirnost s prihodom. Njena mama in ata sta bila oba uspešna rekreativca.

Alen Roj je na igrišču velikokrat najtežje obvladoval psiho. Trenerji so o njem menili, da ga oblikuje zmagovalna miselnost. Znal je postaviti stvari na pravo mesto in pravilno reagirati.

Nekaj časa je bil njegov trener oče, kar mu je bila po eni strani prednost, saj je njegov oče poznal vse njegove slabosti in vrline.

Aljoši Bebru je badminton pomagal k večji samozavesti. Na turnirjih mu je bila dobra igra dokaz, da dobro trenira. Dosti izkušenj je vsako leto pridobil na mladinskem turnirju v Friedrichshafnu. Le na evropskem prvenstvu v Turčiji 2007 ni najbolje igral, takrat je prvič pomislil, da bi se z badmintonom nehal tako aktivno ukvarjati. Potem pa se je spet vse obrnilo na bolje.⁹⁰

Rezultati 2008: na državnem prvenstvu do 11 let – 5 medalj, do 13 let – 6 medalj, državni prvaki v eni kategoriji, do 15 let – 3 medalje, do 17 let – 13 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah, do 19 let – 8 medalj; na državnem ekipnem prvenstvu do 17 let – 1. mesto. Tina Kodrič je bila državna prvakinja. V Friedrichshafenu v Nemčiji na mladinskem tekmovanju – ena medalja, na Mednarodnem mladinskem prvenstvu v Švici – ena medalja, na Mednarodnem mladinskem prvenstvu Slovenije – ena medalja. Pet članov kluba se je vključilo v mladinsko reprezentanco Slovenije. Trener kluba Aleš Forjan je postal selektor mladinske in kadetske reprezentance Slovenije. Šest mladih članov je pridobilo naziv vaditelja badmintona.⁹¹

BK Kungota je bil organizator prvenstva Slovenije od 11 do 17 let. »V soboto, 31. 5. 2008 so se v Športni dvorani Hlade zbrali najboljši slovenski badmintonisti do 11 in 17 let na državnem prvenstvu. V hali, okrašeni s cvetjem, se je zbralo več kot 80 tekmovalcev in tekmovalk, ki so prišli iz osmih klubov v Sloveniji. Alen Roj je v generaciji do 17 let dosegel 1. mesto, prav tako je 1. mesto osvojila Tina Juršič, Tina Kodrič je osvojila 2. mesto in Urška Polc je osvojila 3. mesto. Urška Polc je prav tako osvojila 1. mesto v mešanih dvojicah. V kategoriji do 11 let pa so bili najbolj uspešni Pia Karnet, Larisa Kukovec, Borut Vračko. Prvenstvo je bilo odlično organizirano pod vodstvom članov BK Kungota.«⁹²

Prihajala je nova generacija odličnih tekmovalk in tekmovalcev, v klubu so se spraševali, ali bodo tudi pri njih tako uspešni, kot so bili pri »zlati« generaciji. Na osnovnošolskem državnem prvenstvu Slovenije je bilo že opaziti, da v OŠ ni več najboljših tekmovalcev, zlata generacija je bila že v srednji šoli, vendar je ekipa vseeno dosegla 3. mesto.

⁹⁰ Lozar M., Zlata generacija, Občinski glas, 2008, št. 2, str. 13, 14.

⁹¹ BKK, Stajnko J., zbirnik podatkov BK Kungota, 2009.

⁹² Lozar M., Občinski glas, 2008, št. 3, str. 25.

Za popularizacijo badmintona je BKK na pobudo Boštjana in Daniela Kodriča pripravil razstavo športnih fotografij z naslovom Na poti do olimpijade. Badminton še ni imel svojega mesta v medijih med drugimi, bolj popularnimi športi. V Sloveniji so se lahko pohvalili z že 50-letno tradicijo igranja tekmovalnega badmintona. Na razstavi so obiskovalci lahko kupili fotografijo katerega od najboljših slovenskih tekmovalk ali tekmovalcev. Vse, kar so zaslužili od prodanih fotografij, so namenili udeležbi športnikov na olimpijadi 2008 v Peking. V Zgornji Kungoti je za razstavo poskrbelo KD Jože Kerenčič.⁹³

Boštjan Kodrič se je v klubu začel udeleževati kot igralec in nadaljeval kot vaditelj, organizator državnih in klubskih tekmovanj in urejevalec spletne strani BK Kungota. Skozi celotno obdobje je spremljal razvoj kluba na vseh nivojih. Daniel Kodrič je spremljal dejavnosti svojih dveh otrok in fotografiral na tekmah.

V Občini Kungota je 5. 3. 2009 potekala prireditev Športnik leta za 2008. Badminton ekipa OŠ Kungota je prejela priznanje za ekipne dosežke v letu 2008. Priznanja za športne dosežke v letu 2008 je prejela mlada generacija badmintonistov Vesna Brlič, Denis Člekovič, Nejc Juršič, Pia Karnet, Špela Roškar in Aljaž Roškar. Priznanje za vrhunske športne dosežke v badmintonu so prejeli Tina Juršič, Urška Polc in Alen Roj. Športnica leta 2008 je postala Tina Kodrič, takrat dijakinja Prve gimnazije Maribor, ki je že deset let trenirala badminton v BKK ter je bila članica slovenske državne reprezentance. Njeni največji dosežki so bili osvojitve 1. mesta na 51. državnem članskem prvenstvu, februarja 2008 v Mirni. Na tekmovanju je dosegla 3. mesto v mešanih dvojicah. S 16 leti je na Slovenskem postala najmlajša članska zmagovalka.⁹⁴

Novinarska ekipa Občinskega glasu občine Kungota je vestno spremljala športne uspehe občanov. Nikakor niso spregledali organizacijskih in športnih aktivnosti ter dosežkov BK Kungota.

»Med klubi, ki zagotovijo dobro organizacijo in potek tekmovanj brez motenj, je BKK, ki je organiziral državno prvenstvo (DP) v badmintonu do 17 let, in sicer 6. 6. 2009. Športnike sta pozdravila tudi predsednik BKK Janez Stajnko in župan Igor Stropnik. Na tem DP je nastopilo 16 deklet in 23 fantov. Najboljša sta bila Alen Roj in Urška Polc, ki sta osvojila vsak po tri naslove državnega prvaka. Za njima sta bila Žiga Bec in Nika Stajnko. Medaljo sta osvojila še Špela Kurnik in Denis Člekovič. Urška Polc je osvojila najvišje mesto posamezno, kot

⁹³ Lozar M., Fenomen badminton, Občinski glas, 2008, št. 2, str. 15.

⁹⁴ Lozar M., Občinski glas, 2009, št. 6, str. 24.

posameznika pri fantih sta bila najuspešnejša Alen Roj, Žiga Bec. Urška Polc in Nika Stajnko sta bili uspešni v dvojicah, prav tako pa sta v dvojicah bili uspešni Špela Kurnik iz BK Kungota in Ana Marija Šetina iz BK Medvode. V mešanih dvojicah so bili iz Kungote uspešni Alen Roj in Urška Polc ter Nika Stajnko in Žiga Bec. Edi Roj je bil kot trener ponosen, da so v Kungoti spet pripravili izredno športno prireditev.«⁹⁵

V letu 2009 in 2010 je klub vidno napredoval in dosegel cilje, ki so si jih trenerji zadali. Povečalo se je število otrok na badmintonskih igriščih, organizirali so mnogo piknikov, druženj, tekmovanj. BK je bil v letu 2009 izbran za športno ekipo leta občine Kungota, tekmovalca Tina Kodrič in Alen Roj sta spet postala športnika leta občine Kungota.⁹⁶



Slika 12: 3. turnir U-11, BK Kungota, 2010, dostopno na <https://photos.app.goo.gl/sAeUQnkzLCBAxUfX8> (20. 2. 2023).

⁹⁵ Lozar M., Občinski glas, 2009, št. 7, str. 28.

⁹⁶ BKK, Poročilo o delu kluba v sezoni 2009/2010, 15. 12. 2010.



Slika 13: mala badmintonistka v pripravljenosti, 3. turnir U-11, BK Kungota, 2010, dostopno na <https://photos.app.goo.gl/sAeUQnkzLCBAxUfX8> (20. 2. 2023).

BKK je v aprilu 2010 gostila DP v badmintonu do 19 let za posameznike in dvojice. Za naslov državnega prvaka so se pomerili res najboljši izmed najboljših. BK Kungota je zastopalo 13 igralcev. Veliko jih je stalo na stopničkih in osvojili so pet od petih državnih naslovov. V disciplini ženske posamezno so vse tri medalje ostale v Zg. Kungoti. Zlato je prejela Tina Kodrič. Pri moških posamezno niso bile stopničke zasedene le iz strani domačega kluba, ampak zlato je pobral Alen Roj. V dvojicah sta bili pričakovano najboljši Urška Polc in Tina Juršič, ki sta brez težav ostali v letu nepremagljiva dvojica. Naslov državnega prvaka v moških dvojicah sta zasedla Alen Roj in Žan Bec.⁹⁷

V letu 2010 se je Alen Roj udeležil turnirja Victor Slovak Open 2010 in zastopal ime svojega kluba. Med posamezniki je prejel srebro, v dvojicah pa bron z Urbanom Turkom. V septembru 2010 je v Športni dvorani Hlade potekal turnir v kategoriji U-15 in U-19, na katerem so se izkazala dekleta. Špela Mandl z zlatom in Špela Kurnik z bronom. Skupaj je na turnirju nastopilo kar 93 badmintonistov in badmintonistk.⁹⁸

Mateja Polc, večletna uspešna tekmovalka na turnirjih badmintona, je v sezoni 2010/2011 prevzela treniranje večje C skupine. K večjemu številu mlajših igralcev je pripomogel Edi Roj, ki je s krožkom v osnovni šoli v Zg. Kungoti ponovno navdušil otroke, da so se vključili v klub in tam nadaljevali s treningi, saj so dokazali, da jim je igra badmintona v veselje. Mateja Polc je tako predlagala, da se C skupina razdeli na dva dela, na popolne začetnike in na otroke, ki so

⁹⁷ Lozar, M., Vseh pet državnih prvakov iz Zg. Kungote, Občinski glas, 2010, št. 11, str. 31.

⁹⁸ Lozar, M., Alen uspešen na Slovaškem, mlajši doma, Občinski glas, 2010, št. 12, str. 33.

že leta prej igrali v klubske C skupini. Cilji mlade trenerke za naslednje leto so bili, da bi obdržala čim večje število otrok, da bi otroke naučila osnov badmintona skozi igro. Njena želja je bila, da v novi generaciji ponovno prebudi »zlato generacijo«.⁹⁹ V B skupini je 2010 in 2011 treniralo 19 članov, nekaj od teh je skupino zapustilo zaradi šolskih obveznosti, nekaj jih je postopoma začelo trenirati v višjih skupinah, kjer so se pripravljali na tekmovanja. Na tekmovanjih je iz B skupine sodelovala samo Vita Lešnik in je dosegala dobre rezultate. Za prihodnje leto je trener želel napotiti Boruta Vračka v A skupino in v B skupino vključiti več igralcev iz C skupine. Izrazil je željo, da bi se Vita Lešnik uvrstila na prva tri mesta na državnem prvenstvu in na drugih turnirjih. K številu igralcev je pripomogel Donut Cup, ki so ga želeli izvajati tradicionalno.¹⁰⁰

Ideja za organizacijo DP leta 2011 v Zg. Kungoti je zrastle skupaj z uspešnimi mladimi igralci, ki so rastle s klubom. Naslednji pogoj za izvedbo tekmovanja je bila zahteva BZS, primeren prostor z dovolj visokimi stropi. Dvorana Hlade ni bila ustrezna, zato se je tekmovanje izvajalo v večnamenski dvorani pri OŠ Kungota. Tekmovanje je bilo finančni zalogaj, ni ga bilo enostavno organizirati. Vsa organizacija in priprava, razen nagrade tekmovalcev, za katere je poskrbela BZS, je bilo pod okriljem BK Kungota. Hvaležni so bili dobrodelnega dela številnih bližnjih gostincev in badmintonskih društev, ki so poskrbeli za hrano in opremo. Tekmovanje so izpeljali v soboto 5. 2. 2011. Slovenijo je zastopalo 81 igralcev, najbolje se je odrezal Luka Petrič iz BK Maribor Branik. V kategoriji mešanih dvojic je s soigralcem – Luko Petričem državna prvakinja postala Tina Kodrič, članica BK Kungota. V ženskih dvojicah sta blesteli Kungočanki Urška Polc in Tina Kodrič. BK Kungota je bil prikrajšan za pridobitev še kakšne odlike zaradi poškodbe Alena Roja, ki ni mogel tekmovali. Poškodoval se je na novoletnih pripravah v Zagrebu, kjer so mu pri skoku počila določena vlakna v levi nogi.¹⁰¹ Poškodba je za športnika velika ovira v stalnem razvoju.

Klub je bil neprofitna organizacija. Trudili so se, da z leti ohranjajo svojo pozicijo v primerjavi z ostalimi klubi v občini ter omogočijo novim in starejšim članom doseganje vrhunskih rezultatov. Igralci so v letu 2011 dokazali, da so zmožni in da vaja dela mojstra, tako so dosegali najvišje rezultate, medalje in priznanja na regijskih in državnih tekmovanjih. Člani kluba so bili uvrščeni v mladinsko reprezentanco Slovenije in se udeležili evropskega prvenstva na Portugalskem. Med igralci, ki so dosegali najvišja mesta na tekmovanjih, so še zmeraj bili Alen

⁹⁹ BKK, Mateja Polc, Poročilo trenerke C-skupine za sezono 2010/2011.

¹⁰⁰ BKK, Jožef Kuprivec, Poročilo trenerja B-skupine za sezono 2010/2011.

¹⁰¹ Pepevnik J., Nova dvorana omogočila državno prvenstvo, Občinski glas, 2011, št. 14, str. 26 in 27.

Roj, Tina Kodrič, Urška Polc, Martin Adler ter Matjaž Adler, Špela Mandl, Eva Gruber, Aljaž Roškar, Vita Lešnik in Borut Vračko ter Anja Koman. Število otrok in rekreativcev se je sicer povečalo, vendar se je BKK znašel pred novimi izzivi. »Zlata generacija« je odraščala, morali – želeli so vzgojiti novo uspešno generacijo. V letu 2011 so organizirali sedem turnirjev (krompirček, C-turnir, A-turnir, družinski, pustni, sladoledni, TRUMP – rekreativni), dve državni prvenstvi in FORZA Donut Cup Kungota international Tournament od enajstega do sedemnajstega leta.¹⁰² Najuspešnejši tekmovalci BK Kungota v letu 2011 so bili: Alen Roj, Tina Kodrič in Urška Polc; vsakemu izmed njih je BKK namenil 300,00 EUR.¹⁰³

22. 3. 2012 je v občinski dvorani potekala podelitev naziva športnik leta. Naziv športnik leta je pridobil BKK sam, igralci so se vse leto udeleževali tekmovanj na najvišjih ravneh in dosegali najvišje stopničke, prav tako o se mladinci vključeni v mladinsko reprezentanco Slovenije, s katero so se udeležili mednarodnega tekmovanja. npr. na Portugalskem. Tako so upravičili trdo delo kluba. Tina Kodrič, rojena 1991, je že 13 let trenirala badminton in je leta 2011 veljala za najboljšo igralko BKK, bila je med najboljšimi v Sloveniji. Skoraj štiri leta je že igrala v prvi avstrijski ligi in igrala za WBH Wien.¹⁰⁴ Uspehi mlajše generacije so bili obetavni. Uigrana dvojica Nejc Juršič in Aljaž Roškar je v kategoriji do 17 let na državnem prvenstvu v Ljubljani 2012 na področju moških dvojic osvojila zlato medaljo. Za ta šport sta ju v večini navdušili sestra ter predvsem krožek v OŠ Kungota. Že pri 11. letu sta dosegala lepe rezultate, prav badminton ju je povezal v dobra prijatelja. Vključila sta se v mladinsko reprezentanco Slovenije, na katero imata lepe spomine, saj ju je ravno ta šport in reprezentanca odpeljala na najlepše koticke po Evropi.¹⁰⁵

Z odhodom uspešnih igralcev »zlate generacije« si je BKK ves čas prizadeval, da bi v Osnovni šoli Kungota stalno in načrtno izvajali krožek badmintona z namenom, da navdušujejo in prepoznavajo nove talentirane igralce. Zmago Lozar je ob koncu šolskega leta 2012 uredil sestanek z ravnateljem osnovne šole v Zg. Kungoti in s športnimi pedagogi na šoli, da bi dorekli sodelovanje za naslednje šolsko leto. Nekdanji tekmovalki »zlate generacije«, Tini Kodrič, je klub ponudil vadbo badmintona za otroke v Osnovni šoli Pesnica in v Sp. Kungoti. Tina je bila seveda preobremenjena s svojimi obveznostmi. Mateja Polc je vodila treninge C-skupine v klubu. Aljoša Beber je bil v sodelovanju s trenerjem Alešem Forjanom spremljevalec na

¹⁰² BKK, Poročilo dela kluba 2010/2011, zapisnik sestanka Upravni odbor BKK, 24. 2. 2012.

¹⁰³ BKK, Zapisnik 4. sestanka UO in strokovnega sveta BKK, 16. 11. 2011.

¹⁰⁴ Pepevnik J., Uigranost nama ne povzroča težav, Občinski glas, 2012, št. 19, str. 34.

¹⁰⁵ Prav tam.

turnirjih in pomagal na treningih. Jože Kuprivec je predlagal skupne treninge BK Kungota in BK Branik, pri čemer je BZ Slovenije nudila pomoč v brezplačnih žogicah.¹⁰⁶

Mlajša generacija badmintonistov (mladostniki do 17. leta starosti) se je med 23. in 27. aprilom 2012 preizkusila na evropskem prvenstvu na Portugalskem. Slovenijo so na prvenstvu zastopali Špela Mandl, Aljaž Roškar in Nejc Juršič iz kluba BKK. Kljub močnemu trudu in trmastemu delu, žal niso osvojili zmage v smislu stopnič. Osvojili so veliko zmago na področju izkušenj in preizkušanja novih stvari.¹⁰⁷ Po odlično izpeljanem 54. DP v Zg. Kungoti so se odločili, da bodo 55. DP ponovno organizirali BKK v večnamenski dvorani pri OŠ Kungota. V prvem vikendu februarja 2012 so se tekme začele s slavnostno otvoritvijo. V dvorani je bilo veliko domačih navijačev, ki so poskrbeli za pozitivno in navijaško vzdušje. Najbolj se je izkazala Tina Kodrič, ki je v skoraj vseh kategorijah osvojila naslov državne prvakinja. Nekaj dni po tekmovanju je v dvorani Hlade potekal turnir družinskih dvojic, iz katerega sta Edi in Matjaž Adler odnesla prehodni pokal.¹⁰⁸

Skupini A in B sta se v sezoni 2012/2013 združili v skupino AB (dokler ni bilo ponovno več igralcev v posamezni skupini); skupina C je ostala ena sama, jeseni je bilo manj igralcev, vendar se je čez zimo skupina napolnila. C- skupina ni bila uspešna v smislu doseganja dobrih rezultatov na turnirjih, saj so jo sestavljali otroci, ki so trenirali največ 3 leta. Večina otrok je šele začela s treningi. Cilje so morali vsako leto prilagajati in postavljati osnovna znanja (pravilna drža loparja, učenje različnih udarcev in začetki osvajanja gibanja po igrišču). Njihov največji up za naslednje leto je bila Lea Mak, za katero so predvideli treninge v B-skupini enkrat na teden.¹⁰⁹

Med 8. in 10. marcem 2013 je v Zg. Kungoti potekal tradicionalen turnir za igralce med 11. in 17. letom, tako imenovan RSL Donut Cup 2013. Turnirji so bili organizirani z namenom spoznavanja mednarodne konkurence in pridobivanja novih izkušenj, ki jim bodo koristile v naslednjih sezonah. Osvojene so bile razne stopničke v različnih kategorijah. Dobra organizacija ni smela uiti, saj se je na turnir udeležilo 149 badmintonistov iz petih držav: Avstrija, Madžarska, Hrvaška, Slovaška in Slovenija. Potrebno je bilo poskrbeti za prehrano, prenočišča in dobro počutje igralcev.¹¹⁰ V novembru 2013 so bili badmintonist spet v pogonu. V večnamenski dvorani pri OŠ Kungota so organizirali 2. turnir za A-kategorijo. Igrali so

¹⁰⁶ BKK, Zapisnik 7. in 8. sestanka UO in SS BK Kungota, 7. 6. 2012, nadaljevanje 13. 6. 2012.

¹⁰⁷ Pepevnik J., Zlato in bron za domače, Občinski glas, april 2012, št. 18, str. 28.

¹⁰⁸ Stojanović Alda, Športnik leta 2012, Občinski glas, 2012, št. 18, str. 29.

¹⁰⁹ BKK, 7. in 8. sestanek UO in SS BK Kungota, 7. 6. 2012, nadaljevanje 13. 6. 2012.

¹¹⁰ Pepelnik J., Tretji badmintonski krof, Občinski glas, 2013, št. 22, str. 29.

posamezniki in dvojice, kjer so tudi gostili samo najboljše slovenske igralce. Turnirja se je udeležilo 55 posameznikov iz Slovenije, Avstrije in Hrvaške. Na zmagovalnih stopničkih je bil zastopan vsaj en igralec iz BK Kungota. Urška Polc je z Alenom Rojem v mešanih dvojicah zasedla dve tretji mesti. V moških dvojicah sta Alen Roj in Kek Jamnik osvojila drugo mesto in morala priznati premoč Miha Horvata in Iztoka Utroša. Ampak Alen Roj je svoje moči dokazal posamezno, kjer mu nobeden ni bil kos.¹¹¹ V letu 2013 sta prav tako prejela nazive športnika leta Alen Roj in Tina Kodrič. V konkurenci desetih ekip je bil za športno ekipo leta ponovno proglašen BK Kungota. Priznanja za športne dosežke so prejeli: badminton ekipa OŠ Kungota, Aljaž Roškar in Nejc Juršič.¹¹² Tudi v letu 2014 je naziv za najboljšega športnika občine Kungota šel v roke Tine Kodrič in Alena Roja.¹¹³ Vizija BKK za leto 2015 je bila zastavljena na preteklih rezultatih, ostati med največjimi slovenskimi badmintonskimi klubi in doseganje odličnih medsebojnih odnosov. Prav tako so želeli ostati na vrhu mladinskega badmintona in razširiti rekreativno igranje tudi v širšo okolico Kungote.

V letu 2015 so tekmovalci kluba dosegali veliko odličnih rezultatov, medalj in naslovov. Tekmovali so na raznih državnih in mednarodnih tekmovanjih, na katerih so dosegali vidne in najvišje uvrstitve. Najboljši tekmovalec je bil Alen Roj, ki je zastopal Slovenijo na tekmovanjih svetovnega ranga, kjer se je uvrščal tudi na stopničke. To leto je bilo eno izmed uspešnejših, saj je klub organiziral več državnih tekmovanj za posameznike in dvojice, povečevali so število otrok, ohranjalo se je število rekreativnih igralcev badmintona, zbrali so dovolj sredstev za izpeljavo zastavljenih ciljev kluba. Več kot šestdeset rekreativcev iz Slovenije in Hrvaške se je udeležilo TRUMP lige, nastopali so na članskih tekmovanjih, kjer so dosegli najvišje uvrstitve.¹¹⁴

¹¹¹ Pepevnik J., Znova na vseh treh stopničkih. Občinski glas, 2013, št. 25, str. 29.

¹¹² Mojca Štrakl, Občinski glas, 2013, št. 25, str. 33.

¹¹³ Lozar M., Občinski glas, 2015, št. 30, str. 25.

¹¹⁴ BKK, Poročilo o delu BK Kungota za 2015, Stajnko.



Slika 14: otvoritev 58. Državnega prvenstva v Zg. Kungoti, otvoritveni nagovor predsednika BKK Janeza Stajnka, 31. 1. 2015, fotografija dostopna na <https://photos.google.com/share/AF1QipM0NyG4h-ayFgm> (22. 2. 2023).

Najboljši badmintonisti 2015 v Osnovni šoli Kungota so bili: Andraž Pungartnik v starostni kategoriji do 13 let, Marko Koroša v kategoriji do 11 let. Vedno boljše igralko so bile Nuša in Nina Mali ter Lea Mak.

Marko Herman je bil leta 2016 edini kandidat za predsednika BK Kungota, navedeno funkcijo še zmeraj opravlja. Njegovo pot v badmintonu mu je odprla hči, ki je začela s treningi badmintona v BK Kungota. Sprva je mislil, da je badminton piknik šport, a kasneje je ugotovil, da je badminton zelo hiter, zanimiv, zahteven šport, ki zahteva veliko reda in discipline. Kmalu je vzljubil ta šport in se leta 2015 sam začel ukvarjati z badmintonom kot rekreativec. V klubu, ki je bil pogosto organizator tudi državnih turnirjev v badmintonu, je bila potreba po sodnikih. Zato se je odločil in si licenco pridobil 2019. Marko Herman meni, da je imel BK za svoje dejavnosti v Kungoti odlične pogoje, ker so dolga leta imeli v najemu prostore hale Hlade. Z leti je podpora in zanimanje staršev in otrok za badminton v Kungoti upadala. Za pridobitev zanimanja so uvedli ugodnost ob plačevanju letne članarine. Le-ta je zagotovila otrokom, ki so trenirali, možnost rekreativnega igranja s starši in prijatelji kateri koli dan v tednu. Badminton še tudi danes v BK Kungota gojijo v dveh kategorijah, kot rekreativci in mladi (tekmovalni del). Tekmovalni del delijo na A- in B-skupino. V A-skupini tekmujejo: Andraž Pungartnik, Mark Koroša, Vesna Brlič, Rok Strelec, Rok Halič, Vesna Halič. B-skupina ima 16 aktivnih

otrok, ki badminton igrajo rekreativno. 22 učencev in mladostnikov je stalno vključenih v aktivnosti leta 2023. V zadnjih letih je največji izziv zagotoviti trenerje, treninge so občasno kombinirali z BK Branikom.¹¹⁵



Slika 15: Mark Koroša in Aljaž Pungartnik sta na 66. DP v Zg. Kungoti igrala dvojice in dosegla drugo mesto, 6. in 7. 2 2023, foto BKK.

V planu dela za 2016 je BKK načrtoval nadaljevanje odličnega sodelovanja z občino Kungota, saj so pričakovali vidno finančno podporo. Nameravali so organizirati že tradicionalne prireditve na rekreativni in družabni ravni, poleti ponovno pognati badminton tabor, ki so ga ovrednotili na okoli 6.800 EUR. Menili so, da bi stroške tabora delno pokrili klub, delno starši udeležencev. V prejšnjem letu so uspeli pridobiti nove otroke na treninge. Predvidevali so, da bo potrebno vložiti v opremo, uvajanje članov, igralne površine, zamenjati igralne mreže ter prenoviti črte na igrišču.¹¹⁶ Podoben program je BKK poskušal izvajati še v naslednjih letih, a je število članov v klubu počasi pojemalo.

Predsednik BKK, Marko Herman, je izrazil željo, da bi pridobili otroke, mlade navdušence za badminton, da bi lahko vzgojili nove generacije slovenskih prvakov. Edi Roj je bil pred desetletjem in več trener za otroke v šoli, ki so se pridružili in igrali skupaj enkrat na teden. Kontinuiteta dela v osnovni šoli je upadla. Krožek na šoli bo poskušal obuditi Andraž Pungartnik. Predsednik Herman meni, da ima klub velike prednosti. Hala Gokop Hlade je v Zg. Kungoti, možno je dosegati vrhunske dosežke in vsekakor imajo dobre pogoje za širjenje kluba.

¹¹⁵ Herman M., intervju izveden 28. 10. 2022 v OŠ Kungota.

¹¹⁶ BKK, Plan dela 2016.

Predsednik je s ponosom izpostavil dvodnevni mednarodni turnir Donat Cup, katerega idejni pobudnik je bil Jožef Kuprivec, mednarodni sodnik badmintona, sicer član BK Branik in dolgoletni trener v BK Kungota. Kuprivec je predlagal, da bi BKK tradicionalno organiziral omenjeni turnir izključno v svoji izvedbi, in sicer prvi vikend po pustu. Prvi Donat Cup so izpeljali 2011, zadnjega 2019, naslednje leto je epidemija preprečila izvedbo turnirja in izvajanje vseh rekreativnih dejavnosti. Odziv BK iz Slovenije in tujih držav je bil presenetljiv, saj je bila udeležba tekmovalcev vsako leto zavidljiva. Za BKK je bil dogodek velik organizacijski in logistični zalogaj.¹¹⁷ Pomlajeno vodstvo BKK z velikim entuziazmom načrtuje izvedbo desetega tradicionalnega Donat Cap za marec 2023.

Omenil je tudi močno rekreativno skupino, ki je organizirala Trump ligo. Po odhodu Zmaga Lozarja dejavnosti rekreacije vodi Larisa Kukovec. Na odlične igralce in dosežke so še kako ponosni, eden takih je državni prvak Mark Koroša.¹¹⁸ Na skupščini BKK so leta 2022 izvolili novo vodstvo kluba. Predsednik: Marko Herman, podpredsednika: Janez Stajnko, Patrik Riboli, blagajničarka: Sonja Štelcar, člani UO: Marko Herman, Janez Stajnko, Patrik Riboli, Saša Koroša, Larisa Kukovec, člani NO: Matjaž Pungartnik, Matej Strelec, Vesna Brlič, strokovni odbor: Jožef Kuprivec, Lea Mak, Eva Gorjup, člani DK: Maja Koman, Andraž Pungartnik, Eva Gorjup, pripravljalni odbor: Larisa Kukovec, Andraž Pungartnik. Strokovni svet sestavljajo trenerji skupin v tekoči sezoni. Člani vsako sezono določijo vodjo.¹¹⁹

9 BADMINTON TABORI

Ob rojevanju kluba je bilo čutiti veliko ustvarjalnega zagona, kar nam dokazujejo poleg organizacije turnirjev še izvedba različnih družabnih dogodkov ter taborov za otroke.

Badminton tabor je bil hit poletja za mlade badmintoniste v Kungoti. BK je tabor organiziral v sodelovanju z OŠ Kungota in Občino Kungota. V šolski kuhinji so poskrbeli za prehrano. Prva leta so bili tabori v Zg. Kungoti, kasneje so jih organizirali v sodelovanju z drugimi BK tudi v drugih krajih Slovenije.

Od 20.–25. avgusta 2000 je bil izveden prvi badminton tabor, aktivne počitnice za otroke, udeležilo se ga je 18 mladih badmintonistov kluba. Tabor je bil postavljen na zelenici ob osnovni šoli v Zg. Kungoti. Po šestih mesecih treningov so bili otroci nagrajeni z bivanjem v

¹¹⁷ Lozar M., zapis nastal februarja 2023.

¹¹⁸ Herman M., intervju izveden 28. 10. 2022 v OŠ Kungota.

¹¹⁹ BKK, Zapisnik Skupščine BKK, 18. 3. 2023.

šotorih in dodatnimi aktivnostmi. Glavni poudarek je bil na treningih badmintona pod vodstvom Igorja Stropnika, Edija Roja in Marka Svaguša. Ponujene so jim bile še druge aktivnosti: z računalnikom pod vodstvom Branka Budigama (učitelj računalništva in tehnične vzgoje OŠ Kungota), jahanje konj pri Purgaju, streljanje z zračno puško v strelskem društvu v Svečini s Petrom Golobom, novinarske zapise so ustvarjali z Mileno Lozar (učiteljica slovenskega jezika OŠ Kungota) in jih izdali v biltnu Brntata, likovno so ustvarjali pod mentorstvom Alena Krajncu (učitelj likovne vzgoje OŠ Kungota), Nade Stropnik (učiteljica razrednega pouka OŠ Kungota). Šotore jim je za izposojno priskrbel Slobodan Stojanović od Civilne zaščite Maribor. Petdnevni tabor so zaključili s prireditvijo, ki jo je vodila Milena Lozar, in s piknikom skupaj s starši otrok, udeleženi na taboru.¹²⁰

Vsako leto so v program badminton tabora dodajali nove aktivnosti in sodelujoče z namenom, da otroke čim bolj vsestransko animirajo in razvijajo vseživljenjske spretnosti. Na 2. taboru leta 2001 so ob že obstoječih dejavnostih 22 otrokom ponudili še: Knjigobube, glasbeno delavnico, kolesarski izlet, ogled vojašnice v Mariboru, panoramski izlet z letalom nad Mariborom, peko koruze, predstavitev sabljača iz kluba Branik Maribor, nastop čarodeja. Tabor so zaključili z ognjemetom. Ekipa prostovoljcev, ki je skrbela za dejavnosti v taboru, je bila vedno večja. Ob koncu tabora so izdali bilten Lisjački. Poletni badminton tabor je bil vse bolj popularen, otroci so komaj čakali, da se zgodi. »Zelo mi je bil všeč poletni badminton tabor, ker smo nekaj dni prenočili v šotorih ter spali na prenosnih posteljah in ležalkah na travi. Dnevi so bili zapolnjeni s športnimi aktivnostmi in badminton treningi. Prav tako smo prejeli obisk takrat vrhunskih slovenskih badmintonistov. Bilo je super organizirano in imeli smo se zelo lepo.«¹²¹

¹²⁰ Stropnik I., Občinski glas 2000, časopisni izrezek v zasebni lasti.

¹²¹ Maja Martinez, zapis iz intervjuja, november 2022.



Slika 16: Prvi badminton tabor v organizaciji BKK v Zg. Kungoti, majhne deklice so se razvile v velike igralke in zmagovalke, Kronika BKK v zasebni lasti Igorja Stropnika.



Slika 17: organizatorji, udeleženci in starši otrok, ki so preživeli nepozaben počitniški teden z badmintonom in pestro paleto aktivnosti, avgust 2001, Kronika BKK v zasebni lasti Stropnik Igorja.

Na tretjem taboru leta 2002 je bilo 28 otrok, ki so bili člani kluba. Tabor je bil uvod v jesenske priprave na turnirje, ki potekajo čez vse leto. Otrokom so dodatno ponudili še izlet na Pohorje in predstavitev alpinizma in kopanje v kopališču Sladki Vrh.¹²² V programu tabora je bilo zabeleženo, da mobilni telefoni za otroke v času tabora niso bili dovoljeni. Posamezniki so za delo v taboru porabili lasten dopust in soustvarjali skupno veselje in zadovoljstvo. Takšna organizacija, ki jo je zmogel BK Kungota, je vzbudila pozornost v BZ Slovenije, kar dokazuje obisk predsednika zveze Aleksandra Kusteca na otvoritvi tabora 2002.

4. badminton tabor 2003 se je udeležilo 36 učence od 1. do 8. razreda. Šestdnevni tabor je bil primer zelo dobrega sodelovanja ne le osnovne šole, občine in kluba v kraju temveč tudi sodelovanja z BZ Slovenije. Klub je pridobil sredstva iz naslova projekta Hura, prosti čas. Tega leta so poleg dveh dvournih treningov badmintona otroci izvajali še druge športne dejavnosti: košarko, nogomet, namizni tenis, športno plezanje. Z bogato ponudbo aktivnosti je vsak učenec razvijal široko paleto osebnih potencialov, kar je bil tudi glavni cilj tabora. Badmintonske vsebine je izvajal Miha Košnik, profesor s Fakultete za šport, pri izvajanju ostalih dejavnosti je sodelovalo približno trideset animatorjev. Starši naraščajnikov v klubu so postavljali in pospravljali tabor.¹²³

¹²² Šiling K., V Zg. Kungoti letos že tretji badminton tabor, Večer, 21. 8. 2002, str. 16.

¹²³ Stropnik I., Badmintonski tabor, Občinski glas, 2003, časopisni izrezek v zasebni lasti.

skupaj s prijatelji. Bilo je res prijetno in zabavno. Ker nisem bil največji navdušenec za rekreacijo, sem ob koncu osnovne šole tudi badminton opustil.«¹²⁴

V drugem desetletju delovanja BKK so se odrasli igralci delno vključili v vaditeljsko in trenersko dejavnost za najmlajše. Za najmlajše so prirejali avgustovske vikend tabore, ki so malo spominjali na prejšnje tabore.



Slika 20, 21: vikend tabori so imeli raznoliko vsebino, spanje na ležalkah, spoznavanje gasilstva, BKK vikend tabor, avgust 2013 in 21. avgust 2015, dostopno na <https://photos.app.goo.gl/JJURwoHNcw2F8xTG6> (20. 2. 2023).

¹²⁴ Gorgijev A., zapis po intervjuja, januar 2023.



Slika 22, 23: badmintonski vikend so za otoke izvajali odrasli igralci BKK, 21.–23. 08. 2015, dostopno na <https://photos.app.goo.gl/aBqWPrPiBjU6sAi68> (20. 2. 2023).

10 OD MALEGA REKREATIVCA DO VELIKEGA IGRALCA

Veliko otrok je bilo skozi leta včlanjenih v BK Kungota zgolj zato, da se redno rekreirajo. Redno so se udeleževali klubskih in ligaških turnirjev. Na treninge so hodili z namenom, da se družijo z vrstniki. Starši so jih pri badmintonu podpirali zaradi zdravega gibanja. Zavedali so se pomena starogrškega reka »zdrav duh, v zdravem telesu«. Za otroke so želeli najti primerno obliko gibanja in zdravo družbo s pozitivnimi spodbudami. Ker je v Kungoti zaživel BKK, je bilo idealno, da se je otrok s športom ukvarjal v domačem kraju in ga staršem ni bilo treba voziti v Maribor ali v Jarenino na nogomet. Starši so vpis v krožek in kasneje v BKK pogosto pogojevali z ustreznim delom v šoli in učenjem doma. Če so otroci v šoli popustili, se je pogosto zgodilo, da so jim starši omejili udeleževanje na treningih. Vendar se je s časom to spremenilo, saj so treningi bili plačljivi, osnovna šola pa je bila zastonj. Zato so učenci hodili redno na treninge in se v šoli kdaj opravičili, da zaradi treningov niso zmogli opraviti domačih nalog ali se pripraviti na ocenjevanje. Večina otrok, ki je trenirala badminton, z rednim delom v šoli ni imela težav. Badminton jim je pomenil sprostitev in dodatno motivacijo in druženje s prijatelji. *»Za ta šport so me navdušili sošolci, vzornikov pa nisem nikoli imel. Cela Kungota je hodila na badminton, to je bil pravi fenomen. Vsi so hodili na trening, če nisi, je bilo že malo čudno. Nisem bil prav dober igralec. Največji konkurenti so mi bili: večni nosilec Mitja Šamrov, ki je bil zelo močen, in je vedno zmagoval. V klubu so bili močni tekmeči Aljaž Roškar, Mitja Roj in Nejc Juršič. Zame je bilo bolj pomembno, da sem sodeloval na turnirjih. Zavedal sem se, da nisem dovolj motiviran za bolj intenzivne treninge, zato nisem pričakoval visokih rezultatov. Na tekmovanjih nisem bil preveč uspešen in se tudi nisem obremenjeval ob porazu. Včasih smo*

se nekateri igralci, ki nismo bili tako dobri drug z drugim, šalili, da gremo po poraz. Vendar smo kdaj tudi zmagali. Na klubskih tekmah smo dobili medalje in priznanje. Kot otrok sem bil na to zelo ponosen. Navdušen sem bil nad klubskimi turnirji, kjer smo vsi udeleženci dobili krof ali sladoled. K badmintonu sem hodil tudi zato, ker smo vsako leto v avgustu imeli tabor, kjer je bilo zelo zabavno. Lepo je bilo, ker smo bili ves čas v akciji različnih dejavnosti in druženju s prijatelji. Z vstopom v srednjo šolo sem nehal tudi z rekreacijo badmintona.»¹²⁵

Natančneje smo želeli spoznati »zlato generacijo« badmintonistov v Zg. Kungoti. Generacija je bila rojena na začetku devetdesetih let 20. stoletja, danes so stari okrog 30 let, mladi ljudje na začetku svojega kariernega razvoja. Pripravili smo vprašanja za intervju in najvidnejše nekdanje tekmovalce BKK prosili za sodelovanje. Preko intervjujev, ki so nam jih vrnil, smo поблиže spoznali: Marcela Kukovca (1989), živi v Zg. Kungoti, Majo Martinez (1990) živi v Pesnici pri Mariboru, Aljošo Bebra (1991), živi v Ljubljani, Tino Kodrič Adler (1992), živi v Šentilju, Žigo Beca (1992), živi v Sp. Kungoti, Urško Polc (1992), živi v Avstriji, Alena Roja (1992), živi v Neunkirchenu v Nemčiji.

Nekdanji tekmovalci so nam povedali, da so se v začetku in v otroških letih ukvarjali z različnimi športi, ne samo z badmintonom. To so bili smučanje, snowboard, borilne veščine, planinstvo, ju-jits, karate, nogomet, odbojka, ples, plavanje, gimnastika, tenis in seveda badminton. Kmalu so ugotovili, da ne moreš trenirati več športov hkrati. Odločiti so se morali za en šport, saj je bilo nemogoče usklajevati šolo in treninge.

»Nekaj let sem treniral oboje hkrati, a je začelo zmanjkovati časa za treninge, saj sem se včasih moral iz enega treninga peljati naravnost na drugega ali pa ga nekoliko zamuditi. Jasno je postalo, da se bom moral odločiti za en ali drugi šport in odločil sem se za badminton. Spomnim se pogovora, ko smo se s staršema pogovarjali, kakšni so plusi in minusi obeh športov in kateri bi zame bil bolj primeren na daljši rok. Badminton je zmagal, saj ga v telovadnici lahko igraš v vsakem vremenu, in ker je športni uspeh oz. zmaga bila veliko bolj odvisna od mene samega.»¹²⁶

Ogromno vlogo pri finančni in čustveni podpori so imeli starši. BKK je z možnostjo igranja badmintona za odrasle rekreativce privabil kar cele družine. Nekateri starši so bili že od nekdaj športniki, zato je bil šport nekaterim samoumeven, življenjski stil preživljanja prostega časa. Večino igralcev so v badminton privabili prijatelji. *»Oče je profesor športne vzgoje in tudi sam*

¹²⁵ Gorgijev A., zapis po intervjuju, januar 2023.

¹²⁶ Žiga Bec, zapis iz intervjuju, november 2022.

športnik od glave do peta, tudi mama se je v mladih letih aktivno ukvarjala s športom, tako da to nikoli ni bilo zares vprašljivo. V tistem času še ni bilo socialnih omrežij, kot jih poznamo danes, računalniške igrice so se šele prav začele razvijati, tako da smo z vrstniki vsak poletni popoldan preživljali zunaj, na športnem igrišču pred šolo, na travnikih, v gozdu ...»¹²⁷

Kot omenjeno, je za večino otrok na začetku badminton pomenil druženje, a ko naši tekmovalci pogledajo v preteklost, se močno zavedajo, da jim je šport pomenil neko rutino. Ob treningih so se učili vseživljenjskih veščin, pripomogli so k disciplini in sprejemanju porazov, pripomogli k motivaciji, naučili so jih postaviti prioritete ter vzpostaviti delovne navade.

Vsi so povedali, da jim treningi v otroštvu niso predstavljali muke, temveč da so jim pomenili sprostitev, druženje s prijatelji in zabavo. V času najstništva in mladostništva so bili treningi vedno zahtevnejši, saj so za doseganje rezultatov, ki so si jih želeli, morali vložiti več časa in pridobivanje moči telesa. V času po opustitvi priprav na tekmovanja, v odrasli dobi, jim šport predstavlja razbremenitev in vzdrževanje kondicije ter skrb za ohranjanje zdravega telesa.

S treniranjem badmintona v BKK je večina tekmovalcev začela v svojih zgodnjih otroških letih, običajno pri šestem, sedmem, osmem letu starosti. Preden so začeli z rednim treniranjem, so badminton igrali za »šalo« že doma na travniku, pikniku, na plaži.

»V tistem obdobju je badminton igrala cela Kungota, vsaka šola v občini je imela svoj badmintonski krožek za najmlajše, imeli smo več rekreativnih skupin in seveda vrsto tekmovalnih skupin. Če si želel badminton prenesti na nekoga, ki ga še ni igral, si moral začeti v drugi občini. Sem imel srečo odraščati takrat, ko se je badminton širil kot en fantastičen pozitiven virus, ki je v zgolj nekaj letih združil Kungočane vseh starosti.«¹²⁸

Običajno so naše tekmovalce prav za šport badminton navdušili starši – z igrami badmintona na morju, z vključevanjem in vpisovanjem otrok na obšolske dejavnosti in krožke ... iz krožka so se treningi prelevili v večkratno treniranje na teden in kasneje tudi v tekmovalni šport. Veliko izmed njih je za vzornike imelo družinske člane, a se je kaj hitro po vstopu v tekmovalne vode vzornišтво spremenilo. *»Na začetku nisem imela vzornikov, sčasoma sem jih začela dobivati, najprej svojega brata, potem tekmovalce svetovnega kova. Še vedno jih imam zelo rada, spremljam Carolino Marin in Viktorja Axelsena in navijam zanju.«¹²⁹*

¹²⁷ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹²⁸ Žiga Bec, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹²⁹ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

»Za badminton me je navdušil oči, z njim sem igrala badminton na morju, pri čemer se mi je zdelo, da mi kar dobro gre. Kasneje sem se vpisala na dvakrat tedenske treninge v BK Kungota. Moji vzorniki so bili sotekmovalci, ki so trenirali že dlje časa od mene, ter igralci iz drugih slovenskih klubov. Največji tekmici so mi bili Tina Kodrič, Urška Polc, Tina Juršič, Aljoša Beber, Mateja Polc, Vesna Brlič in tudi Alen Roj.«¹³⁰

»V badminton me je vpeljal oče, ki je bil eden od pobudnikov in začetnikov BKK. Sam sem sicer začel trenirati v okviru mariborskega kluba Argus. Moj vzornik je bil Luka Petrič, Mariborčan, večkratni državni prvak, ki je 8 let starejši od mene. Še danes sva prijatelja.«¹³¹

Ogromno vlogo pri doseganju najboljših rezultatov so imeli trenerji BKK, ki so jih naučili vse – od osnov do vključitve v tekmovalne vode, brez njih še do zdaj ne bi vedeli, kaj je prava badmintonska površina in lopar. S pomočjo kluba so dosegali rezultate, na katere so ponosni še danes. Vedno so imeli spodbudo trenerjev, ki so jih vzgajali v boljše in uspešnejše igralce.

»V najmlajših letih je bil BK Kungota definitivno najbolj zaslužen za razvoj moje športne poti v Sloveniji, kot tudi na prvih mednarodnih tekmovanjih v mlajših kategorijah. Kasneje sem s svojimi rezultati in tokom športne kariere domači klub »prerasla«, kot tudi nacionalni badmintonski center v Ljubljani, ki takrat še ni bil tako organiziran kot danes, tako da sem se v iskanju boljših pogojev treninga po končanem študiju na Fakulteti za šport v Ljubljani preselil na Dansko, v zibelko evropskega badmintona.«¹³² Treningi so bili vedno zabavni. Drug drugemu so omogočali kvalitetne in sproščene treninge. Nikoli ni bilo dolgočasje ali slabe volje, kljub temu da so v isti skupini bili prijatelji in hkrati tekmovalci. »Glede na to da smo na vseh tekmovanjih prišli skupaj kot nasprotniki in smo se morali boriti eden proti drugemu, smo funkcionirali neverjetno dobro. Seveda so bile kakšne zdrahe, stari smo bili 10 let in punce smo znale jokati in biti nesrečne, ampak kljub temu smo vedno stali skupaj in tudi na treningih 85 % časa bili veseli, povezani in nasmejani. Res so lepi spomini na te skupne treninge.«¹³³

Treningi so se pričeli v garderobi, če prištejemo pomembne pogovore in preoblačenje, sledilo je ogrevanje, po navadi tek ali pa footwork, nato so pričeli z učnimi urami badmintona – novi udarci, prijemi ali pa celo igra. Petki so v veliko primerih bili rezervirani za igro. Po končanem treningu so sledile raztezne vaje, da bi lahko naslednji dan prišli na trening brez bolečih mišic.

¹³⁰ Maja Martinez, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹³¹ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹³² Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹³³ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

»Treningi so se pričeli nekje enkrat do dvakrat na teden, v obliki krožkov, nato dvakrat do trikrat na teden, v prestopu v tekmovalne vode so treningi bili povprečno štirikrat do petkrat na teden, poleg tega še vaje za moč in v najuspešnejšem obdobju so treningi bili razporejeni dvakrat dnevno s kombiniranim obiskovanjem fitnesa. Odkar sem se pri svojih 18 letih odločil za profesionalno kariero, ni bilo govora o treningih na teden, temveč treningih na dan. Poleg dveh treningov badmintona dnevno je bil tu še trening moči v fitnesu, pa atletski trening zunaj ali na stadionu.«¹³⁴

Vsem tekmovalcem je bilo v obdobju srednje šole naporno usklajevanje športa in zahtevnosti šole, a jih je prav zato badminton klub učil, kako se postavljajo prioritete. Kdaj so pomagali tudi razumevajoči starši, ki so jim napisali kakšno opravičilo za odsotnost od pouka, in statusi športnika.

»Šolskih obveznosti je bilo veliko, ampak menim, če je organizacija prava, človek zmore vse. In mislim, da mi je to pomagalo – imela sem dobro organizacijo. Takoj, ko sem prišla iz šole, sem naredila domače naloge in se do treninga učila. Trening je bil zame neka obveznost, ki je nikoli nisem izpustila. Zame je trening bil aktivno preživljanje prostega časa. Če je bilo potrebno, sem se učila še po treningu.«¹³⁵

»Vendar se je velikokrat zgodilo, sploh v srednji šoli in na faksu, da sem se učila do treh, štirih zjutraj, da sem lahko šla pisat test. Veliko je bilo odvisno od mene, kako si organiziram čas.«¹³⁶

»Bolj kot se je moja mladinska kariera bližala koncu, bolj je bilo jasno, da je badmintonska kariera prioriteta. Že na II. gimnaziji v Mariboru sem bil veliko odsoten zaradi tekmovanj in deloma jutranjih treningov, ki so se odvijali, še preden je zjutraj šola odprla vrata. Kasneje sem svoj študij na Fakulteti za šport podaljšal za dve leti, da sem se lahko osredotočil na trening in tekmovanja najvišjega ranga po vsem svetu.«¹³⁷

Ko so bili naši tekmovalci na višku priprav za tekmovanja, je bil njihov teden po opisanem videti nekako tako: *»Šola – hrana – trening – hrana – postelja.«* Treningi so na višjih nivojih bili tudi od dvakrat do trikrat ali celo štirikrat na dan.

»Od ponedeljka do petka dva treninga badmintona dnevno, poleg tega dva- do trikrat tedensko trening moči v fitnesu, pa dva do tri atletski treningi, v soboto je bil čas za regeneracijo – tek v

¹³⁴ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹³⁵ Urška Polc, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹³⁶ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹³⁷ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

naravi, fizioterapijo, savno ... V nedeljo popoldne pa trening tekme s sotekmovalci. Vsak trening na vrhunskem nivoju je po svoje težek in po svoje užitek. Vse se odvija na fizično zelo zahtevnem nivoju in doseči prag bolečine je za vrhunske športnike nekaj vsakdanjega. Zelo tanka je linija med vrhunskim športom in skorajda mazohizmom.»¹³⁸

Posebnih treningov, namenjenim tekmovanju ni bilo, trenirali so večkrat na teden po večkrat na dan, tiste dni so ponavljali udarce, pravila in izpopolnjevali tehniko. Je pa res, da se ure treningov in vaj čez leto naberejo in se poznajo na tekmovanjih.

Zaradi količine treningov in fizično napornih obiskov telovadnice, fitnesa ... so tekmovalci kot težje zadeve definitivno opisali treninge in vaje moči. Čeprav je to trdo delo, ki je trajalo več mesecev, let ... Poplačal ga je užitek (kot bi ga večina opisala), torej ponosna drža z medaljo okoli vratu. Čeprav tudi medalja ni samo užitek, nekaterim treningi in vaje moči niso predstavljale muke, predstavljalo jim je nekakšno sprostitev in odklop od šole ter rekreacijo in dobro delo za telo.

»Začelo se je z enkrat na teden, nadaljevalo z dvakrat na teden. Ko smo prišli v 5. razred so se začeli treningi petkrat na teden in kakšen individualni čez vikend ali tekme čez vikend, na koncu 8. in v 9. razreda sem začela z dodatnimi treningi za moč. Ko sem prišla v srednjo šolo, sem imela petkrat na teden in dva do trikrat na teden zjutraj in fitnes. Na faksu so bili povečini treningi dvakrat na dan. Trenirala sem nekje 20 let. Tudi sedaj še vedno rada grem na trening, če mi le čas dopušča.»¹³⁹

V BKK so si po izjavah badmintonistov bili najbolj konkurenčni: Alen Roj in Žiga Bec, Tina Kodrič in Tina Juršič.

»Če sem iskren, v klubu nikoli nisem imel pravih konkurentov, saj je hitro postalo jasno, da se bom boril za najvišja mesta v državi in se udeleževal največjih mednarodnih tekmovanj.»¹⁴⁰

»Moja konkurenca je bil Alen Roj. Najina stila igre sta bila kot dan in noč. Igral je zelo natančen, efektiven badminton, malo je riskiral in sprejemal skoraj izključno racionalne odločitve pri svojih udarcih. Jaz pa sem se zmeraj prepustil toku, veliko je bilo tako imenovanih udarcev »za publiko«, zabavnih izmenjav, trikov in fint, kar me je na koncu pogosto stalo točke.»¹⁴¹

¹³⁸ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹³⁹ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹⁴⁰ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁴¹ Žiga Bec, zapis iz intervjuja, december 2022.

Svojim trenerjem so tekmovalci zelo hvaležni, pogosto so se zgledovali po njih in bili so jim velik vzor. Vedno so jim stali ob strani, najboljša njihova kvaliteta je bila, da so znali igralca razumeti, ga pomiriti in pohvaliti. Vsi so bili vztrajni in vedno dobre volje. Tekmovalcem so doprinesli disciplino in ljubezen do badmintona ter vrhunske rezultate. Tekmovalci so izrazili spoštljiv odnos do vseh svojih trenerjev, od tistih na začetku njihove poti v otroštvu: Igor Stropnik (zagnan, motiviran, razumevanje igre, vodenje in organizacija), Edi Roj (sistematičen in vztrajen, športne tehnike, zelo veliko truda je vložil v razvoj športnika); do tistih, ki so jih trenirali v kasnejših mladostnih letih: Miha Košnik (natančen), Marko Svaguša (strog in zabaven, napredni pristopi, energija, tekmovalnost, mednarodne izkušnje, disciplina), Boštjan Kodrič (pomirjujoč in glasen, pomočnik trenerjev, novi pristopi), Aleš Forjan (razumevajoč, tekmovalne izkušnje, napredne tehnike in pristopi). Trenerji so bili na mestu in opažalo se je, da delo, ki ga opravljajo, opravljajo s srcem.

»Trenirati sem začela pri enajstih letih, v 5. razredu osnovne šole. Trenirala sem pet let. Moji trenerji so bili Boštjan Kodrič, nato Igor Stropnik in Edi Roj. Težke so mi bile vaje za gibanje po igrišču ter vaje za moč in eksplozivnost. V užitek mi je bilo igrati ter opaziti svoj napredek. Trenerji so nas zmeraj spodbujali in motivirali. Vesela sem bila, da sem tekmovala za klub v različnih krajih po Sloveniji.«¹⁴²

»Vsak je imel svojo kvaliteto, vsak je imel svoj sistem. Aleš je bil večino časa moj trener in me je tudi najboljše poznal, sestavljal mi je tudi individualne treninge. On je bil tisti trener, ki me je znal pomiriti, to je bila kvaliteta, ki mi je res pomagala. Vsi trenerji ti dajejo napotke, želijo dobro in podobno, ampak on je včasih prišel k meni na igrišče in mi ni dajal napotkov, ni mi govoril, kaj naj igram, ampak mi je enostavno rekel, kak si, uživaš, igrat moraš. Znal me je pomiriti. Še vedno se spomnim, ko sem igrala državno prvenstvo. Sedel je za menoj, bila sem zelo živčna. Izgubljala sem, čeprav sem prej že vodila. Obrnila sem se k njemu, da bi mi nekaj povedal, da bi mi rekel, kaj naj odigram. Samo pogledal me je, se mi nasmehnil in rekel, samo igray, boljša si.«¹⁴³

»Prvi trener je bil Robert Tomažič v mariborskem klubu Argus. Potem sem dolga leta delal s svojim očetom, Edvardom Rojem, kot strokovni svetovalec je pri treningih sodeloval Miha Košnik iz Ljubljane. Zadnja leta svoje mladinske kariere je bil trener v BK Kungota Mariborčan Aleš Forjan, ki je prej prav tako sam treniral v BK Argus. Ko sem se preselil v Ljubljano, kjer

¹⁴² Maja Martinez, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹⁴³ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

sem študiral na Fakulteti za šport, je bil sprva moj trener Denis Pesehonov, ki je danes zaposlen na Badmintonski zvezi Slovenije, potem pa dve leti Rok Trampuž in Maja Kersnik, ki prav tako dela na Badmintonski zvezi Slovenije. Za kratek čas je BZS zaposlila indonezijskega trenerja Indro Setiawana, s filozofijo katerega se nisem strinjal in se pri 21. letih odločil za samostojno športno pot. Preselil sem se na Dansko, kjer sem treniral naslednja tri leta. Moj trener je bil Lennart Engler, eden najbolj znanih in priznanih trenerjev na Danskem in v Evropi. Danes z njim sodelujem kot trener in še vedno mi je nekakšen mentor.»¹⁴⁴

Dolžina športne kariere posameznikov se je zelo razlikovala. Nekateri so z badmintonom končali po osnovni šoli, to so bili pogostejše zgolj rekreativci. Vztrajni tekmovalci »zlate generacije« so tekmovali še vse obdobje srednje šole, v času fakultete, posamezniki še dlje. Kakor so intervjuvanci sami povedali, je nekaj tekmovalcev izgubilo motivacijo za nadaljevanje. Tina Kodrič Adler je prekinila s treningi in tekmami, ko je zanosila s prvim otrokom in je danes ponosna mamica dveh otrok, še zmeraj zvesta badmintonu. Urška Polc in Alen Roj sta ostala v badmintonu profesionalno. Alen Roj je žal moral nehati zaradi poškodb.

»Trenirala sem do svojega 27. leta in sicer v Avstriji, kjer sem igrala ligo. Potem sem zanosila in prenehala z aktivnim badmintonom, najlepši zaključek kariere.»¹⁴⁵

»Ta odločitev je prišla veliko prej, kot bi si želel – zaradi poškodbe kolka sem pri 24 letih začel delati kot trener in tehnični direktor v enem najboljših nemških klubov Saarbrücken-Bischmisheim, danes pa sem glavni trener luksemburške reprezentance, tako da je badminton tudi danes vir mojega in preživetja moje družine.» (Alen Roj)

»Nikoli nisem popolnoma odnehala. Ko sem začela študirati, sem badminton dala malo na stran, kjer sem morda dvakrat na teden trenirala. Prav tako je za profesionalni šport potrebno ves svoj čas vložiti v badminton, kar je bilo takrat težko. Želela sem študirati in zaključiti študij in vse ni bilo možno. Drugače pa je badminton še vedno velik del mojega življenja, saj še vedno igram vsaj štirikrat na teden in igram ligo v Avstriji.»¹⁴⁶

»Treniral sem od 8. do nekje 22. leta. Približno takrat sem zaključil s tekmovanji ... Hkrati pa bi moral začeti verjetno veliko več trenirati, za kar pa nisem imel več želje. Verjetno tudi zato, ker je več soigralcev sčasoma nehalo igrati.»¹⁴⁷

¹⁴⁴ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁴⁵ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹⁴⁶ Urška Polc, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹⁴⁷ Aljoša Beber, zapis po intervjuju, november 2022.

Brez porazov in padcev v športni karieri ne gre! Za padec je lahko odločilna ali izgubljena točka, bodisi zvit gleženj. Po večini so padce v karieri terjale poškodbe, zaradi katerih so posledično igralci na treningih bili odsotni po več mesecev, kar je povzročilo velik zaostanek v karieri. A se je kljub temu bilo treba pobrati in se spopasti z novimi izzivi.

»Moj padec je bil, ko sem si na treningu v sedmem razredu poškodovala mišico medeničnega obroča. Sledilo je počasno okrevanje. Mesec manjka na treningih mi je povzročil kar nekaj preglavic, saj sem padla iz kondicije, ampak sem se kasneje tudi hitro vrnila.«¹⁴⁸

»Na prvih tekmovanjih sem bil precej žalosten po porazu, kasneje vidiš, da si ob porazu enostavno slabši od nasprotnika in ostane naslednje tekmovanje.«¹⁴⁹

»Največji padec v formi so predstavljale poškodbe rame in kolena (ne zaradi posledice dejanskega padca, ampak zaradi preutrujenosti in prekratkih počitkov med treningi), ki so onemogočale optimalno treniranje in posledično tudi tekmovanje. Pobral jih je čas, ki kot pravijo, zaceli vse rane.«¹⁵⁰

»Glede na pomembnost posameznega dvoboja ali tekmovanja so bile reakcije na poraz seveda različne. Sam sem zelo tekmovalno usmerjen in še danes želim vedno zmagati, tudi takrat, ko s prijatelji v soboto popoldne igramo nogomet ali ko zvečer kartamo. Vsak poraz je v začetku boleč, vendar ga je treba sprejeti in se iz njega nekaj naučiti. Športnik se zelo malo nauči iz svojih najboljših predstav in zmag, najpomembnejši v razvoju športnika so prav porazi in analiza ter samorefleksija po njih.«¹⁵¹

Starši so v veliko primerih glavni člen, tista trdna skala, po kateri se zgledujemo in nam dajejo oporo, kadar je težko. Zato nas je zanimalo, kakšna je bila vloga staršev vrhunskih badmintonistov našega kraja. Kot že omenjeno so jim stali ob strani in jih vzpodbujali, tudi če je bilo zelo zahtevno na igrišču, če so izgubili, se poškodovali ... Bivši tekmovalci so z največjo hvaležnostjo povedali, da so staršem hvaležni za vse, kar so storili zanje: imeli so vlogo »taksista«, prevoz na trening in s treninga, vlogo kuharja, pripraviti je bilo potrebno nekaj za pod zob po napornih treningih. Večini so starši pomagali tudi finančno, dokler badmintonisti niso sami uspeli postati neodvisni, pomagali so jim z nakupom opreme, plačanimi treningi, kartami za potovanja po Evropi in na druge konce sveta.

¹⁴⁸ Maja Martinez, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹⁴⁹ Aljoša Beber, zapis po intervjuju, november 2022.

¹⁵⁰ Žiga Bec, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁵¹ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

»V času, ko še nisem bil finančno osamosvojen, sta me starša podpirala tako finančno pri nakupu športne opreme, kot tudi v obliki dežurnih taksistov za prevoz na in iz treningov. Ves čas sta stala za mano na domačih tekmah. Ko sem utrujen pogledal z igrišča in zagledal nasmejana obraza staršev, ki sta me bodrita ob strani, mi je to vlilo novo moč in motivacijo za doseganje še boljših rezultatov.«¹⁵²

»Oni so skrbeli, da sem na trening sploh lahko prišla, torej so me vozili. Mami mi je vedno pripravila za turnirje hrane za celo ekipo. Bodrili in tolažili so me, ko sem zgubila, se z mano veselili, ko sem zmagala. Tukaj ni kaj veliko pisati, oni so in vedno bodo moja skala in mi povsod pomagajo.«¹⁵³

Motivacija je različna in odvisna od vsakega posameznika, a ne glede na to se vsaka motivacija »križa« in po povedanem pridemo do skupne točke, kjer za motivacijo kraljujejo: zmaga, rezultat in ljubezen do badmintona. Res pa je, da brez tekmovalnosti ne gre, če ne bi bilo tekmovalnosti, ne bi bilo tekmovalj in brez tekmovalj ne bi bilo želje po izboljšavi in napredovanju. Brez tega ne bi bilo stavka, ki ga večina uporablja: »Jaz to zmorem, jaz to znam!«

»Motivacija v profesionalni karieri športnika je lahko samo ena – rezultat. Dobre igre gredo žal hitro v pozabo, vse, kar ostane, so rezultati. Velikokrat je bil prisoten ultimat zmage. Človeštvo gre v smeri zmage, šampioni so okronani, drugo ali tretje uvrščenih se spomnijo le redki.«¹⁵⁴

Uspehi naših izbrancev so bili izjemni. Še nikoli prej v Zg. Kungoti ni bilo tako velikega števila uspešnih športnikov, ki so zgradili svojo kariero v domačem klubu. Na začetku kariere so se tekmovalci BKK udeleževali lokalnih, ligaških in državnih tekmovalj. Kasneje, na vrhuncu svoje moči, so se udeleževali mednarodnih in svetovnih tekmovalj. Tekmovalja so potekala v Zgornji Kungoti, Lendavi, Ljubljani, Medvodah, Mirni, mednarodna v Friedrichshafen-u v Nemčiji, Poljski in Češki; svetovna pa tudi v Afriki, Ameriki in Aziji. Športna kariera posameznika se je razlikovala glede na njihove sposobnosti in zmožnosti, v splošnem določilo so konkurenčni postajali od enajstega leta dalje. Med največje uspehe si definitivno štejejo uvrstitve na prva tri mesta – stopničke, praktične nagrade in nazive – državni prvak, državna prvakinja. Zagotovo pa niso bili izključeni pokali, praktične nagrade in pri nekaterih primerih tudi denarne.

¹⁵² Žiga Bec, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁵³ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹⁵⁴ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

»V svoji kategoriji sem od 11. leta naprej konkurirala in vedno dosegala stopničke. Imenovana sem bila za mlado perspektivno športnico v občini Kungota. Visoke rezultate sem dosegala tudi na mednarodnih turnirjih in v ligi v Avstriji.«¹⁵⁵

»Počasi in postopno. Od uvrstitve v četrtfinale pri 12. letih do polfinala in finala pri 14. letih na državnem prvenstvu. Glede na to da sem vsa ta leta treniral redno in brez daljših prekinitev, je bilo to pričakovati. Mislim, da sem največje uspehe dosegel v kategorijah do 15 let. Tudi kasneje je bilo precej uspehov, vendar takrat mislim, da sem bila najbližje vrhu v svoji starostni skupini.«¹⁵⁶

»Tekmovala sem na državnih prvenstvih v kategorijah, na turnirjih za jakostno lestvico, na mednarodnih mladinskih turnirjih – predvsem v starejših kategorijah (U17, U19) je bilo teh tekmovanj nekoliko več.«¹⁵⁷

Ne bi bilo posameznika, če ne bi bilo pozitivnih razlik. V našem kraju sta bila za športnika leta velikokrat »okronana« Tina Kodrič Adler in Alen Roj, dosegala sta vrhunske rezultate, ki so ju držali na samem vrhu tudi na državnem nivoju, kar je bil razlog za skoraj desetleten naziv športnik leta v občini Kungota.

»Uspehov je bilo kar nekaj na državnih, mednarodnih in ligaških tekmah. Tekmovala sem po celem svetu, največ po Evropi. Večji uspehi zame so seveda državni naslovi. Običajno so bile nagrade medalje in pokali, so pa bile tudi praktične, pozneje denarne.«¹⁵⁸

Ni nujno, da so prve stopničke na tekmovanjih edini uspeh. Za nekatere tekmovalce, ki niso veliko trenirali so bili tudi nižji rezultati na lestvici uspeh. »8. mesto posamično na državnem tekmovanju v Ljubljani, 3. mesto v dvojicah z Urško Polc v Lendavi, 1. mesto v mešanih dvojicah z Markom Svagušem na klubskem tekmovanju, 2. mesto na regionalnem tekmovanju srednjih šol. To je, kar mi je ostalo najbolj v spominu.«¹⁵⁹

Izjemno kariero je ustvaril Alen Roj, ki je najprej skupaj s svojimi klubskimi konkurenti posegal po najvišjih stopničkih na državnih tekmovanjih, nato nadaljeval s profesionalnim badmintonom. Njegove sanje so bile udeležba na olimpijadi. Uspešen je bil na vseh področjih,

¹⁵⁵ Urška Polc, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹⁵⁶ Žiga Bec, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁵⁷ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹⁵⁸ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹⁵⁹ Maja Martinez, zapis iz intervjuja, november 2022.

v dvojicah in posamezno. Ni zastopal samo imena Kungota, ampak tudi ime slovenske reprezentance.

»Po uspehih, ki sem jih niral v mladinskih kategorijah, ne le v Sloveniji temveč tudi na evropski ravni, je bil preskok v člansko kategorijo izjemno zahteven. Konkurenca je veliko večja, naenkrat si kot 18-letnik »vržen izkušenim levom«. Sam sem imel srečo, da pri meni ni trajalo dolgo, preden sem se etabliral in našel svoje mesto tudi med člani. Udeležil sem se največjih tekmovanj za svetovno jakostno lestvico po vsem svetu. Večino tekmovanj sem odigral v Evropi, sicer pa sem se udeleževal tekmovanj po vsem svetu. Večkrat sem bil v Afriki, Aziji, pa dvakrat v Južni Ameriki ... Med največje uspehe štejem turnirske zmage, uvrstitve v polfinale in finale na mednarodnih turnirjih (Romunija, Irska, Kazahstan, Uganda, Zambija, Južnoafriška republika, Bocvana), pa seveda naslove državnega prvaka. Nekajkrat v karieri sem prejel tudi denarne nagrade za zmage na turnirjih, sicer pa je badmintonist finančno zelo odvisen od podpore svoje panožne športne zveze, privatnih sponzorjev ter igranja lige – sam sem pet let igral ligo v Avstriji, eno leto v Švici, potem pet let v Nemčiji. Badminton je ostal v središču mojega življenja. Danes sem trener luksemburške reprezentance s pogodbo za polni delovni čas. Tudi žena je bila igralka badmintona in spoznala sva se kje drugje kot – na turnirju.«¹⁶⁰

Dobra konkurenca pomeni za igralca napredek. Igralci v BKK so bili prijatelji, vendar tudi znotraj kluba konkurenca drug drugemu. Ženska konkurenca v klubu je bila močna: Tina Juršič, Tina Kodrič, Mateja Polc, Nika Stajnko, Kaja Stanković, Kim Novak ...

Na tekmovanjih državnega nivoja so kot konkurenčne nasprotnike imenovali: Špela Silvester, Urban Turk, Kek Jamnik, Luka Rebolj, Iztok Utroša, Mitja Šemrov, Luka Petrič in Kaja Stankovič.

»Največji tekmeci so zelo pogosto tisti, s katerimi si tudi sicer povezan, recimo prijatelji. V Sloveniji sta bila takšna Luka Petrič in Iztok Utroša, na evropskih in tekmovanjih po svetu pa tekmeci, ki sem jih dobro poznal ali pa celo treniral z njimi.«¹⁶¹

Tekmovalci so izpostavili, da so s sotekmovalci na igrišču imeli spoštljiv odnos. Tekmovalnost, borbenost na igrišču po tekmi izgineta. Zato si je večina badmintonistov, še posebej iz kluba v Kungoti, ostala v zelo dobrih prijateljskih odnosih. Čeprav se je včasih zgodilo tudi to, da je morda bila tekma tako napeta in je izguba povzročila jezo, razočaranje (predvsem na državni

¹⁶⁰ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁶¹ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

ravni), je bilo vseeno potrebno obdržati spoštljiv in pristen odnos in priznati, da je bil sotekmovalec boljši.

Psihična pripravljenost na tekme je bila zelo pomembna. Nujno je bilo obdržati umirjenost in mirno kri. Adrenalin se jim je pred tekmo povečal, nervozo so morali obvladati. Po povedanem bi lahko rekli, da so se jim »metuljčki« razblinili, ko so z nogo prekoračili črto igrišča. Takrat je šlo zares. Stres je bilo potrebno razbliniti. Pojavili so se občutki tekmovalnosti in želja po zmagi. Težko je reči, kaj je sledilo, a občutek po tekmi je bil odvisen od dobljenega rezultata. Če je bil dober, so tekmovalci sijali od sreče in zadovoljstva ter želje po naslednji tekmi.

»Stres je beseda, ki je v življenju ne slišim rad in je tudi ne uporabljam. Pravim, da v življenju ni problemov, so zgolj izzivi, s katerimi se moramo nenehno soočati. Seveda sem imel tudi tehnike mentalnega treninga in obvladovanja treme, prebral sem nekaj knjig in strokovnih člankov na to temo, sodeloval sem s športnimi psihologi.«¹⁶²

Za tekmovalce je bilo soočanje s svojimi pričakovanji najtežje, sploh če so pričakovanja bila višja od njihovih trenutnih zmožnosti. Tukaj se pojavi dejstvo, ki ga lahko zatrdijo intervjuvani tekmovalci. Trenerji so badmintonistom vliвали samozavest in jih z občudovanjem pohvalili in nagradili, zato se badmintonistom nikoli ni bilo treba soočati s trenerjevo željo po zmagi.

Iz svojih izkušenj današnjega časa in stresa, s katerim se sreča skoraj vsak najstnik, nas je zanimalo, ali so se tudi tekmovalci badmintona v približno naših letih srečevali s stresom. A so nas njihovi odgovori presenetili. Stres je bil prisoten, vendar so ga znali obvladati. Če se je stres pojavil, so si pomagali s tehniko dihanja ali s poslušanjem glasbe, tudi z vizualizacijo.

Če ne bi bilo porazov, ne bi bilo ne zmagovalca in ne poraženca. Vsakdo se na življenjski poti sreča s porazi, bodisi s porazi v igri ali s porazi na življenjski poti zastavljenih ciljev. Ob soočanju s porazi so razlike, tako pozitivne kot negativne. Zato nas je zanimalo, kako so se tekmovalci soočali s porazi na badmintonskih igriščih.

»S solzami. Slabo, ne prenesem dobro poraza, ampak z leti in zrelostjo sem ugotovila, da je poraz tisti, ki te mora dvigniti, ki ti da zagon, da še bolj treniraš, da naslednjič zmagaš. Tako da sedaj vseh porazov ne jemljem kot nujno slabe, so motivacija.«¹⁶³

Zato poraz, v tistem trenutku, ko se zgodi – zaboli, a po odgovorih sklepamo, da so porazi ključ do uspeha. Res je, da se ne bi smeli obremenjevati, vendar, če se ne bi, bi morda izboljšali

¹⁶² Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁶³ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

tehnike igre, ravnanja in odločitve v življenju? Bi naš poraz pustil pozitiven vpliv na naslednjo tekmo? Bi imeli motivacijo? Menimo, da zagotovo ne. Brez poraza, ni zmagovalca. Za porazom sledijo treningi, tako kot pregovor: »Vaja dela mojstra, le če mojster dela vajo.«

Badminton je v obdobju, ko je razcvetel (čas intervjuvanih tekmovalcev), dokaj stresno vplival na igralce. Potrebno je bilo opraviti delo za šolo in se s polno paro pripravljati na tekmovanja. Nekateri s tem niso imeli težav, drugi pa.

»Moje življenje je bilo stresno. Veliko, ogromno časa sem bila od doma. Še zdaj me kdo zafrkava, da sem živela v enem balončku, badminton in šola, da me drugje sploh ni bilo, ker enostavno nisem imela časa za kaj drugega.«¹⁶⁴

Večina »zlatih badmintonistov« BKK so še zmeraj povezani z badmintonom. Nekateri ga igrajo za rekreacijo, nekateri so z njim bolj profesionalno povezani. V badmintonu so srečali tudi svoje življenjske partnerje ter se še vedno posvečajo badmintonu kot svoji službeni karieri. Drugi so opustili badminton in ga zamenjali z novimi aktivnostmi.

»Badminton ima na moje življenje še vedno velik vpliv, saj sem tako spoznala svojega partnerja, ki je tudi bil profesionalni igralec badmintona. Sedaj delam kot učiteljica športa v Avstriji, igram ligo v Avstriji, živim in treniram skupaj s partnerjem.«¹⁶⁵

»Badminton je ostal v središču mojega življenja. Danes sem trener luksemburške reprezentance s pogodbo za polni delovni čas. Tudi žena je bila igralka badmintona v Nemčiji in spoznala sva se kje drugje kot – na turnirju ... Poleg tega se tudi rekreativno rad ukvarjam z različnimi športi in vse največje športne prireditve seveda tudi spremljam po televiziji. Šport je bil, je in bo vedno v središču mojega življenja. Kot glavni trener luksemburške reprezentance sem seveda vsakodnevno vpet v tekmovalni šport, dvakrat dnevno vodim treninge v Luksemburgu, analiziram nasprotnike, spremljam svoje varovance na tekmovanjih ... Rekreativno je šport pravi blagoslov za telo in duha, včasih celo odmik od realnosti za nekaj časa.«¹⁶⁶

»Rekel bi, da mi je šport na takšen tekmovalen in resen način vcepil vztrajnost, ki mi pride prav v vsakdanjem življenju, tudi na poklicni poti. Tudi tekmovalnost je ostala od takrat, ampak se zdaj kaže na drugačen način. Zaposlen sem v raziskovalni dejavnosti, poleg tega pa me zanima predvsem narava in Zemlja ter kako lahko sam vplivam na dobrobit našega okolja.«¹⁶⁷

¹⁶⁴ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹⁶⁵ Urška Polc, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹⁶⁶ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁶⁷ Aljoša Beber, zapis po intervjuju, november 2022.

»Hodim v službo, sem poročena in skrbim za dva čudovita otroka. In če je le čas, skočim na trening badmintona.«¹⁶⁸

Naši intervjuvanci so se v športu naučili in pridobili ogromno moralnih vrednot. V sedanjem življenju jim najbolj služi koncentracija, načrtovanje, usmerjenost k cilju, ustvarjanje poti do zmage, uspeha, poznavanje svojega telesa, to pomeni, da se zavedajo, kdaj telo ne zmore več, spoštovanje samega osebe. Športnik spoštuje ljudi in njihova prizadevanja za boljše življenje. Športnik zna sprejemati poraze in se ponovno pobrati ter iskati poti do uspeha.

Športnik lahko po mnenju tekmovalcev imenujemo osebo, ki se zaveda pomena in vpliva telesne aktivnosti ter prav tako izvaja telesne aktivnosti. Po drugem mnenju pa lahko športnik imenujemo tudi osebo, ki nosi šport v srcu – vsi nimajo pogojev za razvoj svojega telesa, zato ni nujno, da je športnik dobitnik svetovnih nagrad. Lahko je oseba, ki zna ceniti vrednote športa in je dobra po srcu do vseh oseb.

Dober športnik ne moreš postati čez noč, lahko pa se učiš. Po odgovorih sodeč, bi za dobrega športnika potrebovali zavzetost, disciplino, željo po napredovanjih in izzivih, voljo, trmo, znati bi se morali odrehati in seveda obilico treningov.

»Za mene je športnik tisti, ki zna zmagati in zna zgubiti, ne samo na igrišču tudi v življenju. Pravi športnik je dober tudi do svojega nasprotnika, je velik človek, ki zna ceniti sebe in nasprotnika proti kateremu se bori.«¹⁶⁹

Nekdanji tekmovalci so bolj nagnjeni k zanimanju za tekmovalni šport, čeprav slej ko prej vsi tekmovalci postanejo rekreativci. Športne kariere ni mogoče gojiti v nedogled, telesa se starajo, morajo se umakniti mlajšim, sposobnejšim. Vendar je rekreativni šport pomemben za širše kroge ljudi, ki znajo poskrbeti za zdravo telo.

Naši intervjuvanci imajo na leta delovanja v BK Kungota prijetne spomine, na nek način so z njim še povezani. Zavedajo se, da brez kluba ne bi bilo možnosti vstopa v tekmovalne vode. Vendar je posameznike pot odvedla iz Slovenije, zato v domači kraj prihajajo redkeje. Še zmeraj radi odigrajo igro v dvorani Hlade v Zg. Kungoti.

»Z ženo sva pred nekaj leti organizirala tečaj badmintona v Zg. Kungoti, nekakšen kamp za mlade tekmovalce kluba, pa tudi za rekreativce, ki so želeli izpopolniti svojo tehniko igre. Ko utegnem, spremljam rezultate mladih tekmovalcev iz BKK in nasploh iz Slovenije, glede na to,

¹⁶⁸ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

¹⁶⁹ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

da že skoraj desetletje živim v tujini.«¹⁷⁰ Ostali so jim tudi bogati spomini na mnoga prijetna druženja in doživetja. Kar so delali, so delali s srcem, s strastjo, sledili so svojim sanjam in živeli polno in srečno otroštvo ter kasneje mladostna leta. Kot najlepše dogodke in prigode si definitivno štejejo srečanja, turnirje in badmintonske kampe, ki jih je organiziral BK v Zg. Kungoti.

»Vsako leto v avgustu smo en teden spali v dokaj velikih šotorih. Trije ali štirje smo skupaj spali v šotoru. Dvakrat na dan smo trenirali badminton v telovadnici šole. Vsak šotor si je izmislil svoje ime in naredil kratko predstavitev (ples, petje, igra ...). Zelo dobro smo usklajevali trdo delo z drugimi aktivnostmi, ki smo jih imeli čez dan na primer: jahanje, kopanje, pečenje koruze, igranje namiznega tenisa, računalništvo ... Komaj smo čakali na zadnji teden v avgustu.«¹⁷¹

»Na enem izmed turnirjev sem pri začetnem udarcu spustil lopar iz rok in je ta odletel na drugo igrišče. Nasprotnik bi moral samo podati žogo čez mrežo v polje in bi dobil točko. Tako pa mu je uspelo žogo spraviti čez mrežo, ampak na mojo srečo izven igrišča in sem tisto točko brez loparja dobil.«¹⁷²

»Z Alenom Rojem sva se kotalila od smeha ob dogodivščini s trenerjem iz Ukrajine. Denisa Peschelonov nam je dodelil vajo in ob steno dvorane postavil tubo (to je škatla, v kateri so žogice). Vprašala sem trenerja: »Zakaj je »tota« tuba tukaj?« Ni me razumel, zato sem mu trikrat ponovila »tota tuba.« Ker me ni razumel, me je na koncu le vprašal: »Ne razumem, kaj je to tubatu.«¹⁷³

»Spontano se spomnim anekdote z letališča v Lusaki v Zambiji, kjer mi niso dovolili vkrcanja za let v Johannesburg v Južni Afriki, ker s seboj nisem imel potrdila o cepljenju proti rumeni mrzlici. Zaposleni na letališču so me preusmerili v bolnišnico v Lusaki, kjer naj bi se cepil, potem preстал tri dni v hotelu, dokler cepivo ne začne v polnosti delovati ... to bi seveda pomenilo, da bi moral kupiti nov let, hkrati pa bi zamudil tekmovanje v Južnoafriški republiki. Poleg tega pa – prostovoljno cepljenje v srcu Afrike – ne, hvala. Treba se je bilo znajti na drugačen način. Kako pa drugače, kot požvrkljati z ameriškimi dolarji (ki so, mimogrede, v Afriki veliko bolje sprejeti kot evri ali švicarski franki) in »kupiti« potrdilo o cepljenju. Čez pol ure me je isti zaposleni poiskal v prostorih »Duty Free«, kot sva bila dogovorjena in mi predal

¹⁷⁰ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

¹⁷¹ Urška Polc, zapis iz intervjuja, november 2022.

¹⁷² Aljoša Beber, zapis po intervjuju, november 2022.

¹⁷³ Tina Kodrič Adler, zapis iz intervjuja, januar 2023.

izpolnjeno cepilno knjižico, ki jo je podpisal in žigosal dežurni zdravnik na letališču. Pol ure kasneje sem se vkrcal na letalo za Johannesburg.»¹⁷⁴

11 ZAKLJUČEK

Predvidevale smo, da je badminton mlada športna disciplina, kar ne drži. Iz literature smo ugotovile, da so se prve oblike badmintona pojavljale že pred 2000 leti na Kitajskem. V 14. st. so na Japonskem igrali igro oibane. V 16. st. se je na Kitajskem pojavila še ena oblika badmintona ti-jianci. V Evropi se je približek badmintona prvič pojavil v Franciji coquantin, igro so izpopolnjevali in ji spremenili ime na Jeu volant. V Angliji, v mestu Badminton, kar je bilo takrat v grofiji Gloucestershire, se je ta igra začela izpopolnjevati in dobivati obliko današnjega badmintona. V 19. stoletju je bil badminton popularen v mestih. V Sloveniji se je badminton prvič pojavil leta 1955. Prvo tekmovanje za naslov prvakov Slovenije je bilo 1958. Doslej smo imeli dve uvrščeni badmintonistki na olimpijado: Maja Tvrdy, 2008 in Maja Pohar, 2012.

Predvidevale smo, da so BKK ustanovili »glavni igralci« protagonisti športa v kraju. Lahko potrdimo, da so klub ustanovili ljudje, ki imajo radi šport, vendar je bilo v kraju še več drugih klubov in športnih dejavnosti. 1999. leta je bil ustanovljen badminton klub, ki je deloval znotraj telovadnega društva Partizan v Zg. Kungoti, 2003 se je oblikoval samostojni BKK. Ustanovitelji kluba so bili zapriseženi športniki, zanesenjaki: Edi Roj, Igro Stropnik, Zmago Lozar in drugi. Zelo pomembno vlogo pri nadaljnjem razvoju kluba je imel Janez Stajnko ter trenerska ekipa: Aleš Forjan, Miha Košnik, Jožef Kuprivec.

Predvidevali smo, da je članstvo v klubu prvotno naraščalo, ker je bil badminton v kraju novost, ki je privlačila posameznike, ki so iskali nove in zanimive oblike rekreacije ter druženja. BK Kungota je nastal zaradi interesa posameznih zanesenjakov, ki so želeli popularizirati igro badmintona za rekreacijo krajanov. Hkrati se je pokazala možnost, da lahko starši osnovnošolske otroke in mlajše mladostnike vključijo v športno in tekmovano dejavnost v domačem kraju. Že v prvih petih letih se je število članov kluba hitro povečevalo in naraščalo še naslednjih deset let.

¹⁷⁴ Alen Roj, zapis iz intervjuja, december 2022.

Predvidevale smo, da so ljudje radi zahajali na rekreacijo, ker so skrbeli za svoje zdravje in si oblikovali krog prijateljev. BK Kungota je bil vzoren v medgeneracijskem povezovanju in v skrbi za zdravje, gibanje, tekmovalnost in zabavo. V klubu so se zbirali otroci, ki so bili sošolci, prijatelji in medsebojni konkurenti na igrišču. Stkali so trdne vezi, ki jih povezujejo še danes. Klub je povezoval tudi starše otrok tekmovalcev, zato so organizirali skupne dejavnosti (turnirje, piknike, tabore, družabna srečanja ob praznikih) in gojili vrednote pripadnosti, vzpodbude in zdrave angažiranosti za športno in družabno življenje v kraju. Klub je živel s krajem in kraj s klubom. To je bil čas, ko so starši prosti čas želeli preživljati skupaj s svojimi otroki. Starši so bili najpomembnejši sponzorji in podporniki kluba. Klub je imel zagnano in dobro organizirano vodenje. Veliko skrb so namenjali vzgoji, pridobivanju mladih članov, vodenju krožkov v osnovnih šolah, izobraževanju vaditeljev in pridobivanju kvalitetnih trenerjev. Takšna skupnost je bila garant za uspehe na različnih ravneh tekmovalj (klubska, državna, ligaška, mednarodna).

Predvidevale smo, da so uspehi tekmovalcev odvisni od vztrajnosti in treningov. BKK je bil desetletje najboljši klub v občini in prepoznaven v Sloveniji. Klub je vzgojil »zlato generacijo« igralcev, ki je domov prinašala medalje in pokale: Mateja in Urška Polc, Špela in Aljaž Rošker, Nika Stajnko, Tina Juršič, Aljoša Beber, Žiga Bec. Alen Roj in Tina Kodrič sta najdlje časa obdržala naziv športnik leta v občini Kungota. Na mednarodni ravni so igralci BKK bili člani državne reprezentance. Zahvaljujoč tistim badmintonistom, ki so se preko kluba udeleževali turnirjev v tujini (Nemčija, Češka) in tistih, ki so že v času igranja za BKK igrali tudi ligo v tujini (Avstrija, Nemčija, Švica), ter desetletni izvedbi Donut Cupa v Zg. Kungoti, kamor so prihajali badmintonisti iz Hrvaške, Italije, Madžarske, Avstrije, Češke, Slovaške, je BK Kungota bil poznan v vseh teh državah. Iz mlajše generacije igralcev so bili najuspešnejši Nejc Juršič, Lea Mak, Eva Gorjup, Aljaž Pungartnik, Mark Koroša, Vesna Halič. Tekmovalci so bili lahko uspešni zaradi odličnega dela trenerjev, vztrajnih in zahtevnih treningov, ki so jih iz leta v leto nadgrajevali. Tekmovalci so bili ves čas vpeti v krog družine, šole in prijateljev, ki so skupaj trenirali in imeli podobne cilje. Alen Roj se je spogledoval tudi z olimpijado, vendar je moral zaradi poškodbe prehitro končati tekmovalno kariero. Danes je selektor badminton reprezentance v Luxemburgu. S svojimi tekmovalci igra po celem svetu in »lovijo« najuspešnejše azijske badmintoniste.

Poleg tekmovalne dejavnosti v BKK je bila množična tudi rekreativna dejavnost za odrasle člane. Prvo desetletje 21. stoletja je življenje ljudi v Kungoti gotovo zaznamoval badminton. Porast članstva je opazna vse do 2015. Zadnjih sedem let je število rekreativcev in aktivnih

tekmovalcev močno upadlo. Vzroke za upad aktivnosti v klubu vidimo v menjavi generacij staršev in otrok, v odnosu staršev do rekreacije in trenerskega klubskega dela in v upadu, bolje rečeno kar v prenehanju organizacije družabnih dogodkov za rekreativce in otroke.

Predvidevale smo, da je popularnost badmintona v Zg. Kungoti upadla. Sedanja uspešnost kluba bi lahko bila boljša. Vendar trenutne razmere, odnos do prostovoljnega dela v klubu, nikakor ni enak, kot je bil pred dvema desetletjema. Zato bo klub težko zaživel v tako velikem članstvu in podpori, kot je v obdobju prvih petnajstih let delovanja. Odnos staršev do udejstvovanja v klubu se je spremenil. Po eni strani je ponudba športnih panog in aktivnosti vse večja, po drugi strani je vse manj ljudi, ki so pripravljeni prostovoljno in zastonj pomagati v klubu. Svojčas so pomembno vlogo odigrali badminton krožki v osnovnih šolah, kjer so se otroci navduševali nad igro, šele nato je bilo smotrno, da so se uspešnejši in vztrajni otroci vključili v klub in se razvijali v športnika višjega ranga. Težava je globalne narave. Podobno je z badmintonom v svetu. Po eni strani se hitro širi in razvija, je tudi vse bolj prepoznaven in prisoten v main-stream medijih, po drugi strani pa je vse bolj profesionaliziran, tako kot vse ostale športne panoge in tudi sicer vse, kar je povezano s kapitalizmom in kar danes nerazdružljivo štejemo za normalno v našem življenju.

Krivulja življenja ima svoje vzpone in padce, morda je v Zg. Kungoti spet prišel čas ponovnega uspeha BKK in zgodovina se bo obnovila.

12 VIRI IN LITERATURA

1. Woodvar Mike, Izobraževanje trenerjev badmintona, trenerski priročnik 1. stopnja, BWF, 2011.
2. Šugman Rajko, Zgodovina svetovnega in slovenskega športa, Ljubljana 1997.

VIRI IZ SPLETA

1. Zgodovina in razvoj badmintona v svetu, dostopno na <https://nitai.splet.arnes.si/video/zgodovina-badmintona/>, 15. 2. 2023.
2. Maja Kersnik, Zgodovinski razvoj badmintona v Sloveniji, dostop na <https://www.badminton-zveza.si/stran/13-Zgodovina%20badmintona%20v%20Sloveniji>, 21. 12. 2022.
3. Zgodovinski razvoj badmintona v svetu, dostopno na http://www.badmintonljubljana.si/sl/Svetovna_zgodovina_badmintona/, 21. 12. 2022.
4. Badminton dostopno na <https://sl.wikipedia.org/wiki/Badminton>, 21. 12. 2022.

DOKUMENTARNO GRADIVO

1. Arhiv občine Kungota, Bilten Športnik leta občine Kungota, 2018, tiskano gradivo.
2. Igor Stropnik, Kronika BK Kungota, zasebna last, Plintovec 5/h, Zg. Kungota.
3. BK Kungota, Pravila badminton kluba Kungota, splošne določbe, stran 1/11, 26. 10. 2003.
4. BK Kungota, Zapisnik 1. sestanka organov BK Kungota, 19. 11. 2003.
5. BK Kungota, Pravila badminton kluba Kungota, Nameni, cilji in naloge kluba, stran 2/11, 26. 10. 2003.
6. BK Kungota, Zapisnik 1. sestanka organov BK Kungota, 19. 11. 2003.
7. BK Kungota, Letak DTV Partizan, 27. 11. 2003.
8. BK Kungota, Zapisnik sestanka predsedstva BK Kungota, 2. 2. 2004.
9. BK Kungota, Letak DTV Partizan, BK Kungota, 9. 2. 2004.
10. BK Kungota, Zapisnik 3. sestanka predsedstva BK Zgornja Kungota, 12. 4. 2004.
11. BK Kungota, Zapisnik 3. sestanka predsedstva BK Kungota, 12. 4. 2004.
12. BK Kungota, Poročilo aktivnosti BK Kungota 2001, 2002.
13. Igor Stropnik, Letak 35- Int. Bodensee-Jugendturnier 2002.
14. BK Kungota, Zapisnik 4. sestanek predsedstva BK Zgornja Kungota, 21. 6. 2005.

15. BK Kungota, Zapisnik skupščine Badmintonskega kluba Kungota, 9. 10. 2005.
16. BK Kungota, Zapisnik sestanka UO BKK, 15. 11. 2007.
17. BK Kungota, Zapisnik sestanka UO BKK, 17. 9. 2009.
18. BK Kungota, Zapisnik 15. sestanka UO BK Zgornja Kungota, 29. 6. 2010
19. BK Kungota, Zapisnik Volilne skupščine BKK, 14. 12. 2010.
20. BK Kungota, Zapisnik 4. seštanek predsedstva BKK, 21. 6. 2005.
21. BK Kungota, Zapisnik 5. sestanka predsedstva BKK, 3. 9.2005.
22. BK Kungota, Zapisnik 5. sestanka predsedstva BK Zgornja Kungota, 3. 9. 2005.
23. BK Kungota, Ocena dela v klubu zadnja dva meseca ob kuncu 2005.
24. BK Kungota, Zapisnik seštanek UO BK Kungota, 13.11. 2005.
25. BK Kungota, Janez Stajnko, zbirnik podatkov o uspehah tekmovalcev od ustanovitve do 2009.
26. BK Kungota, Zapisnik seštanek UO BKK, 5. 3. 2007.
27. BK Kungota, Zapisnik sestanka UO BKK, 22. 4. 2009.
28. BK Kungota, Zapisnik Izredni seštanek UO BKK, 5. 1. 2006.
29. BK Kungota, Zapisnik sestanka UO BK Kungota 16. 3. 2006.
30. BK Kungota, Zapisnik seštanek UO BK Kungota 5. 4. 2006.
31. BK Kungota, Zapisnik seštanek UO BK Zgornja Kungota 29. 11. 2006.
32. BK Kungota, Poročilo o delu kluba v sezoni 2006/207.
33. BK Kungota, zbirnik podatkov BKK v izvedbi Janez Stajnko, 2007.
34. BK Kungota, Poročilo o delu kluba v sezoni 2009/2010, 15. 12. 2010.
35. Arhiv BK Kungota, Poročilo trenerke C skupine za sezono 2010/2011.
36. BK Kungota, Poročilo dela kluba 2010/2011, zapisnik sestanka Upravni odbor BKK, 24. 2. 2012.
37. BK Kungota, Zapisnik 4. sestanka UO in strokovnega sveta BK Kungota, 16. 11. 2011.
38. BK Kungota, Zapisnik 7. in 8. sestanka UO in SS BK Kungota, 7. 6. 2012, nadaljevanje 13. 6. 2012.
39. BK Kungota, Poročilo o delu BK Kungota za 2015, Janez Stajnko.
40. BK Kungota, Plan dela BKK 2016.
41. BK Kungota, Zapisnik seštanek UO BK Zgornja Kungota 5. 3. 2007.
42. OŠ Kungota, Šolska kronika 2000–2012.

ČASOPISNI ČLANKI

1. Lozar Milena, Kdor malo govori, veliko naredi, Občinski glas, št. 8, 2009, str. 5.
2. Lozar M., Medvode 2008, Občinski glas, št. 5, 2008, str. 27.
3. Stropnik Igor, Občinski glas, 2000, izrezek iz časopisa hrani Igor Stropnik.
4. Lozar M., Badminton klub Kungota praznuje, Občinski glas, št. 9, december 2009, str. 28.
5. Stajniko Janez, Na poti do olimpijade 2008, Občinski glas, št. 1, december 2007, str. 17.
6. Kodrič Boštjan, Od loparčka do reprezentance, Občinski glas, št. 2, april 2008, str. 15.
7. Lozar M., Športnik in športnica leta, Občinski glas, št. 6, april 2009, str. 24.
8. Lozar M., Zlata generacija, Občinski glas, št. 7, junij 2009, str. 28.
9. Lozar M., Vseh pet državnih prvakov iz Zg. Kungote, Občinski glas, št. 11, junij 2010, str. 31.
10. Lozar M., Alen uspešen na Slovaškem, mlajši doma, Občinski glas, št. 12, september 2010, str. 33.
11. Pepevnik Jože, Nova dvorana omogočila državno prvenstvo, Občinski glas, št. 14, april 2011, str. 26.
12. Pepevnik J., Zlato in bron za domače, št. 18, Občinski glas, april 2012, str. 28.
13. Pepevnik, J., Uigranost nama ne povzroča težav, Občinski glas, št. 19, julij 2012, str. 34.
14. Stojanović Alda, Športnik leta 2012, Občinski glas, št. 18, april 2012, str. 29.
15. Pepelnik J., Tretji badmintonski krof, št. 22, Občinski glas, april 2013, str. 29.
16. Pepevnik J., Znova na vseh treh stopničkih, Občinski glas, št. 25, december 2013, str. 29.
17. Lozar M., Športnik leta 2014, Občinski glas, št. 30, april 2015, str. 25.
18. Šiling Katja, V Zg. Kungoti letos že tretji badminton tabor, Večer, 21. 8. 2002, str. 16.
19. Lozar, M., Badmintonski asi, Občinski glas, št. 3, junij 2008, str. 25.
20. Milena Lozar, Fenomen badminton, Občinski glas, št. 2, april 2008, str.13,14, 16.
21. Zorenč Peter, Vse več zanimanja mladih, Večer, 14. 8. 2003, str. 23.

USTNI VIRI – INTERVJUJI IN PRIČEVANJA

1. Roj Edi, trener in pobudnik ustanovitve BK Kungota, rojen 19. 9. 1962, bivališče Plintovec 5/c, Zg. Kungota, zapis december, 2022.

2. Stropnik Igor, pobudnik in prvi predsednik BK Kungota, rojen 22. 7. 1962, bivališče Plintovec 5h, intervju izvajan 18. 11. 2022 v OŠ Zg. Kungota.
3. Lozar Zmago, vodja rekreativne članske dejavnosti BK Kungota, rojen 10. 12. 1951, bivališče Plintovec 5c, Zg. Kungota, intervju zapisan novembra 2022 v OŠ Kungota.
4. Lozar Milena, članica Upravnega odbora BKK, zapisnikarica 1999–2019, rojena 18. 1. 1951, bivališče Plintovec 5 c, Zg. Kungota, zapis februarja 2023.
5. Stajniko Janez, drugi predsednik BK Kungota v obdobju, kasneje še nekaj let podpredsednik, rojen 1961, bivališče v Rošpohu, Sp. Kungota, danes Sadjarska ulica 2, Rače, zapis na osnovi intervjuja november 2022.
6. Herman Marko, tretji predsednik BK Kungota od 2016, rojen 24. 1. 1977, bivališče Zg. Kungota 12k, Zg. Kungota, intervju izveden 28. 10. 2022 v OŠ Kungota.
7. Kukovec Marcel, tekmovalec BKK, rojen 1989, bivališče Zg. Kungota, zapis intervjuja november 2022.
8. Martinez Maja, tekmovalka BKK, rojena 1990, bivališče na Plintovcu, danes v Pesnici pri Mariboru, zapis intervjuja november 2022.
9. Kodrič Adler Tina, tekmovalka BKK, rojena 1991, bivališče Sp. Kungota, zapis intervjuja december 2022.
10. Beber Aljoša, tekmovalec BKK, rojen 1991, bivališče v Zg. Kungoti, danes v Ljubljani, zapis intervjuja november 2022.
11. Roj Alen, tekmovalec BKK, rojen 1992, bivališče Zg. Kungota, danes Neunkirchen v Nemčiji, zapis intervjuja december 2022.
12. Žiga Bec, tekmovalec BKK, rojen 1992, bivališče Sp. Kungota.
13. Polc Urška, tekmovalec BKK, rojena 1992, sedanje bivališče v Avstriji, zapis intervjuja november 2022.
14. Gorgijev Aljaž, rekreativec BKK, rojen 1995, bivališče Zg. Kungota, danes v Mariboru, zapis intervjuja januar 2023.

PRILOGA 1

Spoštovani tekmovalci badmintonisti BK Kungota.

Smo devetošolke OŠ Kungota. Odločile smo se, da raziščemo zgodovino športnih dejavnosti v našem kraju. Z raziskovalno nalogo se bomo udeležile srečanja mladih raziskovalcev zgodovine Slovenije, ki ga organizira ZPM Slovenije.

Prav posebej nas zanima delovanje BK Kungota, v katerem se ena izmed nas redno rekreira. Vemo, da je bil klub v preteklosti veliko bolj popularen, da je imel več članov, različne dejavnosti in visoke rezultate tekmovalcev. Ker ste bili eden izmed dolgoletnih članov kluba, tekmovalec(ka) z visokimi priznanji, Vas prosimo za sodelovanje. Z vami bi radi izvedli intervju. Veseli bomo, če nam lahko odgovore napišete, tako jih bomo lahko uporabimo kot enega izmed virov informacij, ki jih bomo uporabili in vrednotili.

Ime in priimek: _____, **leto rojstva** _____, **sedanje bivališče:**

ZAČETEK ŠPORTNE POTI

- Na katerih športnih področjih ste se vključevali v času otroštva – v času osnovne šole?
- Kaj vas je vodilo, navduševalo nad športnimi aktivnostmi?
- Kako je na vašo športno aktivnost vplivala družina in okolje, kjer ste živeli, se šolali?
- Kaj je za vas pomenil šport v času otroštva in obdobju odrasčanja?
- Kdaj ste začeli trenirati badminton?
- Zakaj ta šport, kdo vas je navdušil? Ste imeli vzornike?
- Kakšno vlogo je pri vaših rezultatih imel Badminton klub Zg. Kungota?
- V kakšnem vzdušju in odnosih ste trenirali skupaj s svojimi konkurenti?
- Kateri sotekmovalci v klubu so bili vaši največji konkurenti?
- Kako so potekali skupni treningi?
- Koliko treningov na teden ste imeli in koliko let ste trenirali?
- Se morda spomnite vaših trenerjev? Kdo vas je treniral? Katere kvalitete so imeli, da ste jim sledili?
- Kako ste usklajevali urnik treningov s šolskimi in domačimi družinskimi obveznostmi?
- Kako je potekal vaš teden, ko ste bili na višku svojih priprav na tekmovanja?
- Kaj je bilo težko in kaj vam je bilo v užitek?
- Od katerega do katerega leta ste trenirali – kdaj ste nehali?

- Kako ste spoznali, da je potrebno nehati s tekmovanji – sprejeti konec tekmovalnega badmintona?

MOJI USPEHI – karierni vzpon v badmintonu

- Kako so potekale priprave za večja tekmovanja: državna, mednarodna?
- Katerih tekmovanj ste se udeleževali?
- Kje so potekala tekmovanja?
- Kako se je stopnjevala vaša športna kariera?
- Ali ste na vaši športni poti do uspeha imeli kaj »padcev« in kako ste se pobrali?
- Ali so imeli vaši starši pomembno vlogo pri vaših treningih, uspehih, tekmovanjih? Kakšno so imeli?
- Kaj je bila za vas najmočnejša motivacija za treninge, ki so bili tudi naporni?
- Kakšni so bili vaš uspehi, ste dobili nagrade, priznanja, medalje?
- Morda ste bili deležni posebnih nazivov in denarnih nagrad?
- Ste bili razglašeni za športnika leta v občini? Kdaj? Kolikokrat? Kateri argumenti so prepričali komisijo?
- Kdo so bili vaši največji tekmeci v klubu, v državi in na evropskih tekmovanjih?
- V kakšnih odnosih ste bili z njimi?
- Kakšni so bili vaši občutki pred in po tekmovanju?
- Kako ste se soočali s svojimi pričakovanji in pričakovanji kluba in trenerjev?
- Kako ste obvladovali stres? Ste uporabljali posebne tehnike? Katere?
- Kako ste se soočali s porazi?
- Kako je vaše tekmovalno obdobje v badmintonu vplivalo na vašo življenjsko kariero? Kaj danes počnete v svojem življenju?

BITI ŠPORTNIK

- Kdo je po vašem mnenju ŠPORTNIK?
- Kako postati dober, odličen športnik?
- Katere kvalitete ste si s treningi pridobili in vam danes zelo koristijo?
- Ali ste šport badminton prenesli na vrstnike, sošolce, prijatelje, družinske člane ...?
- Kakšno vlogo ima danes šport v vašem življenju?

- Kakšen je vaš odnos do rekreativne športne aktivnosti in do tekmovalnega športa danes?
- Kako ste danes povezani z BK Kungota?
- Kakšno mesto ima danes badminton v Zg. Kungoti, Sloveniji in v svetu?

ZANIMIVA DOGODIVŠČINA

Prosimo vas, da nam predstavite eno ali dve vaši najbolj posebni doživetji, ki sta se vam vtisnili v spomin in boste o njih pripovedovali svojim otrokom.

Zapišite, česa nismo vprašali, vendar se vam zdi zelo pomembno.

Hvala za vaše sodelovanje.

PRILOGA 2

Spoštovani rekreativci BKK

Smo devetošolke OŠ Kungota. Odločile smo se, da raziščemo športne dejavnosti v našem kraju. Prav posebej nas zanima ustanovitev in delovanje Badminton kluba, v katerem se ena izmed nas redno rekreira. Vemo, da je bil klub v preteklosti veliko bolj popularen, da je imel več članov in veliko različnih aktivnosti. Ker ste bili eden izmed dolgoletnih članov kluba, Vas prosimo za sodelovanje. Z vami bi radi izvedli intervju in se dogovorili za srečanje. Želimo Vas povabiti v šolo, v našo zgodovinsko učilnico. Če bi želeli srečanje z nami kje drugje, se Vam prilagodimo. Prosimo Vas, če nam sporočite, kdaj, čez koliko dni se lahko z Vami sestanemo. Naša srečanja so v četrtek ali petek od 12.45 dalje.

Za intervju smo pripravile vprašanja, ki Vam jih posredujemo. Lahko nam odgovore na vprašanja zapišete in nam jih predstavite na našem srečanju. Lahko pa nam odgovore na srečanju poveste in bomo izvedli avdio posnetek.

- Katere vrste rekreacije ste v svojem življenju izvajali? Katero rekreacijo najdlje časa?
- Katere rekreacije ste izvajali v Zg. Kungoti? S kom ste sodelovali?
- Kdaj ste začeli z badmintonom? Kako to, da ste se odločili za badminton rekreacijo?
Zakaj smo se odločili?
- Kaj vas je nagovorilo za to dejavnost? Koliko ste poznali ta šport, ko ste začeli z rekreacijo?

- Kako se je oblikovala ideja za nastanek sekcije za badminton v Zg. Kungoti? Kakšni so bili začetki delovanja sekcije v Zg. Kungoti?
- Kako vam je badminton spremenil življenje?
- Kako je bila organizirana dejavnost rekreativcev?
- Kateri so bili glavni cilji rekreativne skupine v klubu?
- V katerem obdobju ste vodili rekreativno dejavnost? (od začetka 2003 do 2020)
- Kaj so zaznamovala posamezna obdobja vašega delovanja v rekreativni skupini Badminton kluba?
- Kako je Kungočan lahko postali rekreativec badmintonist?
- Kdo so bili člani rekreativne dejavnosti? Na osnovi česa so se vključevali v rekreacijo?
- Nam lahko posredujete podatke o članstvu rekreativne skupine: število članov po letih, starost, spolu, kraju od kod so prihajali?
- Katere so bile obveznosti članov kluba v rekreativni skupini?
- Kaj je pripomoglo k širjenju rekreativne dejavnosti?
- Kdaj je rekreativna skupina dosegla vrhunec svojega delovanja? V čem se je to izkazovalo?
- Kako ste pridobivali nove člane? Kaj menite, da je vplivalo na hiter vzpon in kasneje upad rekreativne dejavnosti?

TEKMOVANJA

- Kdo je treniral rekreativce? Kako pogosto so rekreativci igrali badminton v tednu?
- Kako so potekali treningi?
- Kdaj, kje, koliko je bilo tekmovanj čez leto znotraj kluba?
- Nam lahko zaupate, kdo so bili najboljši badmintonisti med rekreativci?
- S katerimi badminton klubi ste sodelovali? Nam lahko predstavite sodelovanje, katere dejavnosti ste izvajali skupaj? Kako ste prišli z njimi v stik? Kakšne so bile prednosti tovrstnega sodelovanja?
- Ali ste se udeležili tekmovanj med posameznimi klubi? Če da, kje?
- Kako je bila rekreativna skupina v klubu povezana s tekmovalno skupino badmintonistov?

DRUŽABNO ŽIVLJENJE – DEJAVNOSTI

- Nam lahko predstavite različne družbene dejavnosti rekreativcev?
- Kje, kdaj, ob katerih priložnostih, kako ste jih izvajali?

- Kako to, da ste ob rekreaciji badmintona organizirali tudi druge družbene dejavnosti?
- Ali so člani – rekreativci še danes med seboj povezani? So se v klubu stkala trajna prijateljstva? Koliko ste v aktivnem obdobju delovanja v klubi podpirali v življenju izven kluba? Kakšen je odnos med člani kluba danes?

V KRAJU

- Kako je bil badminton klub prepoznaven v kraju?
- Kakšno vlogo so badmintonisti imeli v kraju?
- Kako so krajani gledali na vašo dejavnost?
- Ali lahko potrdite, da se je v klubu srečevala skupina ljudi, ki so bili protagonisti v kraju. Nekaj dokazov.

DOSEŽKI

- Kaj je vam osebno pomenilo delovanje v klubu in rekreacija?
- Katere vrednote so povezovale ljudi v klubu?
- Kako in zakaj so se odnosi med člani kluba spremenili?
- Kakšno vlogo je imela starostna in spolna sestava rekreativcev?
- Kateri so največji dosežki rekreativne skupine?

RAZNO

- Ker niste več vključeni v delovanje Badminton kluba, kako danes gledate na sedanje in preteklo delovanje kluba? V čem prepoznate razlike? Morda v čem podobnosti?
- Ali ste spremljali razmah badmintona na evropskih in svetovnih športnih prizoriščih?
- Vam je poznano, kako je danes badminton razširjen kot rekreativni in kako kot tekmovalni šport?
- Menite, da se badminton po zahtevnosti igre lahko primerja s tenisom?

Morda nismo znale zastaviti ustreznih vprašanj za vsebine, ki se Vam zdijo zelo pomembne. Zato Vas prosimo, da nam poveste še kaj več.

Hvala za sodelovanje.

Smo v pričakovanju vašega odgovora, kdaj se lahko sestanemo.

Lep pozdrav

Mlade raziskovalke